ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Εχουν υπογράψει Μνημόνιο «εις το διηνεκές»
ΣΕΛΙΔΑ 9

Κήρυκες της κινεζοποίησης
ΣΕΛΙΔΑ 7

Παρασκήνιο όζουσας διαπλοκής
ΣΕΛΙΔΑ 13

ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Πτηνοτροφικές επιχειρήσεις απειλούνται με καταστροφή και κινδυνεύει η Δημόσια Υγεία
ΣΕΛΙΔΑ 8

Πρόταση ΙΕΠ για τις αλλαγές στο Λύκειο

Η «σούπα» των πορισμάτων του «εθνικού διαλόγου»
ΣΕΛΙΔΑ 10

BREXIT

Ιμπεριαλιστικός «διεθνισμός» και σκληρό παζάρι
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 901 - 21 Γενάρη 2017 | www.eksegersi.gr

Μηχανισμός Αυξημένων Εγγυήσεων

Η ονομασία του νέου Μνημόνιου

ΣΕΛΙΔΑ 16

Μόνο ο λαϊκός ξεσηκωμός μπορεί να σταματήσει τη σκληρή λιτότητα και την κινεζοποίηση

Scripta...Verba...

Αναπαράγουν ψέματα τουρκικής προπαγάνδας νομίζοντας ότι έτσι γίνονται εκσυγχρονιστές. Στην πραγματικότητα γίνονται ουρά τουρκικού εθνικισμού.

Νίκος Κοτζιάς

Απάντηση υπουργού μέσω twitter! Μόνο που αυτοί που του φόρτωσαν «εθνικιστική αδιαλλαξία» δεν ήταν τούρκοι πολιτικοί, αλλά στελέχη του ΔΗΣΥ και του ΑΚΕΛ, δηλαδή των δύο μεγαλύτερων κυπριακών κομμάτων (Δεξιάς και «Αριστεράς»).

Η επίσκεψή μου αυτή στα γραφεία της ΝΔ είχε σαν σκοπό να καταθέσω τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες της κοινωνίας όπως εγώ τις εκλαμβάνω εγώ.

Αντώνης Ρέμος

Τι δεν καταλαβαίνετε; Υπάρχει πιο αυθεντικός εκφραστής των προβληματισμών της κοινωνίας από τον άρχοντα της λαϊκοπόπ καψούρας;

Ελιτίστικες κινήσεις που διασπούν και αποδυναμώνουν, που αντιστρατεύονται και δεν υπηρετούν τη συνοχή και τη δυναμική της παράταξης, δεν έχουν καμία απήχηση στην κοινωνία. Δεν έχουν καμία τύχη.

Φώφη Γεννηματά

Το χειρότερο για κάτι Διαμαντοπούλου και Ραγκούσηδες είναι να ακούνε να τους τα ψέλνει η Φώφη.

Θα ήταν καλύτερο να καθήσουμε όλοι μαζί στο ίδιο τραπέζι και να συζητήσουμε για τη Δημοκρατική Συμπαράταξη και εγώ προσωπικά προτιμώ ένα κάλεσμα του 6% από το κάλεσμα του 0%.

Κατερίνα Μάρκου

Αυτή θα ενταχθεί στο ΠΑΣΟΚ με σόλο φιέστα, όχι μαζί με τον κάθε τυχάρπαστο Γρηγοράκο.

Είχα μια περιουσία την οποία «σκοτώνω» -δεν πουλάω- για να επιβιώσω. Πρέπει οπωσδήποτε άμεσα να κάνω μια δουλειά. Πουλάω ακόμα και το σπίτι της κόρης μου. Μπορώ να κάνω τα πάντα για να επιβιώσω. Ο Ράμπο κάνει τα πάντα!

Παναγιώτης Ψωμιάδης

Να κάνουμε κάναν έρανο, ρε παιδιά, να βοηθήσουμε τον άπορο Πανίκα...

Κοιτάξτε την Ευρωπαϊκή Ενωση, αυτή είναι στην ουσία η Γερμανία. Κατά βάση η ΕΕ είναι το μέσο για την επίτευξη του στόχου της Γερμανίας. Γι' αυτό θεωρώ ότι ήταν έξυπνο εκ μέρους της Βρετανίας να αποχωρήσει.

Ντόναλντ Τραμπ

Πίσω από τον υπερβολικά επιθετικό βερμπαλισμό του Τραμπ, που εμφανίζεται σαν ακροδεξιά γραφικότητα, μπορεί κανείς να διακρίνει την προσπάθεια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού για ηγεμονία.

ΡΙΠΕΣ

◆ Η επιστροφή του ΓΑΠ είναι «αναπαλαίωση» σύμφωνα με τον Μπένι ◆ Ενώ αυτός, η Διαμαντοπούλου, ο Φλωρίδης και ο Ραγκούσης εκπροσωπούν τα... πολιτικά νιάτα ◆ Αφράτα σαν τη φράπα ◆ Πάντως, το reunion που οργάνωσε η Φώφη ήταν εντυπωσιακό ◆ Ελένη Ανουσάκη, Κοσμάς Σφυρίου, Σούλα Μερεντίτη, ακόμα και Χρήστος Μαγκούφης ◆ Για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι, ο Μαγκούφης έγινε διάσημος όταν αποκάλεσε τον Σημίτη «νάνο» ◆ Ηταν εκεί άνθρωποι που έχουν γράψει πολλές εργατοώρες στα «πολιτιστικά κέντρα» της χώρας ◆ Οταν σ' αυτά κυριαρχούσε το γνήσιο σκυλάδικο, όχι το γλυκανάλατο τύπου Ρέμου, που ταιριάζει στη Δεξιά του Κούλη ◆ Ελειπε μόνο ο σκαπανέας ◆ Ο τεράστιος Γιώργος Κατσιφάρας δεν ζει πια ανάμεσά μας ◆ Το μόνο που δεν μας άρεσε ήταν που το φλουρί της πίτας «έπεσε» στην κοινοβουλευτική ομάδα ◆ Πού οι εποχές που τριακόσια και βάλε φλουριά, ακόμα και από την πίτα της Τοπικής Ανω Κωλοπετεινίτσας, πήγαιναν... μονοκούκι στον πρόεδρο Ανδρέα ◆ Από τη γείτονα στήλη πληροφορηθήκαμε τι θα ντυθεί ο Πανίκας στις επόμενες Απόκριες ◆ Ράμπο! ◆ Ο Κούλης ανοίγει μέτωπο με τον Καμμένο ◆ Ομως ο Πάνος είναι πονηρός και δεν τσιμπάει ◆ «Δεν μπορεί να μας ρίξει ο Σόιμπλε» ◆ Η νέα δήλωση της Εύης Καρακώστα ◆ Βαρυσήμαντη όπως και κάθε προηγούμενη ◆ Την Ελενίτσα την Αυλωνίτου έχουμε χάσει τελευταία και ανησυχούμε ◆ Να δω τον Μιχελογιαννάκη, το γιατρό, να επανέρχεται στο ΠΑΣΟΚ της Γιωργακοφώφης και τι στον κόσμο ◆ Οχι, δεν ξέρει κάτι η στήλη, μια ευχή εκφράζει ◆ Χαράς ευαγγέλια για τους φαν της Πατούλαινας ◆ Ετοιμάζεται να διεκδικήσει το δήμο Πεύκης-Λυκόβρυσης ◆ Αναμένουμε με αγωνία τη συνέντευξη Τύπου που θα δώσει «σε εύλογο χρονικό διάστημα» ◆ Ο Μπουμπούκος τάισε on camera τη γερακίνα «Μπουμπού» στην Πάτρα ◆ Ολα τα σούργελα επί σκηνής ◆ (Δεν αναφερόμαστε στη γερακίνα) ◆ «Δεν σχολιάζουμε ποτέ τηλεφωνικές συνομιλίες της υπουργού» είπε η εκπρόσωπος της Αντρέα Νάλες ◆ Λογικό ◆ Τη σχολίασε η Εφη Αχτσιόγλου και κάνει το ίδιο ◆ Την ευειδή Δήμητρα Ματσούκα μπορεί και να την πιστεύαμε όταν δηλώνει απογοητευμένη από τον ΣΥΡΙΖΑ και κοψοχέρισσα ◆ Τον «χοντρέμπορα» Γιάννη Ζουγανέλη ποτέ ◆ Αυτός «πήδηξε το χαντάκι» στα τέλη της δεκαετίας του '70 ◆ Και έκτοτε έχει οδηγό την τσέπη του ◆ Θα υποστηρίξει ό,τι μπορεί να γεμίσει το μαγαζί ◆ Και θα το εγκαταλείψει, όταν αυτό γίνει αντιεμπορικό ◆ Αλλωστε, κάποιος βγήκε και τον έδωσε στεγνά ◆ Στοίχημα έβαζε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα τα καταφέρει ◆ Θα πολεμήσει, λέει ο επικεφαλής Σταύρος, τσιτάροντας Καζαντζάκη στο twitter ◆ Εμείς θα του συστήναμε μια παροιμία ◆ «Με τον ήλιο τα βγάζω, με τον ήλιο τα μπάζω, τι έχουν τα έρ'μα και ψοφούν;» ◆ Ρέκορντμαν της πολιτικής κωλοτούμπας αυτός ο Ιλχάν Αχμέτ ◆ Ξεκίνησε από τη ΝΔ, μετά πήγε στη ΔΗΣΥ της Ντόρας, μετά στη ΔΗΜΑΡ του κυρ-Φώτη, μετά στο Ποτάμι και τώρα στη Δημοκρατική Συμπαράταξη του ΠΑΣΟΚ ◆ Ποια ήταν η πρώτη είδηση στο δελτίο της ΕΡΤ το βράδυ της περασμένης Κυριακής; ◆ Οι δηλώσεις Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες και την απόφαση του ΣτΕ ◆ Κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες να αποδείξουν ότι το ΣτΕ... δικαίωσε τον Παππά ◆ Και μετά διαμαρτύρονται όταν τους λένε παπαγαλάκια ◆

επί του πιεστηρίου

«Οποτε και αν γίνουν οι εκλογές, ο κόσμος θα καταψηφίσει τον Τσίπρα. Ετσι γίνεται πάντα - τώρα πολύ περισσότερο. Δεν είναι θέμα προσώπων. Οι πολίτες, όταν απογοητεύονται από έναν πρωθυπουργό, πάνε στον επόμενο». Αυτά και άλλα, αντίστοιχης... πολιτικής βαρύτητας φέρεται να είπε ο Καραμανλής σε γιορτινό γεύμα που παραβρέθηκε. Και τα παπαγαλάκια πήραν τις κοινοτυπίες και τις σέρβιραν ως πολιτική είδηση, ως δείγμα... λαμπρής πολιτικής ανάλυσης!

Μέσα στην... ανανέωση το κουαρτέτο. Διαμαντοπούλου και Φλωρίδης, υπουργοί σε τόσες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, Ραγκούσης, ο μπιφτεκάς της Πάρου που τον πήρε ο Γιωργάκης και τον έκανε υπαρχηγό του (ποτέ δεν μάθαμε τον πραγματικό λόγο που τα έσπασαν) και Μπουτάρης ως δήμαρχος της πόλης που φιλοξένησε τη φιέστα (αυτός τους έχει υποδεχτεί και τους έχει εγκωμιάσει όλους, από Κουβέλη μέχρι Σταύρο Θεοδωράκη).

«Λίγες ημέρες μετά τη δική μας ρόδα ήρθε η αλατιέρα του Μπουτάρη και δεν ξέρω τι άλλο έρχεται. Η πραγματικά ανεξάρτητη αυτοδιοίκηση μάλλον ενοχλεί. Ποιος ενοχλεί, θεωρώ ότι θα το δούμε σύντομα». Αυτά είπε ο Καμίνης μιλώντας στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας.

Τι θέλησε να πει ο... ποιητής δήμαρχος; Οτι το σκάνδαλο με τη ρόδα ήταν ένα δημιούργημα των αντιπάλων του; 'Η ότι δεν έπρεπε να υπάρξει κανένα σχόλιο; Αντί να πει ευχαριστώ, που ένα καραμπινάτο σκάνδαλο το αντιμετώπισαν σαν φιάσκο, με καλαμπουράκια, βγάζει και γλωσσίτσα.

Του είπε, λέει, ένας αγρότης ότι σημασία έχει το τσουβάλι να έχει γερά καρύδια, και ο επικεφαλής Σταύρος του απάντησε ότι το τσουβάλι του Ποταμιού έχει γερά και σκληρά καρύδια «που δεν θα υποχωρήσουν και θα επιμείνουν για να αλλάξουμε τη χώρα». Δεν το έχει χάσει, βέβαια, για να πιστεύει ότι αυτές οι παπάρες έχουν οποιαδήποτε πέραση στον κόσμο. Δεν έχει και τίποτ' άλλο να πει, όμως, καθώς περιμένει να τσουλήσει ο καιρός και να δει πού και πώς θα βολευτεί ο ίδιος και η παρέα που του απέμεινε.

«Κάποια στιγμή θα καταργήσουμε τον ΕΝΦΙΑ» δήλωσε η υφυπουργός Παπανάτσιου, αποδεικνύοντας μ' αυτή της τη δήλωση ότι είναι πανάξια διάδοχος του Τρύφωνα Αλεξιάδη στην Καραγεώργη Σερβίας. Την ιταμότητα της δήλωσης δεν τη σχολιάζουμε. Αυτή αποτελεί ίδιον κάθε συριζαίου πλέον.

Ολους τους ξέχεσε ο (ήμουν κι εγώ στο κότερο) Λάκης: τον Σημίτη, τον Μητσοτάκη, τη Φώφη, τον Γιωργάκη, τον Βενιζέλο και την παρέα της Διαμαντοπούλου, τον Σόιμπλε, τους μεγαλοεκδότες και τα παπαγαλάκια του. Ολους ή μάλλον σχεδόν όλους: για τους Τσιπραίους ούτε λέξη κακιά. Μόνο μια έκκληση: να «κλείσει αυτή τη ρημάδα την αξιολόγηση» γιατί «η αγορά έχει στεγνώσει τελείως μ' αυτούς τους δυσβάστακτους φόρους»! Τους τσάκισε στην κριτική το... μυρμηγκάκι!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ρωτούν: «ήσασταν 11, τώρα είστε 7, τι θα κάνεις;». Τους απαντώ με Καζαντζάκη: Μην καταδέχεσαι να ρωτάς «θα νικήσουμε; Θα νικηθούμε;». Πολέμα!

Σταύρος Θεοδωράκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

21/1: Πολωνία: Ημέρα γιαγιάς 21/1/1988: Απόπειρα κατά αξιωματικού DIA Τζορτζ Κάρρος (17Ν) **22/1/1933: Με εντολή Βενιζέλου η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (τέσσερις νεκροί, είκοσι τραυματίες)** 22/1/1955: Βίαια επεισόδια στη βουλή σε συζήτηση για φακέλους και διώξεις αριστερών 22/1/1962: Βομβιστική επίθεση στο γαλλικό υπουργείο Εξωτερικών από ακροδεξιούς (OAS), έξι νεκροί, δεκατρείς τραυματίες 22/1/1972: Δίκη μελών ΠΑΚ, εφτά καταδίκες 22/1/1973: Τρίτη δίκη «Ελληνικής Αντίστασης» για σχεδιαζόμενη απόδραση Παναγούλη, έντεκα καταδίκες 22/1/1979: Συλλαμβάνονται εννιά ακροδεξιοί βομβιστές (ΟΕΑ) για επιθέσεις σε κινηματογράφους, δύο εκ των συλληφθέντων (Χρ. Τζαβέλλας και Γ. Γεωργιάδης) εν ενεργεία αξιωματικοί του στρατού, άλλοι τέσσερις καταζητούνται 23/1/1905: Αιματηρές συγκρούσεις στα Τρίκαλα λόγω εκλογών, δύο νεκροί, πολλοί τραυματίες 23/1/1969: Δεύτερη δίκη «Ρήγα Φερραίου» και ΠΑΜ, οκτώ καταδίκες 23/1/1989: Εκτέλεση εισαγγελέα Αρείου Πάγου Α. Βερνάρδου (1η Μάη) 24/1/1977: Επιστολήβόμβα (Εθνική Σοσιαλιστική Οργάνωση Πανελλήνων) στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/1991: Βόμβες σε γραφεία γάλλου στρατιωτικού ακολούθου και υποκαταστήματα ξένων τραπεζών (17Ν) 24/1/1995: Βόμβα στο κτίριο Οικονομικού Πανεπιστημίου (τελευταία ενέργεια ΕΛΑ) 25/1: Ρωσία: Ημέρα φοιτητών **25/1/1945: Συλλαλητήριο 100.000 Θεσσαλονικέων κατά αγγλικής επέμβασης, τρομοκρατίας και δολοφονιών στην Αθήνα. Ζητούν δημοκρατική, αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση και τιμωρία των εθνοπροδοτών** 26/1: Ημέρα τελωνείων, Αυστραλία, Ινδία: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα απελευθέρωσης 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο γαλλικής πρεσβείας 26/1/1975: Νεοναζί («Νέα Τάξη») επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαιρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Βόμβες στα γραφεία ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων και Ζωγράφου (Οκτώβρης '80) 27/1: Ημέρα κατά λέπρας, ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973), Δανία: Ημέρα Αουσβιτς 27/1/1990: Αθώωση Μελίστα για δολοφονία Καλτεζά 27/1/2008: Θάνατος Πάνου Τζαβέλα.

Η σοσιαλδημοκρατία σε κίνηση

Λίγο προτού η Διαμαντοπούλου, ο Φλωρίδης και ο Ραγκούσης κάνουν την πρώτη δημόσια εκδήλωση του κόμματός τους, το ΠΑΣΟΚ της Φώφης, του Σκανδαλίδη και του Λαλιώτη τους είχε «πάρει τα σώβρακα», με ένα πακέτο συντονισμένων κινήσεων, οι οποίες είχαν ετοιμαστεί μεθοδικά στο παρασκήνιο και περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να ανακοινωθούν: η Φώφη συναντήθηκε με τον Γιωργάκη και ανακοίνωσαν τη συμμετοχή του ΚΙΔΗΣΟ στη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Ο Γρηγοράκος, άλλοτε επιτελάρχης του Βενιζέλου, επανήλθε στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Και ο Ιλχάν Αχμέτ εγκατέλειψε το Ποτάμι και εντάχθηκε στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ. Αν προσχωρήσει και η Μάρκου (η οποία φαίνεται θέλει να κάνει προσωπική είσοδο με στιλ ντίβας), τότε η Δημ. Συμπ. θα διαθέτει την τρίτη σε μέγεθος κοινοβουλευτική ομάδα της σημερινής Βουλής.

Η δύναμη των κομμάτων, βέβαια, μετριέται στις κάλπες. Και το ΠΑΣΟΚ δεν ξαναέγινε το μεγάλο αστικό κόμμα που ήταν μέχρι το 2012, επειδή επέστρεψαν ο Γιωργάκης με τον Σαχινίδη και τον Ρέππα. Όμως, το παιχνίδι των εντυπώσεων το κέρδισε. Σε βαθμό που εκείνοι που αβαντάριζαν την τριπλέτα Φλωρίδη-Ραγκούση-Διαμαντοπούλου (ΦλωΡαΔια θα ήταν ένας χαρακτηριστικότατος τίτλος για το σχήμα) να προχωρήσει στη δημιουργία κόμματος, να σηκώνουν ήδη αδιάφορα τους ώμους και να ετοιμάζονται να τους καλέσουν να μπούνε κι αυτοί στη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

Οπως γράφτηκε σε φιλικά τους έντυπα, δυο νυχτερινά ραντεβού χρειάστηκε να κάνει η τριπλέτα, προκειμένου να καταλήξει σε στάση αποχής από τη φιέστα στην οποία η Φώφη είχε καλέσει όλους τους πρώην του ΠΑΣΟΚ. Από το ίδιο το περιβάλλον τους δέχονταν πιέσεις να πάνε, για να μην νιώθει μοναξιά ο Βενιζέλος. Οσο για την άποψη που φρόντισαν να διαρρεύσουν, ότι η επιστροφή του ΓΑΠ και άλλων είναι «συγκολλήσεις κορυφής και όχι ένωση μιας μεγάλης δύναμης από τη βάση», αποκαλύπτει πλήρη απόσπαση από την πραγματικότητα. Τι να καθήσουμε να συζητήσουμε, αν ο Φλωρίδης, η Διαμαντοπούλου και ο Ραγκούσης είναι όλη μέρα με τις λαϊκές μάζες, ακούνε τον παλμό τους και τον μετατρέπουν σε πολιτική;

Εδώ και πολλά χρόνια, η αστική πολιτική ασκείται με όρους τηλεοπτικού σόου. Οταν ένα τμήμα της δημιουργεί όρους μερικής «συγχώνευσης» με κοινωνικές δυνάμεις, αυτό φαίνεται καθαρά. Για παράδειγμα, από την περίοδο των διαδηλώσεων των «αγανακτισμένων», το καλοκαίρι του 2011, φάνηκε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποταμιεύει πολιτικά κέρδη. Οσο ο εργατικός και μικροαστικός κόσμος, που βγήκε στις πλατείες, αποσυρόταν απογοητευμένος από το προσκήνιο, τόσο ενισχυόταν πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ, ως υποδοχέας ψήφου και όχι ως φορέας οράματος. Μετά τον Ιούλη του 2015, καμιά αστική πολιτική δύναμη δεν έχει αυτά τα χαρακτηριστικά. Θα μοιραστούν τις ψήφους που θα πέσουν στην κάλπη (μένει να δούμε σε τι ποσοστό θα αποκρυσταλλωθεί η αποχή), θα αλλάξουν οι μεταξύ τους συσχετισμοί, όμως ρεύμα λαϊκής εμπιστοσύνης κανένα αστικό κόμμα δεν μπορεί να δημιουργήσει.

Ετσι, τα σόου δημιουργούν απλώς κάποιες εντυπώσεις, που απασχολούν ένα περιορισμένο ακροατήριο και δεν κρατούν πολύ. Οταν, μάλιστα, οι αντίπαλοι έχουν «κρυφά χαρτιά», τα οποία σχεδιάζουν να χρησιμοποιήσουν σε μεταγενέστερο χρόνο, τότε πρέπει κανείς να κρατάει «μικρότερο καλάθι».

Στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας, το ΠΑΣΟΚ φάνηκε να «ισοπεδώνει» τους ΦλωΡαΔια. Ετσι, αυτοί πήγαν στη Θεσσαλονίκη να κάνουν μια κακομοίρικη εκδήλωση, με ένα κοινό αποτελούμενο από μερικές εκατοντάδες ηλικιωμένους και με «γκεστ σταρ» τον Μπουτάρη, που πάει με όλους και με όλα. Την ίδια στιγμή, ο Βενιζέλος έκανε μια εμφάνιση «δευτεράντζας» στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ, που δεν προκάλεσε την παραμικρή αίσθηση. Και δεν προκάλεσε αίσθηση γιατί ήταν αναγκασμένος να περιοριστεί σε ένα είδος γκρίνιας. Και η γκρίνια στην πολιτική γίνεται ευδιάκριτη, ακόμα κι αν τη ντύσεις με ωραίες φρασούλες, όπως έκανε ο Βενιζέλος. Οταν ο Βενιζέλος καταλήγει με ένα «κάποιοι οφείλουν έστω μια συγνώμη», όλοι αντιλαμβάνονται ότι από μέσα του βράζει, αλλά δεν μπορεί να κάνει αυτή τη στιγμή την κίνηση εξόδου, γιατί θα τη χρεωνόταν εξ ολοκλήρου.

Εχει σκοπό να φύγει ο Βενιζέλος; Νομίζουμε ότι δεν υπάρχει αμφιβολία. Οταν λέει ότι «οργανωτικά το σχήμα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης δεν μπορεί να πάει μακριά» και πως «πρέπει να προστρέξουμε τάχιστα στην απόφαση του Συνεδρίου του 2015 και να κινήσουμε διαδικασία για συγκρότηση μεγάλου πολιτικού φορέα που θα εκφράζει την Κεντροαριστερά», αυτοτοποθετείται απέναντι από το κόμμα του, που έχει αποφασίσει πως όποιος θέλει ενότητα δεν έχει παρά να ενταχθεί στη ΔημΣυμπ. Επομένως, εκτός από τα ζητήματα... πολιτικής ηθικής που έθεσε, αναφερόμενος στον ΓΑΠ και την παρέα του, ο Βενιζέλος έθεσε και πολιτικό ζήτημα: πρέπει να πάμε σε νέο ενιαίο κόμμα και όχι σε μετωπικού τύπου αστερισμό κομμάτων. Αρα, πολιτικά είναι κοντά στους ΦλωΡαΔια και όχι στο ΠΑΣΟΚ. Το αν και πότε θα φύγει θα εξαρτηθεί από τις συνθήκες που θα διαμορφωθούν.

Κι επειδή στο ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχουν πρωτάρηδες, αλλά παλιές καραβάνες, που έχουν φάει το φραξιονισμό και την ίντριγκα με το κουτάλι, η τακτική απάντηση ήταν έτοιμη: μην του απαντάτε, αφήστε τον να τα λέει μόνος του. Ο Σκανδαλίδης έκανε μια δήλωση για ν' αναγνωρίσει «τα δίκια» του Βενιζέλου και να του απονείμει τα εύσημα επειδή ποτέ δεν έφυγε από το ΠΑΣΟΚ, η Φώφη επίσης είπε καλά λόγια, αλλά χαρακτήρισε «ρετρό» τη συζήτηση που πάει ν' ανοίξει ο Βενιζέλος. Οταν έχεις συνεργαστεί κυβερνητικά με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ, πάει πολύ να λες ότι δε συνεργάζεσαι με τον Γιωργάκη και την παρέα του. Γι' αυτό και στο ΠΑΣΟΚ έχουν επιλέξει ν' αφήσουν τον Βενιζέλο να «πολεμάει» μόνος του, χωρίς αντίπαλο, ώστε αν «την κάνει», να είναι αυτός που θα εκτεθεί και να μην πάρει μαζί του παρά μόνο στελέχη τρίτης διαλογής (ο Κωνσταντινόπουλος, άλλοτε επιτελάρχης του Μπένι, δείχνει να τα έχει βρει με Λοβέρδο και Φώφη).

Επομένως, σε πρώτη φάση πρέπει να περιμένουμε κάποιες κινήσεις εκ μέρους των ΦλωΡαΔια, που θα τείνουν να τους δώσουν την πρωτοβουλία που τους άρπαξε το ΠΑΣΟΚ. Το πιο τρανταχτό που μπορεί να σκεφτεί κάποιος αυτή τη στιγμή είναι η σύμπραξη με ό,τι απέμεινε από το Ποτάμι. Δηλαδή, τον Θεοδωράκη, τον Ψαριανό, τον Μαυρωτά, τον Αμυρά και την εκτός Βουλής παρέα τους. Ερωτηματικό παραμένει ο Λυκούδης με τη δική του παρέα, που επιμένει στις ενωτικού τύπου δηλώσεις και κρατάει ίσες αποστάσεις από όλους, περιμένοντας προφανώς να δει προς τα πού θα γείρει η πλάστιγγα και να κάνει το καλύτερο «ντιλ».

Το πού θα γείρει η πλάστιγγα δεν εξαρτάται, βέβαια, από το λαϊκό παράγοντα που παραμένει παγερά αδιάφορος για όλ' αυτά. Εξαρτάται κυρίως από παράγοντες της αστικής τάξης, οι οποίοι έχουν πρόσβαση ή ελέγχουν τα ΜΜΕ. Η πλάκα είναι πως υπάρχει μεγάλη κινητικότητα και σ' αυτό το χώρο, καθώς μεγάλα και ιστορικά «μαγαζιά», όπως ο ΔΟΛ αντιμετωπίζουν το φάσμα της χρεοκοπίας και μόνο αν αλλάξουν χέρια θα μπορέσουν να σωθούν, ενώ στο τηλεοπτικό τοπίο έχουμε τη γνωστή ρευστότητα που προκάλεσε η αποτυχημένη απόπειρα του Παππά να ελέγξει απόλυτα την κατάσταση. Ετσι, η ρευστότητα και η κινητικότητα στον απισχνασμένο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας μπλέκεται με τη ρευστότητα και την κινητικότητα στο χώρο των αστικών μίντια, και μάλλον η «εκκαθάριση» του τοπίου θα γίνει ταυτόχρονα.

Μέχρι τότε, θα ζούμε καθημερινά επεισόδια πολιτικής σαπουνόπερας, σ' ένα σεληνιακό κοινωνικό τοπίο, ρημαγμένο από τα Μνημόνια και τις πολιτικές τους. Είναι από εκείνες τις φορές που η αστική πολιτική δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο. Αυτό, όμως, δεν είναι αρκετό για να συγκροτήσει ένα ανατρεπτικό εργατικό και λαϊκό κίνημα. Ο αυθορμητισμός δεν παραγγέλλεται, ούτε οδηγεί μακριά.

Παιδική χαρά

Ποιος ξέρει τι υποκίνησε τον υφυπουργό Ναυτιλίας Ν. Σαντορινιό για ν' ανακοινώσει ότι θα κάνει δημόσια πρόσκληση ενδιαφέροντος για την κατασκευή μικρών έργων σε 28 ακατοίκητα νησιά του Αιγαίου; Το πιθανότερο είναι ότι θέλησε να ικανοποιήσει την εκλογική του πελατεία και διάφορους «φίλους» που απέκτησε πριν γίνει βουλευτής. Εκλέγεται στα Δωδεκάνησα, έχει σπουδάσει χημικός μηχανικός και εργαζόταν στο δήμο Ρόδου ως υπεύθυνος για έργα που χρηματοδοτούνται από διάφορα προγράμματα ΕΕ. Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα καταλάβετε.

Μόνο που ο... επιμελής υπουργός δεν υπολόγισε ότι υπάρχουν συμφωνίες (άτυπες μεν, αλλά συμφωνίες) Ελλάδας-Τουρκίας, μετά το γνωστό επεισόδιο των Ιμίων, που προβλέπουν τη μη παραβίαση του status quo των μικρών ακατοίκητων νησιών, πολλά από τα οποία η Τουρκία θεωρεί «γκρίζες ζώνες». Το υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας εξέδωσε μια αυστηρή ανακοίνωση, εκμεταλλευόμενο το γεγονός ότι ο Σαντορινιός δεν ονομάτισε τα 28 νησιά στα οποία σχεδιάζει έργα. Η Τουρκία προειδοποίησε ότι δεν πρόκειται να αποδεχτεί συνθήκες που ενδεχομένως θα διαμορφωθούν από παρεμβάσεις της ελληνικής κυβέρνησης σε «διαφιλονικούμενους γεωγραφικούς σχηματισμούς».

Η ελληνική κυβέρνηση δεν απάντησε, όμως το μεγαλοφυές σχέδιο Σαντορινιού μπήκε στη σαλαμούρα (για να μην πούμε ότι πετάχτηκε στα σκουπίδια). Κανένας δε θα ήθελε να προσφέρει στο πιάτο του Ερντογάν τη δυνατότητα για «θερμά επεισόδια» στο Αιγαίο, που θα του επέτρεπαν επιπλέον να «χαλαρώσει» με άνεση και την επιτήρηση της διακίνησης προσφύγων και μεταναστών από τα τουρκικά παράλια προς τα ελληνικά νησιά. Η «παιδική χαρά» έδρασε και πάλι. Ενας υφυπουργός ανακοίνωσε δράσεις που άπτονται της εξωτερικής πολιτικής, αγνοώντας πως σ' αυτές τις περιπτώσεις συνεννοούμαστε πρώτα με το υπουργείο Εξωτερικών και το γραφείο του πρωθυπουργού.

Σενάρια επιβίωσης και ο φόβος του Κούλη...

Τα φίδια έχουν ζώσει τον Κούλη και την παρέα του, καθώς από τη μια ακούνε τους συριζαίους να λανσάρουν προτάσεις επανασυζήτησης του εκλογικού νόμου, προκειμένου το ΠΑΣΟΚ να έχει την ευκαιρία να ψηφίσει μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ υπέρ της απλής αναλογικής, ώστε αυτή να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές, και από την άλλη ακούνε τη Γεννηματά να υψώνει τους τόνους περισσότερο κατά της ΝΔ (κλιμακώνοντας μάλιστα την επιθετικότητα στη ρητορική της) και λιγότερο κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Στο επιτελείο της ΝΔ φοβούνται ότι υπάρχουν παρασκηνιακά κομπρεμί, με τη συμμετοχή και βαρόνων των ΜΜΕ, που επιθυμούν να καταστούν κυρίαρχοι στο νέο τοπίο που δημιουργείται μετά τη διαφαινόμενη αποχώρηση του Ψυχάρη από τον ΔΟΛ.

Το σενάριο της συγκέντρωσης 200 ψήφων υπέρ της απλής αναλογικής δεν έχει αυτή τη στιγμή πιθανότητες επιτυχίας. Θα χρειαστεί εξάπαντος το ναζιστικό σκυλολόι για να φτάσει η σούμα τους 200. Και το ΠΑΣΟΚ θα έπρεπε να εξηγήσει τι άλλαξε από την προηγούμενη φορά που καταψήφισε την πρόταση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Γι' αυτό μάλλον δεν αξίζει το σχετικό ρίσκο. Ομως, αυτή η συζήτηση, την οποία μεθοδευμένα προσπαθεί να αναζωπυρώσει το Μαξίμου (βλέπε τοποθετήσεις Σκουρλέτη και Τζανακόπουλου), έχει μια σημαντική πολιτική σημειολογία: τώρα που η ψεύτικη διαχωριστική γραμμή «μνημόνιο-αντιμνημόνιο» έχει καταβαραθρωθεί με την ψήφιση του τρίτου Μνημόνιου, καταβάλλεται προσπάθεια επαναφοράς της παλιάς (και εξίσου ψεύτικης) διαχωριστικής γραμμής «πρόοδος-συντήρηση».

Αλλοτε, τις δεκαετίες του '70 και του '80, ήταν το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου που εφηύρε αυτόν τον πλαστό διαχωρισμό, καταφέρνοντας να «βάλει στο βρακί του» την αστική Αριστερά (Περισσό και «εσωτερικό»). Τώρα, είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που ξαναζεσταίνει αυτή τη θεωρία, σε μια προσπάθεια να οικοδομήσει συμμαχίες και να δυσκολέψει το δρόμο του Μητσοτάκη προς την κυβερνητική εξουσία. Μάλιστα, το θεωρητικό σχήμα ξεκινά από την Ευρώπη και μέσω αυτής φτάνει στην Ελλάδα (με τη βοήθεια και της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας).

Η άποψη που πλασάρουν συνεχώς οι συριζαίοι είναι πως στην Ευρώπη διαμορφώνεται ένας «προοδευτικός πόλος», στον οποίο συμμετέχουν αυτοί και η σοσιαλδημοκρατία. Στην Ελλάδα, όμως, δυστυχώς (όπως λένε), το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πάρει τις αποφάσεις του και σέρνεται ακόμα σε μια πολιτική ουράς της ΝΔ, συνεχίζοντας τη γραμμή της περιόδου των Σαμαροβενιζέλων. Οταν η Φώφη (και άλλοι πασόκοι) ανεβάζουν τους τόνους κατά της ΝΔ, τότε εμφανίζονται σαν να ανταποκρίνονται στη «γραμμή ΣΥΡΙΖΑ» (και Ολάντ, και Πιτέλα, και Ρέντσι) για διαμόρφωση του «προοδευτικού πόλου» στην Ελλάδα.

Αυτός ο «προοδευτικός πόλος» θα μπορούσε ενδεχομένως να δώσει νέα κυβέρνηση από τη σημερινή Βουλή. Ο Καμμένος δε θα έβαζε κανένα βέτο, γιατί εκείνο που τον ενδιαφέρει είναι η νομή της εξουσίας. Η διεύρυνση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας θα προσέδιδε σταθερότητα στο κυβερνητικό σχήμα, ώστε να εξαντλήσει την τετραετία. Ταυτόχρονα, όμως, θα αποτελούσε πρόκριμα και για την επόμενη Βουλή. Ο Μητσοτάκης, ακόμα και με το μπόνους των 50 εδρών, δε θα μπορούσε να σχηματίσει κυβέρνηση (ειδικά αν στη Βουλή έμπαιναν πολλά κόμματα, όπως στη σημερινή) και θα γινόταν όμηρος του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Λογικό είναι αυτό να ανησυχεί σφόδρα το νεοδημοκρατικό επιτελείο, το οποίο διαφοροποιεί την τακτική του και βάζει στο στόχαστρο και το ΠΑΣΟΚ, προσπαθώντας να κόψει την προσέγγιση με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ολ' αυτά, βέβαια, είναι κυρίως σενάρια. Ομως με τέτοια σενάρια διαμορφώνεται και κινείται η αστική πολιτική, αφού σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής τα πάντα είναι... σοφά ρυθμισμένα από τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους. Η τεχνική της εξουσίας, πλέον, αφορά το πώς το κάθε κόμμα θα αμπαλάρει το Μνημόνιο και θα το σερβίρει ως... διέξοδο.

Χάος και διάλυση στο βρετανικό ΕΣΥ

Χάος επικρατεί στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Βρετανίας λόγω της υποχρηματοδότησης και των τεράστιων ελλείψεων των δημόσιων νοσοκομείων σε νοσηλευτικό προσωπικό, κρεβάτια και αναλώσιμα ιατρικά είδη. Βροχή πέφτουν οι καταγγελίες γιατρών και ασθενών που σκιαγραφούν μια εικόνα διάλυσης για το βρετανικό ΕΣΥ, που βάζει σε κίνδυνο καθημερινά ζωές ανθρώπων.

Οι ασθενείς στοιβάζονται κατά εκατοντάδες σε διαδρόμους νοσοκομείων, περιμένοντας στην καλύτερη περίπτωση τέσσερις ώρες για μια αρχική αξιολόγηση από παθολόγο. Εφόσον χρειαστεί να παραμείνουν στο νοσοκομείο για νοσηλεία, η αναμονή μπορεί να φτάσει έως και τις 15 ώρες μέχρι να βρεθεί κρεβάτι. Ασθενής, που υπέφερε από διάτρηση εντέρου, δήλωσε στη βρετανική εφημερίδα Guardian, πως περίμενε πολλές ώρες στο διάδρομο νοσοκομείου του Λονδίνου χωρίς να υπάρχει διαθέσιμος γιατρός να την εξετάσει. Μάλιστα, η γυναίκα πιθανόν να είχε πεθάνει, αν δεν ήταν η επαγγελματική οξύνοια μίας νοσοκόμας, που εντόπισε τα συμπτώματα της μόλυνσης που είχε υποστεί.

Λόγω της αδυναμίας γιατρών και νοσοκόμων να περιθάλψουν τα δεκάδες χιλιάδες περιστατικά που πηγαίνουν στα τμήματα επειγόντων περιστατικών των δημόσιων νοσοκομείων κάθε μέρα, οι ασθενείς αναγκάζονται να παραμένουν μέσα στα ασθενοφόρα, που τους διακομίζουν, μέχρι να βρεθεί γιατρός να τους εξετάσει. Ως αποτέλεσμα, συχνά δεν υπάρχουν διαθέσιμα οχήματα για τη μεταφορά νέων ασθενών, οι οποίοι πολλές φορές αναγκάζονται να περιμένουν πάνω από 70 λεπτά, όταν το όριο αναμονής που έχει ορίσει η διοίκηση του ΕΣΥ δεν ξεπερνάει τα οχτώ λεπτά. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Βασιλικού Κολλεγίου Χειρουργικής, κατά μέσο όρο 193.406 ασθενείς μηνιαίως δε χειρουργήθηκαν μέσα σε 18 βδομάδες από τη μέρα που έγινε η ιατρική διάγνωση.

Γιατρός μεγάλου πανεπιστημιακού νοσοκομείου δήλωσε ότι εκατοντάδες ασθενείς συσσωρεύονται καθημερινά στους διαδρόμους του νοσοκομείου. Συχνά οι γιατροί αναγκάζονται να εξετάζουν ασθενείς στις ουρές που σχηματίζονται, λόγω της έλλειψης κρεβατιών εξέτασης. Ετοιμόγεννες γυναίκες δίπλα σε μεθυσμένους που έχουν έρθει για πλύση στομάχου! Τα πιο επείγοντα περιστατικά, όπως τα εγκεφαλικά και τα καρδιακά, εξετάζονται πρώτα, ενώ οι νοσοκόμες κάνουν ό,τι μπορούν για να απομακρύνουν τους πιο άρρωστους από τους διαδρόμους, χωρίς αυτό να είναι πάντοτε εφικτό. Η διοίκηση του νοσοκομείου έχει αναθέσει σε κομμάτι του νοσηλευτικού προσωπικού να φροντίζει, για λόγους ασφαλείας, τους ασθενείς που περιμένουν στους διαδρόμους για εξέταση.

Η άθλια κατάσταση που επικρατεί στα δημόσια νοσοκομεία δεν άργησε να στείλει

στο θάνατο δύο ανθρώπους στο Γουορτσεστεσάιρ. Οι δύο ασθενείς πέθαναν στα κρεβάτια που είχαν ξαπλώσει στο διάδρομο του νοσοκομείου. Λόγω της μεγάλης προσέλευσης ασθενών, το νοσηλευτικό προσωπικό τους ξέχασε, με αποτέλεσμα να καταλήξουν αβοήθητοι, 35 ώρες μετά την είσοδό τους στο τμήμα επειγόντων περιστατικών του νοσοκομείου. Συνδικαλιστές γιατροί καταγγέλλουν ότι στην πλειοψηφία των νοσοκομείων οι μονάδες εντατικής θεραπείας είναι υπερπλήρεις και αναγκάζονται να στέλνουν τους ασθενείς σε απομακρυσμένα νοσοκομεία, όπου υπάρχουν ΜΕΘ με διαθέσιμα κρεβάτια. Σύμφωνα με την εφημερίδα Observer, συνεχώς αυξάνεται ο αριθμός καρκινοπαθών, των οποίων η προγραμματισμένη εγχείρηση αναβάλλεται λόγω των ελλείψεων στις ΜΕΘ των αντικαρκινικών κέντρων. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ασθενείς ενημερώνονται με e-mail, ακόμα και μια μέρα πριν από την εγχείρισή τους.

Το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των περισσότερων νοσοκομείων βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση, ενώ παράλληλα πληθαίνουν οι φωνές γιατρών που σκέφτονται να παραιτηθούν καθώς φοβούνται ότι σύντομα κάποιος ασθενής θα πεθάνει στη βάρδια τους, λόγω της πλημμελούς ή ανύπαρκτης περίθαλψης, και οι ίδιοι θα αποτελέσουν τον αποδιοπομπαίο τράγο.

Σύμφωνα με δήλωση του Μάικ Ανταμσον, γενικού διευθυντή του Βρετανικού Ερυθρού Σταυρού, η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία πλησιάζει την ανθρωπιστική κρίση, ενώ η διοίκηση του ΕΣΥ ζήτησε τη βοήθεια του ΒΕΣ, ώστε να αποφευχθεί η κατάρρευση του συστήματος. Ασθενοφόρα με εθελοντές του ΒΕΣ αναλαμβάνουν να μεταφέρουν ασθενείς από τα νοσοκομεία στα σπίτια τους για να αδειάσουν κρεβάτια νοσηλείας.

Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο Μαρκ Χόλαντ, πρόεδρος της Ενωσης Επείγουσας Ιατρικής, η κατάρρευση του ΕΣΥ οφείλεται αποκλειστικά στην υποχρηματοδότησή του. Από το 2010 και μετά η βρετανική κυβέρνηση έχει μειώσει τις δαπάνες για το ΕΣΥ κατά 2% του ΑΕΠ, κοινώς κατά 4,6 δισ. λίρες. Το ΕΣΥ αυτήν τη στιγμή διαθέτει 2,8 κρεβάτια νοσηλείας για κάθε 1.000 κατοίκους, με τη Γερμανία και τη Γαλλία να διαθέτουν 8,6 και 6,2 αντίστοιχα. Φυσικά, αυτό δε σημαίνει ότι το σύστημα υγείας εκεί είναι σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Ωστόσο, δείχνει ότι ο γερμανικός και γαλλικός ιμπεριαλισμός είναι σε καλύτερη κατάσταση από τον ξεδοντιασμένο βρετανικό και ως εκ τούτου είναι διατεθειμένοι προς το παρόν να δαπανούν αναλογικά περισσότερα χρήματα σε τέτοιου είδους κοινωνικές παροχές, προκειμένου να αποφύγουν κοινωνικές εκρήξεις, όπως αυτή στη Βρετανία τον Αύγουστο του 2011.

Ενώσεις γιατρών προειδοποιούν εδώ και καιρό ότι η κατάρρευση του ΕΣΥ θα προκαλέσει συνεχώς αυξανόμενο αριθμό θανάτων. Παρολαυτά, η κυβέρνηση επιμένει ότι η έλλειψη οφείλεται στο ότι οι ασθενείς δε φεύγουν έγκαιρα από τα νοσοκομεία, αλλά παραμένουν για νοσηλεία ακόμα και όταν δεν είναι αναγκαίο! Στις καταγγελίες των γιατρών και των συνδικαλιστικών τους ενώσεων, η απάντηση της Γενικής Γραμματείας Υγείας ήταν ότι το 30% των ασθενών που απευθύνονται στα τμήματα επειγόντων περιστατικών των νοσοκομείων θα έπρεπε να απευθυνθούν στα εξωτερικά ιατρεία για περίθαλψη, αφού η κατάστασή τους δεν είναι επείγουσα. Η κυβέρνηση κάλεσε τους γιατρούς του ΕΣΥ να δουλέψουν περισσότερο για να αποφευχθεί η επικείμενη κατάρρευση του ΕΣΥ. Παράλληλα, τόνισε ότι δεν πρόκειται να αυξήσει τις δαπάνες για την υγεία και ότι οι διοικήσεις των νοσοκομείων θα πρέπει να κάνουν αποτελεσματικότερη οικονομία στους πόρους που διαθέτουν.

Παρά τη συνεχή χειροτέρευση της περίθαλψης που παρέχει το ΕΣΥ, οι εργαζόμενοι και η εργατική τάξη της Βρετανίας προς το παρόν δεν έχουν στραφεί μαζικά προς την ιδιωτική περίθαλψη. Μόλις το 10,6% του συνολικού πληθυσμού της χώρας έχει ιδιωτική ασφάλιση υγείας. Πιθανόν αυτό να σχετίζεται και με την αδυναμία των πλατιών λαϊκών στρωμάτων να καλύψουν αυτό το κόστος.

Η διαδικασία έντονης απαξίωσης του βρετανικού ΕΣΥ, που σταδιακά το οδήγησε στη σημερινή κατάρρευση, ξεκίνησε πριν από 20 χρόνια, με όλες τις κυβερνήσεις, Εργατικών και Συντηρητικών, να έχουν βάλει το χέρι τους σε αυτό. Ο βρετανικός ιμπεριαλισμός βρίσκεται σε φθίνουσα πορεία εδώ και δεκαετίες και πρέπει να γίνει πιο «ανταγωνιστικός». Τα κοινωνικά επιδόματα και οι κρατικές υπηρεσίες υγείας είναι τα πρώτα θύματα της λιτότητας που επιβάλλεται στο λαό, και όσο αυτός δεν αντιδρά, οι περικοπές θα μεγαλώνουν.

Μπάτσοι επί το έργον και «τυφλή» Δικαιοσύνη

Εφτασε η ώρα να αποκαλυφθεί με τον πλέον επίσημο τρόπο η βαρβαρότητα και της αστυνομικής διεύθυνσης του Σικάγο. Το υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ δημοσίευσε έκθεση 164 σελίδων, στην οποία περιγράφονται πολλά περιστατικά άγριας αστυνομικής βίας σε βάρος μαύρων και ισπανόφωνων. Παλαιότερα, ανάλογες εκθέσεις είχαν γίνει για το Φέργκιουσον, το Κλίβελαντ, το Νιούαρκ και τη Βαλτιμόρη.

«Βρήκαμε πολυάριθμα περιστατικά που οι αστυνομικοί του Σικάγο κυνήγησαν και πυροβόλησαν άτομα που διέφευγαν, αλλά δεν έθεταν σε άμεσο κίνδυνο ούτε τους αστυνομικούς ούτε τους πολίτες. Τέτοιες πράξεις είναι συνταγματικά ανεπίτρεπτες». Η έκθεση αναφέρει περιστατικά που σου σηκώνεται η τρίχα. Σε ένα από αυτά, οι μπάτσοι κάνουν κυριολεκτικά κόσκινο έναν άνδρα, επειδή τον σταμάτησαν κι αυτός έτρεξε να διαφύγει. Ο άντρας δεν είχε κάνει κάτι, αλλά περπατούσε «νευρικά» και οι μπάτσοι του έριξαν με τον προβολέα στα μάτια, ζητώντας του να μείνει ακίνητος. Σαράντα πέντε πυροβολισμούς του έριξαν και τον σκότωσαν. Υστερα είπαν ότι πρώτα τους είχε πυροβολήσει αυτός, αν και όπλο δεν βρέθηκε στα χέρια του! Για να γίνουν πιο πιστευτοί, οι μπάτσοι έφεραν ένα άλλο όπλο που βρέθηκε δεκάδες μέτρα μακριά και το εμφάνισαν σαν πειστήριο. Ομως το όπλο ήταν γεμάτο και δεν έφερε δακτυλικά αποτυπώματα του νεκρού. Ούτε τα δάκτυλα του νεκρού είχαν ίχνη από πυρίτιδα! Παρά ταύτα, η «ανεξάρτητη» αστυνομική έρευνα δικαίωσε τους μπάτσους και... «τέλος καλό όλα καλά»!

Σε άλλο περιστατικό, οι μπάτσοι χτύπησαν με τέιζερ (όπλο ηλεκτρικής εκκένωσης) μία 16χρονη, γιατί –άκουσον, άκουσον!– δεν έφευγε από το σχολείο, επειδή παραβίασε τους κανονισμούς και είχε πάνω της κινητό! Καθώς η 16χρονη πήγε να αντιδράσει, οι μπάτσοι την χτύπησαν με το γκλομπ και στη συνέχεια με το τέιζερ! Η έκθεση δεν αναφέρει αν τιμωρήθηκαν οι συγκεκριμένοι μπάτσοι, όμως επισημαίνει ότι αυτό το περιστατικό αστυνομικής βίας κατά ανηλίκων δεν είναι μεμονωμένο. Πληθώρα παρόμοιων περιστατικών κατά 14χρονων, ακόμα και 12χρονων παιδιών, με ταπεινώσεις, χτυπήματα και δέσιμο με χειροπέδες, αναφέρονται στην έκθεση. Οι «ανεξάρτητες» αστυνομικές έρευνες ή δικαίωσαν τους μπάτσους ή τους επέβαλαν «πενθήμερη διαθεσιμότητα»! Σε μία περίπτωση, μάλιστα, που ένας μπάτσος έβαλε χειροπέδες σε 15χρονη, επειδή τόλμησε να περάσει τη διάβαση πεζών και ο μπάτσος, σαν γνήσιος «ιππότης της ασφάλτου», κόντεψε να την πατήσει με το περιπολικό, οι «ανεξάρτητοι» ανακριτές ανέκριναν μόνο τον μπάτσο και «ξέχασαν» τους τέσσερις αυτόπτες μάρτυρες, που είδαν τον μπάτσο να βγαίνει από το περιπολικό, να δένει με χειροπέδες την κοπέλα και να την σπρώχνει στο πεζοδρόμιο με αποτέλεσμα να χτυπήσει στο κράσπεδο.

Είμαστε σίγουροι ότι η αμερικάνικη Δικαιοσύνη θα... δώσει τέλος σε αυτές τις αστυνομικές αθλιότητες, όπως έχει κάνει μέχρι σήμερα! Υπάρχει καμία... αντίρρηση σ' αυτό;

ΥΓ. Πάντως, η έκθεση του αμερικάνικου υπουργείου Δικαιοσύνης δε λέει λέξη για τις εξελίξεις των ερευνών για τη μυστική φυλακή Homan Square, που η αστυνομική διεύθυνση του Σικάγο έχει μετατρέψει σε νέο Γκουαντάναμο εξαφανίζοντας πάνω από 7.350 ανθρώπους (http://www.theguardian.com/us-news/homan-square), στη συντριπτική τους πλειοψηφία (πάνω από 80%) μαύρους (βλ. και http://www.eksegersi.gr/issue/867/Διεθνή/26100.Ενα-Γκουαντάναμο-στο-Σικάγο). Δείγμα του πόσο πρακτική σημασία έχουν οι εκθέσεις αυτές. Απλά, χρησιμεύουν για να αποκαλυφθεί η ταξική και ρατσιστική αστυνομική βία και η υποκρισία της «Δικαιοσύνης». Τίποτα περισσότερο...

BREXIT

Ιμπεριαλιστικός «διεθνισμός» και σκληρό παζάρι

«Γνωρίζω ότι η Βρετανία μπορεί ορισμένες φορές να έχει ιδωθεί σαν ένα σκαιό κράτος μέλος. Η Ευρωπαϊκή Ενωση έχει αγωνιστεί για να διαχειριστεί τη διαφορετικότητα των κρατών μελών της και των συμφερόντων τους. Ρέπει προς την ομοιομορφία, όχι την ευελιξία. Η διαπραγμάτευση του Ντέιβιντ Κάμερον ήταν μία γενναία τελική προσπάθεια να πετύχει ώστε αυτό να λειτουργήσει για την Βρετανία –και θέλω να ευχαριστήσω όλους ανά την Ευρώπη που τον βοήθησαν να φτάσει σ' αυτή τη συμφωνία– όμως η πικρή αλήθεια, όπως γνωρίζουμε, είναι ότι για την πλειοψηφία των βρετανών ψηφοφόρων αυτό δεν έδωσε αρκετή ευελιξία σε πολλούς σημαντικούς παράγοντες (...) Η απόφαση να αφήσουμε την ΕΕ δε σημαίνει επιθυμία να απομακρυνθούμε από εσάς, τους φίλους και γείτονές μας (...) Ηταν μία ψήφος για να αποκαταστήσουμε, όπως το βλέπουμε εμείς, την κοινοβουλευτική μας δημοκρατία, την εθνική μας αυτοδιάθεση και να γίνουμε περισσότερο παγκόσμιοι και διεθνιστές στην πράξη και στο πνεύμα».

Με αυτά τα λόγια δικαιολόγησε η πρωθυπουργός της Βρετανίας, Τερίζα Μέι, την πρόθεσή της να προχωρήσει το BREXIT, σε ομιλία που εκφώνησε την περασμένη Τρίτη, για να ανακοινώσει το σχέδιό της για το πώς θα προχωρήσει από δω και μπρος. Η ιμπεριαλιστική Βρετανία έστειλε έτσι το δικό της μήνυμα στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ, δείχνοντας ότι δεν είναι πλέον διατεθειμένη να κάνει πίσω στα ζητήματα που αποτέλεσαν αγκάθια στις σχέσεις της με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ. Ο «διεθνισμός» της είναι ένας ιμπεριαλιστικός «διεθνισμός» με στόχο την ισχυροποίηση της Μεγάλης Βρετανίας ως παγκόσμιας δύναμης.

Πριν σχολιάσουμε αυτά που δήλωσε η Μέι, ας δούμε ποιοι είναι οι δώδεκα στόχοι, όπως τους παρουσίασε στην ομιλία της:

1. Βεβαιότητα. Η Μέι υποσχέθηκε να ενσωματώσει τη βασική νομοθεσία της ΕΕ στη βρετανική, έτσι ώστε να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες πριν και μετά το BREXIT. Διαβεβαίωσε, μάλιστα, ότι θα είναι το βρετανικό κοινοβούλιο που θα αποφασίσει ποιες ακριβώς αλλαγές θα χρειαστούν στη νομοθεσία. Ταυτόχρονα, η Μέι υποσχέθηκε να φέρει στα κοινοβούλια προς ψήφιση τη συμφωνία που θα επιτευχθεί με την ΕΕ.

2. Ελεγχος της εθνικής νομοθεσίας, δίνοντας τέλος στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της ΕΕ στη Βρετανία. Οπως δήλωσε χαρακτηριστικά η Μέι, οι νόμοι θα ερμηνεύονται από δικαστές του Γουεστμίνστερ, του Εδιμβούργου ή του Μπέλφαστ και όχι του Λουξεμβούργου.

3. Ενδυνάμωση της ενότητας των τεσσάρων εθνών του Ενωμένου Βασιλείου. Η Μέι υποσχέθηκε να μην προχωρήσει σε καμία ανάκληση αποφάσεων των αποκεντρωμένων κυβερνήσεων και επανέλαβε ότι θέλει να συμμετέχουν και αυτές στις διαπραγματεύσεις για το BREXIT, μέσω της κοινής υπουργικής επιτροπής που έχει ήδη δημιουργηθεί.

4. Διατήρηση της κοινής ταξιδιωτικής περιοχής μεταξύ Βρετανίας και Δημοκρατίας της Ιρλανδίας. Δηλαδή, θα εξακολουθήσει να μη χρειάζεται υποχρεωτικά διαβατήριο για τη μετάβαση από τη μία χώρα στην άλλη.

5. Ελεγχος μετανάστευσης. Αυτό, υποστήριξε η Μέι, δεν μπορεί να γίνει όσο ισχύει η ελεύθερη μετακίνηση ατόμων μεταξύ Βρετανίας και Ευρώπης.

6. Εξασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών της ΕΕ που ζουν στη Βρετανία και των Βρετανών που ζουν στην ΕΕ.

7. Προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων με την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που τα «προστατεύει». Εδώ γελάνε... Επειδή έπεσε «βαριά» αυτή η υπόσχεση, η Μέι δεν παρέλειψε να συμπληρώσει ότι η μεγαλύτερη πρόκληση είναι να γίνει η Βρετανία... παγκόσμια! Ενα μεγάλο, παγκόσμιο, εμπορικό κράτος. Αυτό φυσικά, στη γλώσσα των αστών, σημαίνει να είναι «ανταγωνιστική» και ο νοών νοήτω για το τι σημαίνει αυτό για τα εργατικά δικαιώματα.

8. Ελεύθερο εμπόριο με τις ευρωπαϊκές αγορές. Η Μέι όμως ξεκαθάρισε ότι αυτό δε σημαίνει ότι η Βρετανία θα συμμετέχει στην Ενιαία Αγορά! Γιατί αν συμμετέχει, θα πρέπει να αποδεχτεί τις τέσσερις «ελευθερίες» της ΕΕ: αγαθά, κεφάλαιο, υπηρεσίες και άνθρωποι, καθώς και τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου της ΕΕ, πράγμα που η Βρετανία δεν μπορεί να δεχτεί, αλλιώς δε θα έβγαινε από την ΕΕ. Εκτός Ενιαίας Αγοράς η κυβέρνηση θα προσπαθήσει να πετύχει μία συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου» και θα πάψει πλέον να δίνει «υπέρογκες εισφορές» στην ΕΕ.

9. Νέες εμπορικές συμφωνίες με άλλες χώρες. Η Μέι δεν παρέλειψε να πει ότι το ποσοστό του εμπορίου ως προς το ΑΕΠ έχει «κολλήσει» από τότε που η Βρετανία μπήκε στην ΕΕ. Για να ξαναβρεί το ρόλο της ως μεγάλο, παγκόσμιο εμπορικό έθνος, η Βρετανία θα πρέπει «να βγει στον κόσμο» και να συνάψει συμφωνίες με άλλες χώρες, όπως η Κίνα, η Βραζιλία και οι χώρες του Κόλπου, ενώ έχει ήδη ξεκινήσει συζητήσεις με την Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία και την Ινδία. Φυσικά, οι ΗΠΑ δε θα μπορούσαν να μείνουν απέξω: οι πρόσφατες δηλώσεις Τραμπ μνημονεύτηκαν με ικανοποίηση από τη Μέι. Η τελευταία αποκάλυψε την πρόθεσή της να βγει η Βρετανία από την πλήρη τελωνειακή ένωση και να μπορεί να επιβάλλει τους δικούς της δασμούς στις τρίτες χώρες και όχι αυτούς που επιβάλλει η τελωνειακή ένωση με την ΕΕ. Ταυτόχρονα, όμως, να εξασφαλίσει εμπορική συμφωνία χωρίς δασμούς με την ΕΕ και κάποια συμφωνία τελωνειακής σύνδεσης, χωρίς να γνωρίζει και η ίδια τι ακριβώς συμφωνία μπορεί να επιτευχθεί.

10. Το καλύτερο μέρος για επιστήμη και καινοτομία.

11. Συνεργασία ενάντια στο έγκλημα και την τρομοκρατία. Αυτό είναι το μόνο σημείο που τα συμφέροντα του βρετανικού ιμπεριαλισμού και της ΕΕ ταυτίζονται.

12. Ενα μαλακό και με τάξη BREXIT, μέσα στο χρονικό διάστημα των δύο ετών από την ενεργοποίηση του άρθρου 50 της συνθήκης της Λισαβόνας.

Ανακεφαλαιώνοντας, η Μέι ζήτησε από τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ να αποδεχτούν συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου», χωρίς δασμούς στα βρετανικά προϊόντα (και στα ευρωπαϊκά από τη Βρετανία), αλλά με τη δυνατότητα η Βρετανία να επιβάλλει τους δασμούς που αυτή θέλει στις τρίτες χώρες, με περιορισμό στις μετακινήσεις ανθρώπων και άρνηση της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στο Ενωμένο Βασίλειο. Απείλησε, με τον τρόπο της, ότι η Βρετανία δε θα διστάσει ακόμα και να τινάξει τις διαπραγματεύσεις στον αέρα, προειδοποιώντας αυτούς που θέλουν να επιβληθεί στη Βρετανία μια τιμωρητική συμφωνία, προκειμένου να αποθαρρυνθούν άλλες χώρες από το να πάρουν τον ίδιο δρόμο. Θα είναι καλύτερο να μην επιτευχθεί καμία συμφωνία, παρά να επιτευχθεί μία κακή συμφωνία, είπε.

Η γενική γραμματέας του Βρετανικού Συνδέσμου Βιομηχάνων, με μία λακωνική ανακοίνωσή της, έδειξε την ενόχληση του βρετανικού «ΣΕΒ» για τις προθέσεις της Μέι να εγκαταλείψει η Βρετανία την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, πράγμα που -όπως δήλωσε- μειώνει τις πιθανότητες για ελεύθερο εμπόριο χωρίς εμπόδια και δασμούς. Παρολαυτά, εξέφρασε τη θέληση να επιτευχθεί ένα «μαλακό» και «με τάξη» BREXIT, με όσο το δυνατόν πιο ελεύθερο εμπόριο με την ΕΕ. Το τμήμα του συνδικάτου των καπιταλιστών στη Βόρεια Ιρλανδία τόνισε την τεράστια σημασία που έχουν οι εισαγωγές από την ΕΕ για τη Βόρεια Ιρλανδία και τις ανησυχίες του για οπισθοδρόμηση στους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Η Μέι έχει έναν ακόμα σκόπελο να ξεπεράσει. Αυτός έχει να κάνει με τη Σκωτία, που ψήφισε στη μεγάλη πλειοψηφία της υπέρ της παραμονής στην ΕΕ. Πώς είναι δυνατόν αυτό να ταιριάξει με το «σκληρό BREXIT» που περιέγραψε η Μέι; Γιατί είναι πραγματικά αστείο να ισχυρίζεται κανείς ότι θα υπάρξει «μαλακό» BREXIT με τόσο ισχυρά αντικρουόμενα συμφέροντα.

Από την άλλη, δεν έχει ακόμα λήξει εντελώς η υπόθεση με το Συνταγματικό Δικαστήριο. Διαρροές από υπουργούς της κυβέρνησης αναφέρουν ότι 7 από τους 11 δικαστές αναμένεται να απορρίψουν την ένσταση της κυβέρνησης ενάντια στην απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση για το αν θα ενεργοποιηθεί ή όχι το άρθρο 50 πρέπει να παρθεί από τα δύο βρετανικά κοινοβουλευτικά σώματα (βουλές των Λόρδων και των Κοινοτήτων). Ακόμα όμως κι αν οι βουλευτές ψηφίσουν υπέρ της ενεργοποίησης του άρθρου 50 (πράγμα που μάλλον θα γίνει, γιατί θα παραήταν χοντρό να πάνε κόντρα στο αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος), τα προβλήματα θα παραμείνουν.

Ο επικεφαλής διαπραγματευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το BREXIT, Γκι Φερχόφσταντ, ξεκαθάρισε ότι αποτελεί ψευδαίσθηση να πιστεύει κανείς ότι η Βρετανία μπορεί να αποχωρήσει από την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, αλλά να απολαμβάνει όλα τα πλεονεκτήματά της, χωρίς να αποδέχεται τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν. Ο Φερχόφσταντ επανέλαβε αυτό που πριν από λίγους μήνες είχε πει ο Ολάντ. Οτι δηλαδή δεν είναι δυνατόν η Βρετανία να αποχωρήσει και να βρίσκεται σε καλύτερη θέση από τα κράτη μέλη της ΕΕ (το επανέλαβε και ο προεδρεύων αυτή την περίοδο πρωθυπουργός της Μάλτας). Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν η Βρετανία να μην πληρώνει εισφορές, να μην υπόκειται σε νομοθετικό έλεγχο, να μη δέχεται την «ελευθερία μετακίνησης», αλλά να μπορεί να κάνει εμπόριο χωρίς δασμούς και εμπόδια με την ενιαία αγορά! Και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο, δηλαδή!

Ο επικεφαλής του Ινστιτούτου Ifo του Μονάχου, Κλέμενς Φουστ, χαρακτήρισε την ομιλία Μέι ως «σκληρό BREXIT» και επισήμανε το αδύνατο του να δραστηριοποιούνται ελεύθερα στην κοινή ευρωπαϊκή αγορά οι βρετανικές τράπεζες, αλλά και τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν στη γερμανική εξαγωγική βιομηχανία (κυρίως την αυτοκινητοβιομηχανία) με τα εμπόδια που θα προκύψουν στις εξαγωγές της προς τη Βρετανία.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, φυσικά, πού θα καταλήξουν τα παζάρια της Βρετανίας με την ΕΕ. Ενα όμως είναι σίγουρο. Οτι σε μία εποχή που οι ανταγωνισμοί μεταξύ των ισχυρών ιμπεριαλιστικών χωρών οξύνονται, η ΕΕ δε θα μπορούσε να μείνει νησίδα «ευγενούς άμιλλας», «ανιδιοτελούς συνεργασίας» και «αλληλεγγύης». Βρισκόμαστε στην αρχή ενός σκληρού παζαριού και τα αλληλομαχαιρώματα θα είναι πολλά. Το ξέσπασμα του υπουργού Εξωτερικών της Βρετανίας (και υπέρμαχου της εξόδου από την ΕΕ), Μπόρις Τζόνσον, σε διάσκεψη στο Νέο Δελχί (Ινδία), που αφορούσε θέματα εξωτερικής πολιτικής, απαντώντας σε σύμβουλο του Ολάντ που ισχυρίστηκε ότι η Βρετανία δεν μπορεί να περιμένει καλύτερη συμφωνία εκτός ΕΕ από αυτή που πέτυχε εντός, είναι ενδεικτικό. Ο Τζόνσον κατηγόρησε ευθέως τον Ολάντ ότι θέλει να χτυπήσει τη Βρετανία για να την τιμωρήσει που «δραπετεύει» από την ΕΕ, με τρόπο που θυμίζει ταινία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου!

Εσπασε ο «μεγάλος συνασπισμός» στο Ευρωκοινοβούλιο

Αν θέλαμε να το καλαμπουρίσουμε, θα λέγαμε ότι στην τέταρτη (και τελευταία) ψηφοφορία για την προεδρία του Ευρωκοινοβουλίου βρέθηκαν αντιμέτωπα στελέχη της ιταλικής κυβερνητικής πλειοψηφίας. Ο εκλεγείς Αντόνιο Ταγιάνι ανήκει στο κόμμα του Μπερλουσκόνι και ο ηττηθείς Τζιάνι Πιτέλα στο κόμμα του Ρέντσι, που και τα δύο στηρίζουν την κυβέρνηση Τζεντιλόνι (όπως και τις κυβερνήσεις Ρέντσι και Λέτα, που προηγήθηκαν). Καμία σχέση, όμως.

Αυτό που συνέβη στο Ευρωκοινοβούλιο σηματοδότησε τη ρήξη του «μεγάλου συνασπισμού» Λαϊκών-Σοσιαλδημοκρατών-Φιλελεύθερων, που διοικούσε το Ευρωκοινοβούλιο τα τελευταία χρόνια, ακολουθώντας έναν κανόνα μοιρασιάς των θεσμικών πόστων της ΕΕ ανάμεσα στα δύο μεγάλα ρεύματα (χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες): όταν πρόεδρος της Κομισιόν ήταν σοσιαλδημοκράτης, συμφωνούσαν και εξέλεγαν στο Ευρωκοινοβούλιο χριστιανοδημοκράτη (και αντιστρόφως). Αυτή τη φορά, μολονότι ο πρόεδρος της Κομισιόν είναι χριστιανοδημοκράτης (Γιούνκερ), όπως και ο πρόεδρος του Συμβουλίου (Τουσκ), οι χριστιανοδημοκράτες απαίτησαν και την προεδρία του Ευρωκοινοβούλιου, μετά την παραίτηση του σοσιαλδημοκράτη Σουλτς, επικαλούμενοι τον κανόνα της εναλλαγής. Οι σοσιαλδημοκράτες έσπασαν το «μεγάλο συνασπισμό» και έστησαν συμμαχία με τους Πράσινους και την Ενωτική Αριστερά, μπας και καταφέρουν να εκλέξουν τον Πιτέλα. Ομως, το Λαϊκό Κόμμα κατάφερε να «αγοράσει» τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες του Φέρχοφσταντ και να εκλέξει άνετα τον Ταγιάνι.

Ολ' αυτά δεν είναι άσχετα από την εκλογική περίοδο που έχει ανοίξει σε βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα της ΕΕ (Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία). Η ευρωπαϊκή Δεξιά θέλει να κρατήσει τη δύναμή της, καθώς απειλείται από την Ακροδεξιά, ενώ η Σοσιαλδημοκρατία είναι γενικώς σε πτώση.

στο ψαχνό

Για πάντα

«Το μοναδικό πράγμα το οποίο θα ήμασταν διατεθειμένοι να συζητήσουμε θα ήταν ένας μηχανισμός –όπως σας έλεγα προηγουμένως- δημοσιονομικής διόρθωσης, ο οποίος δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμοστεί, διότι δεν θα χρειαστεί να εφαρμοστεί, καθώς τα μεγέθη της ελληνικής οικονομίας δεν τον επιβάλλουν. Με αυτή την έννοια, όταν συμφωνηθούν τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος και το δημοσιονομικό μονοπάτι, θα έχουμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε και τις λεπτομέρειες για τον μηχανισμό αυξημένων εγγυήσεων, έτσι ώστε να υπερβούμε και την τελευταία δυσκολία που υπάρχει για το κλείσιμο της β΄ αξιολόγησης».

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος είναι κατηγορηματικός: θα δώσουμε την επέκταση του «κόφτη» και μετά το 2018, δεχόμαστε να περιγραφούν και οι τομείς από τους οποίους θα αντληθούν πρόσθετα έσοδα και θα περικοπούν πρόσθετες δαπάνες, αλλά δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας. Η οικονομία θα πάει τόσο καλά που δε θα χρειαστούν πρόσθετα μέτρα. Το κάνουμε μόνο και μόνο για να ικανοποιηθούν οι «κολλημένοι» τεχνοκράτες του ΔΝΤ.

Θα αρκούσε να θυμίσουμε στον Τζανακόπουλο πως για το 2018, που είναι έτος ενταγμένο στο τρίτο Μνημόνιο, υπάρχει ήδη εκκρεμότητα μερικών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ (για 600 εκατομμύρια γίνεται λόγος) για να κλείσει το δημοσιονομικό κενό που προβλέπει η τρόικα. Η κυβέρνηση πρέπει να ψηφίσει μέτρα ύψους 600 εκατ. ευρώ, προκειμένου να υπάρξει το περιβόητο staff level agreement, δηλαδή η συμφωνία με την τρόικα. Αυτά δεν είναι δημοσιογραφικές πληροφορίες, ο ίδιος ο Μοσκοβισί το είπε κατάμουτρα στον Τσακαλώτο, όταν έκαναν κοινές δηλώσεις μετά από την πρόσφατη συνάντησή τους στις Βρυξέλλες.

Οταν ζητούνται (και είναι σίγουρο ότι θα παρθούν) πρόσθετα μέτρα για το 2018, που υποτίθεται ότι είχε καλυφθεί από τα ήδη ψηφισμένα μέτρα, ποιος μπορεί να δώσει βάση στις διαβεβαιώσεις του Τζανακόπουλου, ότι το 2019, το 2020, το 2021 θα δουλέψουν όλα ρολόι και επομένως δε θα χρειαστεί να ενεργοποιηθεί ο «κόφτης»;

Ομως, ακόμα κι αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις βλακώδεις διαβεβαιώσεις του Τζανακόπουλου (βλακώδεις γιατί κανένας τους δεν μπόρεσε ποτέ να κάνει ακριβή πρόβλεψη σε τέτοιο βάθος χρόνου), τι θα έχει μείνει; Θα έχει μείνει η δημοσιονομική και κοινωνική πολιτική όπως έχει διαμορφωθεί με τα μέχρι στιγμής μέτρα των τριών Μνημονίων και όπως θα συμπληρωθεί με τα ύψους 600 εκατ. ευρώ πρόσθετα μέτρα για το 2018.

Ακόμα κι αν δεν παρθεί κανένα πρόσθετο μέτρο, θα έχουμε παράταση του καθεστώτος των Μνημονίων για ένα απρσδιόριστο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον τρία χρόνια) μετά τη λήξη του τρίτου Μνημόνιου το 2018! Το πώς θα βαφτίσουν αυτή την παράταση (που ξεπερνά το ακρότατο όριο της θητείας της σημερινής κυβέρνησης και δημιουργεί ένα ωραιότατο άλλοθι και για την επόμενη - «το κράτος έχει συνέχεια», ως γνωστόν) δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει το γεγονός.

Για μια φορά ακόμα αποδεικνύεται ότι, παρά τις υπαρκτές αντιθέσεις ανάμεσα στις εγχώριες κυβερνήσεις (που κινούνται από το ένστικτο της πολιτικής επιβίωσης) και τους ιμπεριαλιστές δανειστές (που ενδιαφέρονται μόνο για τον αποικισμό και την επιτροπεία), και οι δύο πλευρές είναι ενωμένες στην υπεράσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Γι' αυτό και στο τέλος, εύκολα ή δύσκολα, πάντοτε καταλήγουν σε συμφωνία.

Πού πήγαν εκείνες οι ευτυχισμένες μέρες, όταν διαδήλωναν όλοι μαζί ενάντια στα μνημόνια και την προδοσία του Τσίπρα; Ο Παναγιώτης και η Ζωή, ο Ησυχος και η Ραχήλ, η Βαλαβάνη και ο Στρατούλης. Τώρα, έχουν γίνει από δέκα χωριά χωριάτες. Τελευταίο χτύπημα του ιού της διχόνοιας («ίδιον της φυλής μας», όπως μας μάθαιναν παλιά στο σχολείο) είναι η αποχώρηση της αξιολάτρευτης Ραχήλ από την «Πλεύση Ελευθερίας», την οποία χαρακτήρισε «μονοπρόσωπη ΕΠΕ και όχι κόμμα». Εψαχνε καρέκλες, είπε η Ζωή, αλλά στην Πλεύση «δεν μοιράζουμε οφίκια, μοιράζουμε ευθύνες και καθήκοντα». Για να ακολουθήσει ένας ποταμός γνήσιας ραχήλειας ρητορικής (διατηρούμε ορθογραφία και σύνταξη): «Εγώ κυρία μου δεν διαχώρισα την θέση μου. Αποχώρησα καταθέτοντας και καταγγέλλοντας τις πρακτικές νταβατζήδων που μαζέψατε στο μόρφωμά σας και την έλλειψη πολιτικής. Το δικό μου έργο απέναντι στους νταβατζήδες και τους χορηγούς είναι καταγεγραμμένο στα πρακτικά της βουλής και της αντιτρομοκρατικής όταν με απειλούσαν με την ζωή μου και των παιδιών μου και έσπαγαν βουλευτικά αυτοκίνητα. Το δικό σας πού ακριβώς είναι; Ξέχασα είσασταν απασχολημένη με το να ζητάτε καρέκλες και οφίκια και να φτιάχνετε νόμους για την κατάργηση της ασέλγειας ανηλίκων και για να βγαίνουν δολοφόνοι, παιδεραστές και κακούργοι από την φυλακή. Δεν ξέρω σε ποιες καρέκλες αναφέρεστε ακριβώς, αλλά αυτές που κάθεστε στα γραφεία σας είναι δικές μου κι εγώ τις αγόρασα με κόπο και σκληρή δουλειά και όχι από τα χαρτζιλίκια των 200.000€».

ΚΟΝΤΡΕΣ

Της απελπισίας

Αυτό πραγματικά δεν το είχαμε φανταστεί. Οτι δηλαδή θα έφταναν στο σημείο να δώσουν σε μια δήλωση του Σόιμπλε το αντίθετο περιεχόμενο απ' αυτό που είχε, προσπαθώντας έτσι να τον βγάλουν σύμφωνο με τον ΣΥΡΙΖΑ! Τι είπε ο Σόιμπλε για το ΔΝΤ; Οτι δε θα επέλθει η καταστροφή άμα φύγει από το ελληνικό «πρόγραμμα», διότι υπάρχουν ο ESM και ο Ρέγκλινγκ που μπορούν να κάνουν τη δουλειά του ΔΝΤ. Σ' αυτή την περίπτωση, όμως, πρέπει να γίνει νέα διαπραγμάτευση και να υπογραφεί νέα συμφωνία, που θα περάσει από τη γερμανική Βουλή.

Η απειλή ήταν προφανής: δε θέλετε το ΔΝΤ; Ωραία, θα καθήσουμε να διαπραγματευθούμε από την αρχή και θα πάμε στην υπογραφή νέου Μνημόνιου, που εγώ πρέπει να περάσω από τη γερμανική Βουλή. Και σε μια προεκλογική περίοδο μην περιμένετε να σας κάνω χάρες. Το Μνημόνιο αυτό θα είναι τόσο σκληρό, ώστε να μην μπορεί κανείς να μου πει ότι χρησιμοποιώ τα χρήματα των γερμανών φορολογούμενων για να εξυπηρετήσω του τεμπέληδες Ελληνες.

Τι ερμηνεία έδωσαν οι συριζαίοι; «Η πιθανότητα συνέχισης του προγράμματος χωρίς το ΔΝΤ ή με παρουσία του χωρίς χρηματοδότηση, και άρα χωρίς κεντρικό ρόλο, είναι μία εξέλιξη που μπορεί να αποτελέσει διέξοδο στο δομικό πρόβλημα ασυμφωνίας μεταξύ των θεσμών που αποτελεί διαρκή τροχοπέδη για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης χωρίς νέα μέτρα και την επιτυχή ολοκλήρωση του ελληνικού προγράμματος» δήλωσε με non paper ο Τσακαλώτος. Και συνέχισε: «Η άποψη ότι η Ευρώπη έχει θεσμικό πλαίσιο υποστήριξης από μόνη της, δεν είναι καινούρια. Κερδίζει διαρκώς έδαφος σε ευρωπαϊκούς θεσμούς και από την ελληνική πλευρά είναι εν τέλει **καλοδεχούμενη**, αρκεί οι πρωτοβουλίες και οι αποφάσεις να παρθούν γρήγορα»!

Φυσικά, ο Σόιμπλε δεν είναι κανένας πρωτάρης. Οι υπηρεσίες της εδώ γερμανικής πρεσβείας τον ενημέρωσαν για την... πρωτοποριακή ερμηνεία της δήλωσής του κι αυτός φρόντισε, με νέα δήλωση, να διαλύσει κάθε αμφιβολία για το τι εννοεί. Κι αυτή τη φορά ο Τσακαλώτος δεν τόλμησε να μοιράσει non paper.

Τέτοιες κινήσεις το μόνο που αποκαλύπτουν είναι η απελπισία στην οποία βρίσκεται το οικονομικό επιτελείο της συγκυβέρνησης και το μέγαρο Μαξίμου.

Ευσεβείς πόθοι;

«Αν έχουμε μια μετατόπιση των πολιτικών δυνάμεων που δεν την υποστήριξαν, έτσι ώστε να πιάσει τις απαιτούμενες ψήφους και να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές (σ.σ. η απλή αναλογική), θα ήταν κάτι θετικό. Μένει να το δούμε». Αυτή την πονηρή απάντηση έδωσε ο Σκουρλέτης σε ραδιοφωνική του συνέντευξη, όταν τέθηκαν υπόψη του φήμες ότι μπορεί να υπάρξει αλλαγή στάσης κάποιων κομμάτων. Λόγος γίνεται για αλλαγή στάσης του ΠΑΣΟΚ, φυσικά. Υπάρχουν τίποτα ζυμώσεις προς αυτή την κατεύθυνση ή ο Σκουρλέτης απλά εκφράζει ευσεβείς πόθους των Τσιπραίων; Ακόμα και το δεύτερο να ισχύει, επαναφέροντας αυτό το ζήτημα στριμώχνει το ΠΑΣΟΚ, θυμίζοντας ότι υπό την απειλή του Βενιζέλου και την πίεση των καναλαρχών-μεγαλοεκδοτών, ψήφισε μαζί με τη ΝΔ και το Ποτάμι κατά της απλής αναλογικής.

Παιχνίδια εξουσίας

Ενας δικηγόρος, χρόνια φίλος του Ολάντ, δήλωσε σε συνέντευξή του σε κυριακάτικη εφημερίδα, ότι ο Ολάντ θα στηρίξει πιθανότατα τον Μακρόν στη μάχη των προεδρικών εκλογών, και όχι τον υποψήφιο που θα βγει από τις προκριματικές εκλογές του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Το γαλλικό προεδρικό μέγαρο έσπευσε να διαψεύσει σε έντονο ύφος, ο δικηγόρος έκανε την καθιερωμένη σε τέτοιες περιπτώσεις διορθωτική δήλωση («παρερμηνεύτηκαν τα όσα είπα»), όμως το μήνυμα είχε περάσει. Αλλωστε, άνθρωποι από το περιβάλλον του Ολάντ, είτε τάχθηκαν υπέρ του Μακρόν (όπως ο Ζαν-Πιερ Μινιάρ, πολιτικός σύμβουλός του και νονός των δύο από τα τέσσερα παιδιά του), είτε δεν αποκλείουν τη στήριξή του (όπως η Σεγκολέν Ρουαγιάλ).

Ολ' αυτά δεν είναι παρά παιχνίδια εξουσίας σ' ένα κόμμα που διέρχεται βαθιά κρίση. Κανένας από τους υποψήφιους στις προκριματικές εκλογές των σοσιαλδημοκρατών δεν περνάει στο δεύτερο γύρο, με βάση τα γκάλοπ, ενώ ο Μακρόν είναι σταθερά τρίτος. Οπότε, η σκέψη να εκφραστεί το Σοσιαλιστικό Κόμμα μέσα από τον πρώην τραπεζίτη και πρώην σύμβουλο και υπουργό του Ολάντ, μπας και καταφέρει να εκτοπίσει τον Φιγιόν από τη δεύτερη θέση, θα κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος μόλις ολοκληρωθούν οι προκριματικές εκλογές και βγει απ' αυτές ο νικητής. Μπορεί το PSF να είναι ένα ιστορικό κόμμα, όμως σήμερα βρίσκεται σε ένα χάλι παρόμοιο μ' εκείνο που βρισκόταν όταν ο Μιτεράν κατάφερε να ενώσει τις διάφορες φράξιες.

Μπλόφες

Αναφερόμενη στην ομάδα Διαμαντοπούλου, Ραγκούση, Φλωρίδη, η Φώφη Γεννηματά είπε ότι «το κάλεσμά μας να έλθουν μαζί μας είναι ανοικτό, αλλά είναι για τώρα, όχι για λίγο πριν τις εκλογές». Δήλωση από θέση ισχύος ή μπλόφα; Ο χρόνος θα δείξει. Το βέβαιο είναι πως αυτή τη στιγμή το «παλιό» ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε θέση ισχύος έναντι των ΦλωΡαΔια. Γι' αυτό και η Φώφη τους απευθύνεται με αναίδεια: ή έρχεστε τώρα, αλλιώς δε σας θέλουμε. Αυτό προϋποθέτει, όμως, ότι οι ΦλωΡαΔια δε θα κάνουν τίποτα στο μεταξύ και παραμονές εκλογών, όποτε κι αν αυτές γίνουν, θα αναζητήσουν καταφύγιο στους συνδυασμούς της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Ποιος ξέρει, όμως, πώς θα διαμορφωθούν τα πράγματα τους επόμενους μήνες; Κι αν οι ΦλωΡαΔια συμμαχήσουν με την παρέα του Θεοδωράκη, έχουν και τον Βενιζέλο καβάτζα και καταφέρουν να στήσουν ένα μαγαζάκι που θα μπει στη Βουλή; Τότε θα είναι το ΠΑΣΟΚ που θα ρίχνει γέφυρες προς αυτούς. Κι αν πάνε με τον Κούλη, για να φτιάξουν το «μεγάλο ευρωπαϊκό κόμμα»;

Μπλόφα είναι, λοιπόν, η αναιδής στάση της Φώφης. Το πολιτικό πόκερ θα έχει αρκετούς γύρους ακόμα.

Μετανιωμένος

Στο άλλο... στρατόπεδο της Κεντροαριστεράς, σημειώνουμε την... αυτοκριτική του Γιωργάκη, που σ' αυτό το θέμα μας φάνηκε ειλικρινής. «Επρεπε να είχα επιμείνει στο δημοψήφισμα του 2011. Σίγουρα θα το κερδίζαμε. Επρεπε να είχα επιμείνει περισσότερο», δήλωσε στην πρώτη ραδιοφωνική του συνέντευξη από τότε που επανέκαμψε στην ενεργό πολιτική. Γιατί μας φάνηκε ειλικρινής η μελαγχολική αυτοκριτική του; Γιατί έχει μεσολαβήσει το δημοψήφισμα του ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας που μέσα σε λίγες ώρες έκανε το Οχι Ναι και κατάφερε να μείνει στο παιχνίδι και να ξανακερδίσει εκλογές. Ενώ ο Γιωργάκης σκιάχτηκε από τις κραυγές του Σαρκοζί και το παγωμένο χαμόγελο της Μέρκελ και το 'βαλε στα πόδια. Ούτε δημοψήφισμα έκανε, και την πρωθυπουργία αναγκάστηκε να παραδώσει στον γκαουλάιτερ των δανειστών Παπαδήμο.

Βέβαια, αν το καλοσκεφτούμε, θα διαπιστώσουμε ότι ο Γιωργάκης τότε δεν μπορούσε να κάνει καμιά μπλόφα. Είχε φτάσει Νοέμβρης και αυτός ήδη δεν μπορούσε να κυκλοφορήσει στη χώρα (ούτε οι βουλευτές του), ενώ τον Ιούνη τελούσε επί μισή μέρα υπό παραίτηση, παρακαλώντας τον Σαμαρά να μπει στην κυβέρνηση, με άλλον πρωθυπουργό. Αρα, τον Νοέμβρη κανέναν δε φόβιζε, κανένας δεν τον έπαιρνε στα σοβαρά. Γ' αυτό και ο Σαρκοζί στις Κάννες τον έλουζε με ό,τι μπινελίκι του ερχόταν στο στόμα, κι ήταν έτοιμος να σκαρφαλώσει στο τραπέζι και να τον χαστουκίσει (μάλλον η... διαφορά ύψους τον κράτησε).

Θα το δούμε κι αυτό;

«Θα δημιουργήσω έναν πολιτικό φορέα, τον οποίο προσπαθώ να είναι διαφορετικός από τα παλαιοκομματικά σχήματα που έχουμε συνηθίσει, όπου θα έχει τα χαρακτηριστικά που έχω εγώ ως πολιτικός και ως άνθρωπος. Δηλαδή, που δεν βάζω πολιτικές ταμπέλες ή ιδεολογικούς φραγμούς πάνω από την πολιτική και η πολιτική η οποία θα πρέπει να ασκείται είναι για τον άνθρωπο, για τον πολίτη, και όχι για το αν είναι αριστερός ή δεξιός». Τάδε έφη Ραχήλ Μακρή, συνεντευξιαζόμενη ραδιοφωνικώς στον Χαρδαβέλλα. Θα το δούμε κι αυτό; Γιατί όχι; Η μνημονιακή περίοδος γέμισε την αστική πολιτική με κάθε είδους «νούμερα». «Ουκ εά με καθεύδειν το του Μιλτιάδου τρόπαιον» («δεν με αφήνει να ησυχάσω η δόξα του Μιλτιάδη») έλεγε ο Θεμιστοκλής. «Ουκ εά με καθεύδειν το του Λεβέντη τρόπαιον» λέει η κάθε Ραχήλ. Ο Θεμιστοκλής κατάφερε τελικά να κατακτήσει το δικό του «τρόπαιον» στη Σαλαμίνα. Για τη Ραχήλ και τους άλλους δεν ξέρουμε...

Σούζα τ' αλογάκι...

«Ανεξαρτήτως των απόψεων του κ. Σόιμπλε, δεν φταίει αυτός, ούτε το ΔΝΤ ούτε κανένας "ξένος", για το γεγονός ότι ο κ. Τσίπρας ανέτρεψε όλες τις μεταρρυθμίσεις που είχαν γίνει, φρέναρε όλες τις αποκρατικοποιήσεις που είχαμε δρομολογήσει, κι όσα δεν τα ματαίωσε, σήμερα τα έχει βαλτώσει», δήλωσε ο Σαμαράς σε συνέντευξή του σε ειδησεογραφική ιστοσελίδα, διαψεύδοντας με καθυστέρηση ενός μήνα τη «ρουκέτα» Μπαρουφάκη, πως ο Σόιμπλε του είχε πει (του Μπαρούφ), ότι αποφάσισε να ρίξει την κυβέρνηση Σαμαρά τον Ιούνη του 2014. Οταν ο Μπαρουφάκης πέταξε τη «ρουκέτα» (προκειμένου να κάνει ντόρο και να προμοτάρει κάποιο βιβλίο του), ο Σαμαράς δεν αντέδρασε. Ο γνωστός Παπαχρήστος, όμως, έγραψε στα «Νέα», ότι ο Σαμαράς συνομιλεί με το περιβάλλον του και λέει πως όσα λέει ο Μπαρουφάκης «είναι συγκλονιστικά» και «όσο δεν διαψεύδονται ισχύουν» και σημαίνουν ότι «εμένα (τον Σαμαρά) με έριξε ο Σόιμπλε, αλλά για να υλοποιηθεί το σχέδιό του απαιτήθηκε, και όπως αποδείχτηκε από τα πράγματα την είχε, η συνέργεια του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ»!

Τι μεσολάβησε και ο Σαμαράς «διορθώνει»; Φαίνεται πως ήρθαν μηνύματα από το Βερολίνο και ο Σαμαράς έκανε μια ακόμα κωλοτούμπα, για να τα έχει καλά με τους επικυρίαρχους.

ZOOM

Κήρυκες της κινεζοποίησης

«*Η ανταγωνιστικότητα του κόστους της εργασίας βελτιώθηκε κατά 24% έναντι 37 χωρών την περίοδο 2009-2015*». Η «αθώα» διαπίστωση έγινε από τον υπουργό Οικονομίας Δημήτρη Παπαδημητρίου, σε ομιλία του στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης (Σάββατο, 14.1.2017). Είναι ένα από τα «δέκα γεγονότα» που -σύμφωνα με τον υπουργό- πιστοποιούν ότι «*η οικονομία ανακάμπτει*».

Ο Δ. Παπαδημητρίου δεν έχει κανένα πρόβλημα να πει ότι αυτή η ανάκαμψη είναι αποτέλεσμα της μνημονιακής πολιτικής: «*Μετά από μία πολυετή περίοδο ύφεσης και μεταρρυθμίσεων στις αγορές, κατά την οποία η Ελλάδα πραγματοποίησε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική εξυγίανση μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ βελτιώνοντας το διαρθρωτικό πρωτογενές ισοζύγιο του προϋπολογισμού κατά 17 ποσοστιαίες μονάδες του δυνητικού ΑΕΠ, η οικονομία ανακάμπτει ήδη από το 3ο τρίμηνο του 2016*».

Η χρήση του όρου «δημοσιονομική εξυγίανση» από έναν υπουργό του οικονομικού επιτελείου, που ήρθε «φυτευτός» από τις ΗΠΑ, δεν είναι τυχαία. Ερχεται να «νομιμοποιήσει» όχι μόνο το τρίτο Μνημόνιο, που υπέγραψαν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ, αλλά γενικά τα Μνημόνια. Αφού έπρεπε να συντελεστεί μια τόσο μεγάλη «δημοσιονομική εξυγίανση», τότε η μνημονιακή πολιτική ήταν καταρχήν απαραίτητη (έστω κι αν ο Παπαδημητρίου, όπως και γενικότερα ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι έτοιμος να καταγράψει διαφωνίες για τα επιμέρους μέτρα αυτής της πολιτικής). Αξίζει να θυμίσουμε εδώ, ότι το ίδιο το τρίτο Μνημόνιο αναφέρεται με θετικότατο τρόπο στα δύο προηγούμενα, την αποτελεσματικότητα των οποίων αναγνωρίζει. Αλλο τι λένε τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (ο Τσίπρας πρώτος και καλύτερος) για να καταδημαγωγήσουν τον ελληνικό λαό και άλλο τι λένε τα επίσημα κείμενα.

Πέρα από τη «δημοσιονομική εξυγίανση», όμως, ο υπουργός Οικονομίας αναφέρεται και στην κινεζοποίηση, καμαρώνοντας για την αποτελεσματικότητά της καθ' όλη τη μνημονιακή περίοδο (2009-2015).

Χρησιμοποιεί, βεβαίως, τον όρο «κόστος εργασίας». Δεν μας εκπλήσσει. Εχουμε ακούσει τον Τσίπρα (που από πολιτική οικονομία έχει μαύρα μεσάνυχτα) να χρησιμοποιεί κατά κόρον αυτόν τον διαστρεβλωτικό όρο. Γιατί «κόστος εργασίας» δεν υφίσταται. Η εργατική δύναμη, με τη ζωντανή εργασία που παρέχει κατά τη διαδικασία της παραγωγής, είναι ο μοναδικός παραγωγός νέων αξιών. Από αυτές τις νέες αξίες η εργατική δύναμη παίρνει μόνο ένα μέρος, με τη μορφή του μισθού εργασίας και των ασφαλιστικών εισφορών που εμφανίζεται σαν να πληρώνει ο καπιταλιστής εργοδότης. Το υπόλοιπο τμήμα αυτών των νέων αξιών το καρπώνονται οι καπιταλιστές (το μοιράζονται μεταξύ τους, μέσα από μια διαδικασία που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε εδώ).

Οι καπιταλιστές, όμως, και οι ιδεολογικοί και πολιτικοί τους ταγοί παρουσιάζουν τα πράγματα διαστρεβλωμένα, με σκοπό να κρύψουν την ουσία της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Σύμφωνα με τη δική τους θεωρία, το κέρδος σε όλες τις μορφές του (βιομηχανικό, εμπορικό, τόκος, γαιπρόσοδος) είναι αποτέλεσμα των χειρισμών των έξυπνων καπιταλιστών στη σφαίρα της παραγωγής και της κυκλοφορίας και όχι αποτέλεσμα της κλοπής της εργατικής δύναμης. Γι' αυτούς η εργατική δύναμη δεν είναι παρά ένας «συντελεστής της παραγωγής», όπως είναι τα κτίρια, τα μηχανήματα, οι πρώτες ύλες, η ενέργεια κτλ. Και η τιμή της εργατικής δύναμης δεν είναι παρά ένα «κόστος εργασίας» («άμεσο» όταν αναφέρονται στο μισθό, «έμμεσο» όταν αναφέρονται στις ασφαλιστικές εισφορές).

Ο Δ. Παπαδημητρίου συνδέει ευθέως το «κόστος εργασίας» (δηλαδή τον εργατικό μισθό και τις ασφαλιστικές εισφορές) με την έννοια της «ανταγωνιστικότητας». Και καμαρώνει ότι αυτός ο παράγοντας «βελτιώθηκε κατά 24% έναντι 37 χωρών την περίοδο 2009-2015». Ξέρουμε πολύ καλά τι συνέβη αυτή την περίοδο: χτυπήθηκαν μισθοί και μεροκάματα, αμέσως και εμμέσως, καθιερώθηκαν μεσαιωνικού τύπου εργασιακές σχέσεις, καταργήθηκαν επί της ουσίας οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας κτλ. Επομένως, σύμφωνα με τον αρμόδιο για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη υπουργό, η κινεζοποίηση ήταν μια απαραίτητη και χρήσιμη διαδικασία, η οποία έφερε τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Βέβαια, διαβάζει κανείς κείμενα ή ομιλίες άλλων συριζαίων, που υποστηρίζουν ότι η ανάπτυξη δε θα έρθει μέσα από τη «συμπίεση του κόστους εργασίας». Αυτά όμως είναι δημαγωγικά παραμυθάκια για να κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους. Εχουν τόση αξία όση είχαν τα σπαράγκια του Σημίτη, τα μύγδαλα και η σουμάδα Αγίου Νικολάου και το κατίκι Δομοκού του Μητσοτάκη, που παρουσιάζονται ως φωτεινός οδοδείκτης για την «ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα». Οταν ένας υπουργός απευθύνεται σ' ένα ακροατήριο καπιταλιστών (όπως ο Παπαδημητρίου εν προκειμένω), τότε μιλάει με την τεχνοκρατική γλώσσα και συνδέει ευθέως την ανάπτυξη με τη βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας του κόστους εργασίας», δηλαδή με το τσάκισμα των εργατικών μισθών και των εργασιακών σχέσεων. Μόνο στα κείμενα του ΔΝΤ μπορεί να βρει κανείς πιο καθαρή υπεράσπιση της κινεζοποίησης.

Μπορούμε, όμως, να κάνουμε και άλλες σκέψεις που αφορούν το μέλλον. Θα διαπιστώσουμε τότε, ότι η κινεζοποίηση δε γίνεται αποδεκτή ως μια έκτακτη διαδικασία που υιοθετήθηκε αναγκαστικά σε μια περίοδο βαθιάς κρίσης, αλλά αποτελεί μοντέλο και για το μέλλον.

«Πρέπει να παράξουμε πλούτο και να τον μοιράσουμε δίκαια» γράφουν συχνάπυκνά οι λογογράφοι του Τσίπρα. Αν αυτή η φαινομενικά αθώα φράση (αθώα γιατί αναφέρεται σε δίκαιη διανομή) τεθεί πάνω στο φόντο της τοποθέτησης περί βελτίωσης της «ανταγωνιστικότητας του κόστους εργασίας», αποκτά άλλη διάσταση, κάθε άλλο παρά αθώα. Εφόσον η δίκαιη διανομή προϋποθέτει την ανάπτυξη, η οποία με τη σειρά της προϋποθέτει τη βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας του κόστους εργασίας», τότε η κινεζοποίηση πρέπει να μείνει ως μόνιμη συνθήκη στις εργασιακές σχέσεις. Αν όχι ως μόνιμη, τουλάχιστον για ένα ικανό χρονικό διάστημα. Γιατί η ανάπτυξη πρέπει να σταθεροποιηθεί, ώστε τα όποια κέρδη της να μην διακινδυνευτούν, να μη θυσιαστούν στο βωμό μιας «αλόγιστης πολιτικής αύξησης του κόστους εργασίας», η οποία θα καταβαραθρώσει την «ανταγωνιστικότητα».

Θα μπορούσαμε εδώ να βάλουμε στη συζήτηση και τον παράγοντα χρέος, που επίσης επηρεάζει την «ανταγωνιστικότητα» και δεν επιτρέπει «αρχοντιές», όμως ο χώρος δεν επιτρέπει τέτοιο άνοιγμα του πεδίου. Μένουμε, λοιπόν, στα όσα συνοπτικά προαναφέραμε, τα οποία προοιονίζονται συνέχιση της κινεζοποίησης για ένα απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, προκειμένου αυτή να στηρίξει την ανάπτυξη, μέσω της βελτίωσης της «ανταγωνιστικότητας του κόστους εργασίας».

Ο Παπαδημητρίου δε διστάζει να μιλήσει με καθαρά τεχνοκρατική γλώσσα: «*Σε αυτό το πλαίσιο, η κυβέρνηση σταδιακά βελτιώνει τα δημοσιονομικά περιθώρια για τον ιδιωτικό τομέα και εφαρμόζει πολιτικές που επιδρούν θετικά στην στρατηγική της για την προσέλκυση επενδύσεων, την αύξηση των εξαγωγών και τη δημιουργία φιλικότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Ανάλογα, δε, με την πρόοδο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, η κυβέρνηση σκοπεύει να προχωρήσει στην ελάφρυνση του φορολογικού βάρους για τον ιδιωτικό τομέα*».

Μ' αυτή την αναφορά, ο υπουργός Οικονομίας περνά από την «ανταγωνιστικότητα του κόστους εργασίας» στη δημοσιονομική πολιτική, υποσχόμενος συνεχή βελτίωση των δημοσιονομικών περιθωρίων για τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό σημαίνει, χοντρικά, δύο πράγματα: μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης και αύξηση των κάθε είδους «αναπτυξιακών» παροχών προς τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Η συνταγή είναι παλιά και ο εξ Αμερικής οικονομολόγος-υπουργός δε λέει τίποτα το καινούργιο. Αξίζει να σημειώσουμε, όμως, ότι δεν μένει μόνο στην υπόσχεση για «βελτίωση των δημοσιονομικών περιθωρίων για τον ιδιωτικό τομέα», αλλά γενικεύει υποσχόμενος «δημιουργία φιλικότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος», που θα στηρίξει τη στρατηγική της προσέλκυσης επενδύσεων.

Πέρα από τη φορολογική ελάφρυνση, το «φιλικότερο επιχειρηματικό περιβάλλον» σημαίνει: ξεπούλημα δημόσιων επιχειρήσεων, φτηνότερη ενέργεια και πρώτες ύλες, κατάργηση στοιχειωδών ελέγχων ως προς την τήρηση περιβαλλοντικών και άλλων κανόνων και, βέβαια, κινεζοποίηση της εργατικής δύναμης. Το τελευταίο αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ για οποιαδήποτε καπιταλιστική επιχείρηση. Κι όταν έχει διαμορφωθεί μια τέτοια κατάσταση, χάρη στα μέτρα που πάρθηκαν στη διάρκεια μιας κρίσης, οι καπιταλιστές ως τάξη απαιτούν από τις αστικές κυβερνήσεις να διατηρήσουν αυτή την κατάσταση, προκειμένου να εκμεταλλευτούν το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που τους δίνει. Η διατήρηση της κινεζοποίησης είναι υπέρτατος στόχος της αστικής πολιτικής, που μόνο η εργατική τάξη μπορεί να ανατρέψει.

Πέτρος Γιώτης

ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Πτηνοτροφικές επιχειρήσεις απειλούνται με καταστροφή και κινδυνεύει η Δημόσια Υγεία

«Σφυρίζει κλέφτικα» η κυβέρνηση

Κρούσματα της **γρίπης των πτηνών** επιβεβαιώνονται συνεχώς σε χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης από τις αρχές του περασμένου Νοέμβρη. Τα κρούσματα αφορούν τον υψηλής παθογονικότητας υπότυπο **H5N8** τόσο σε εκτρεφόμενα πουλερικά (Γερμανία, Αυστρία, Ουγγαρία) όσο και σε άγρια πτηνά (Ολλανδία, Πολωνία, Δανία, Ελβετία, Αυστρία, Κροατία). Κρούσματα του υπότυπου H5N8 επιβεβαιώθηκαν επίσης στη Βουλγαρία, τη Σερβία και τη Ρουμανία. Στη γειτονιά μας, δηλαδή.

Σύμφωνα με τους επίσημους ισχυρισμούς, φορέας της γρίπης των πτηνών είναι τα άγρια πτηνά, που είναι αυτά που μεταφέρουν τον ιό (στις μέρες μας τον υπότυπο H5N8) και στα εκρεφόμενα πτηνά. Λόγω των καιρικών συνθηκών, τα αποδημητικά πτηνά φεύγουν από τις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης και κατευθύνονται προς το Νότο, δηλαδή και προς την Ελλάδα. Ετσι, οι εκτρεφόμενες πτηνοτροφικές μονάδες της Ελλάδας, οικόσιτες και συστηματικές, κινδυνεύουν άμεσα να πληγούν από μαζικά κρούσματα της γρίπης των πτηνών. Γεγονός που θα έχει ως άμεση συνέπεια τη μαζική θανάτωση εκατοντάδων χιλιάδων εκτρεφόμενων πτηνών, ενώ θα δημιουργήσει κίνδυνο μόλυνσης του περιβάλλοντος και του υδροφόρου ορίζοντα λόγω του μαζικού ενταφιασμού των πληγέντων από τον ιό πτηνών και της μόλυνσης του νερού και των ζωοτροφών.

Ο υπότυπος H5N8 της γρίπης των πτηνών μέχρι τώρα δεν μεταδίδεται στον άνθρωπο, όμως κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει, ότι σε συγκεκριμένες συνθήκες και παράγοντες μπορεί να μεταλλαχθεί και να μετατραπεί στον υπότυπο H5N1 ή κάποιον άλλο υπότυπο που μεταδίδεται και στον άνθρωπο. Θυμίζουμε, ότι αυτό συνέβη για αρκετό χρόνο στα μέσα της δεκαετίας του 2000 (από το 2006 περίπου) με τη μετάδοση του υπότυπου H5N1. Για να μην πάμε πολύ πίσω, στις αρχές του 20ού αιώνα, όταν εκατομμύρια άνθρωποι είχαν πληγεί από τον ιό της γρίπης των πτηνών.

Οι αναγνώστες μας γνωρίζουν πολύ καλά ότι για λόγους αρχής απεχθανόμαστε κάθε είδους κιτρινισμό και δεν κινδυνολογούμε με στόχο την πρόκληση πανικού στον ελληνικό λαό. Δεν παίρνουμε και τίποτα στην πλάκα, όμως. Ούτε κάνουμε πλάτες σε πολιτικές ηγεσίες και υπάκουες υπηρεσίες. Οταν ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής, με έγγραφό του στις 13 Γενάρη του 2017, με θέμα: *«Εστία Γρίπης των Πτηνών σε εκμετάλλευση ορνίθων αυγοπαραγωγής στην Αρκαδία»*, μιλά για **πιθανότητα ανασυνδυασμού και ανάδυσης ενός νέου πανδημικού στελέχους**, ουδείς δικαιούται να σιωπά και να παίρνει το ζήτημα αψήφιστα.

Ιδού η κατάληξη του προαναφερθέντος εγγράφου:

«Τέλος, σύμφωνα με οδηγίες του ΚΕΕΛΠΝΟ, συνιστάται ο εμβολιασμός κατά της εποχικής γρίπης όσων πιθανώς εκτεθούν σε ιό της γρίπης των πτηνών (κτηνίατροι, πτηνοτρόφοι, εργάτες πτηνοτροφείων κλπ), συμπεριλαμβανομένου του υπότυπου H5N8, ***ως μέτρο μείωσης της πιθανότητας ανασυνδυασμού και ανάδυσης ενός πανδημικού στελέχους και όχι ως μέτρο ατομικής προστασίας****»*.

Πέραν των κτηνιάτρων, πτηνοτρόφων, εργατών πτηνοτροφείων, πρέπει να εμβολιαστούν οι δασικοί υπάλληλοι, οι κυνηγοί, οι ομοσπονδιακοί θηροφύλακες, οι ορνιθολόγοι, οι εργαζόμενοι σε κέντρα περίθαλψης, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος –όπως τονίζεται στο έγγραφο- αν δεν έχουν εμβολιαστεί και προσβληθούν από την εποχική γρίπη των ανθρώπων, να υπάρξει ανασυνδυασμός των δύο ιών.

Ο γενικός διευθυντής Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής εξέδωσε αυτό το έγγραφο γιατί την προηγούμενη ημέρα (στις 12 Γενάρη του 2017) εντοπίστηκε κρούσμα της γρίπης των πτηνών σε μονάδα αυγοπαραγωγής 28.000 πτηνών, που οδήγησε στη θανάτωση όλου του πληθυσμού των πτηνών και στη λήψη μιας σειράς άλλων μέτρων. Αναφέρει το έγγραφο:

«Σας ενημερώνουμε πως στις 12/01/2017 ανιχνεύθηκε ο ιός της γρίπης των πτηνών (H5N8) τύπου Α σε εκμετάλλευση 28.000 ορνίθων αυγοπαραγωγής στην Αρκαδία, ενώ το προσεχές διάστημα θα προσδιοριστεί και η παθογονικότητα του στελέχους. Σύμφωνα πάντως με τα έως σήμερα επιζωοτιολογικά δεδομένα από τα ***πολυάριθμα κρούσματα σε όλη την Ευρώπη*** *και την* ***οξεία διαδρομή της νόσου*** *στα προσβεβλημένα πτηνά της εκτροφής, η εκτίμηση είναι ότι* ***πρόκειται για ιό υψηλής παθογονικότητας*** *(HPAI)»* (η επισήμανση δική μας).

Ενώ επισημαίνει τη σοβαρότητα της κατάστασης, όπως προκύπτει από τα πολυάριθμα κρούσματα σε ευρωπαϊκές χώρες και από το πρώτο κρούσμα της γρίπης των πτηνών σε ελληνική πτηνοτροφική μονάδα, ο γενικός διευθυντής - μετά από υπουργική εντολή, προφανώς- σε επίπεδο πρακτικών μέτρων ακολουθεί τακτική υποβάθμισης του κινδύνου για τις εκτρεφόμενες πτηνοτροφικές μονάδες και για όλους τους εργαζόμενους που ήρθαν σε επαφή ακόμα και για την πληγείσα πτηνοτροφική μονάδα.

◆ Πρώτον, δεν ανεβάζει στη Διαύγεια το έγγραφο, αλλά το στέλνει μόνο στους ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων και στους υπηρεσιακούς παράγοντες στην περιφέρεια. Ετσι, εκτός από τους ιδιοκτήτες των πτηνοτροφικών μονάδων και τους κτηνίατρους που είναι αρμόδιοι για τον έλεγχο των πτηνοτροφικών μονάδων, δεν ενημερώνεται ο ελληνικός λαός (όχι μόνο ως καταναλωτής κρέατος και αυγών).

◆ Δεύτερον, ο γενικός διευθυντής έθεσε μεν ζήτημα εμβολιασμού των άμεσα εμπλεκόμενων, όμως δεν ενήργησε για την άμεση εφαρμογή του. Στις 13 Γενάρη έστειλε στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες το έγγραφό του, στο οποίο θέτει και το ζήτημα του εμβολιασμού. Στις 16 Γενάρη, οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες στην Τρίπολη συνέταξαν έγγραφο (το ανέβασαν στη Διαύγεια), όμως δεν έθεσαν ζήτημα εμβολιασμού. Επικοινωνήσαμε με τους συγκεκριμένους υπηρεσιακούς παράγοντες και τους επισημάναμε (ανάμεσα στ' άλλα) τη σημαντική παράλειψή τους να μην αποφασίσουν υποχρεωτικό εμβολιασμό. Για να δικαιολογηθούν, μας δήλωσαν ότι δεν είχαν λάβει γνώση του εγγράφου του γενικού διευθυντή, που αναφέρεται στον εμβολιασμό, και μας παρέπεμψαν σε άλλη υπηρεσία! Την Πέμπτη 19 Γενάρη, που γράφτηκε αυτό το άρθρο, ξαναμπήκαμε στη Διαύγεια της Περιφέρειας Πελοποννήσου, που υπάγονται αυτοί οι υπηρεσιακοί παράγοντες, και δε βρήκαμε κανένα συμπληρωματικό έγγραφο που να θέτει -έστω εκ των υστέρων- ζήτημα υποχρεωτικού εμβολιασμού. Οπως είδαμε παραπάνω, αυτή η παράλειψη αυξάνει τον κίνδυνο της μετάλλαξης του υπότυπου H5N8 σε H5N1 ή άλλο υπότυπο που μεταδίδεται και στον άνθρωπο.

◆ Τρίτον, ο γενικός διευθυντής θέτει **-για τρίτη φορά-** το ζήτημα της υποχρεωτικής εφαρμογής της απόφασης του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης του 2008 (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1785 Β, 4.9.2008). Σύμφωνα με αυτή την απόφαση, πρέπει να θεσπιστούν **μέτρα βιοασφάλειας για τη γρίπη των πτηνών σε όλη την Ελλάδα και όχι μόνο στις περιοχές που εντοπίστηκαν κρούσματα**. Σ' αυτά τα μέτρα θα αναφερθούμε στη συνέχεια. Εδώ θα επισημάνουμε δύο μόνο ζητήματα.

Το 2008 εξακολουθούσαν να πλήττονται οι πτηνοτροφικές μονάδες από τον ιό της γρίπης των πτηνών H5N1, υπότυπο που μεταδίδεται και στον άνθρωπο. Οταν ο γενικός διευθυντής εγείρει ξανά -στα χαρτιά έστω, χωρίς να φροντίζει για την πιστή εφαρμογή της- ζήτημα εφαρμογής της απόφασης του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης το 2008, απόφασης που υπαγορεύτηκε από την ύπαρξη και διάδοση του υπότυπου H5N1 της γρίπης των πτηνών, εμμέσως πλην σαφώς παραδέχεται ότι και η σημερινή κατάσταση είναι εξαιρετικά σοβαρή, έστω και αν τα κρούσματα επιβεβαιώνουν ότι οφείλονται στον υπότυπο H5N8 της γρίπης των πτηνών. Γι' αυτό και τον εγκαλούμε ότι δεν ενεργεί **και πρακτικά** για την εφαρμογή της υπουργικής απόφασης του 2008.

Στις 17 Νοέμβρη του 2016, η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Υγείας, που υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής, (με έγγραφό της με θέμα: «Κρούσματα γρίπης των πτηνών στην Ευρώπη», ανάμεσα στ' άλλα αναφέρει:

«Δεδομένου ότι η σύνθεση της ελληνικής ορνιθοπανίδας αποτελείται κατά κύριο λόγο από μεταναστευτικά είδη άγριων πτηνών και λαμβάνοντας υπόψη τις αυξημένες μετακινήσεις αυτήν την περίοδο, οι κτηνιατρικές υπηρεσίες οφείλουν να είναι σε ***αυξημένη εγρήγορση*** *και πιο συγκεκριμένα: α) Να προβούν σε όλους τους* ***αναγκαίους ελέγχους*** *σε πτηνοτροφικές επιχειρήσεις και οικόσιτες εκμεταλλεύσεις σχετικά με την* ***τήρηση των μέτρων βιοασφάλειας και τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της υπ' 258971/26-8-2008 (Β'1785) Απόφασης του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων*** *"Θέσπιση μέτρων βιοασφάλειας για τη γρίπη των πτηνών"».*

Η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Υγείας ήγειρε για πρώτη φορά αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα. Στις 19 Δεκέμβρη, ανιχνεύτηκε γρίπη των πτηνών σε κύκνο στο Δέλτα του Εβρου. Η ίδια προϊσταμένη, με έγγραφό της στις 21 Δεκέμβρη, ήγειρε για δεύτερη φορά το ίδιο ζήτημα. Παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα:

«Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ***πιστή εφαρμογή*** *των μέτρων βιοασφάλειας και την* ***υποχρεωτική συμμόρφωση*** *με τις διατάξεις της υπ'αριθμ. 258971/26-8-2008 (Β' 1785) Απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων "Θέσπιση μέτρων βιοασφάλειας για την γρίπη των πτηνών"».*

Η συγκεκριμένη υπουργική απόφαση καταλαμβάνει έκταση 16 σελίδων και δεν μπορεί να παρατεθεί εδώ. Θα την «ανεβάσουμε» στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr), για να μπορεί όποιος ενδιαφέρεται να τη διαβάσει στο σύνολό της. Εδώ περιοριζόμαστε να περιγράψουμε συνοπτικά μερικά από τα μέτρα που πρέπει να εφαρμοστούν υποχρεωτικά, σύμφωνα μ' αυτή την απόφαση.

Προσέξτε τι μέτρα βιοασφάλειας προβλέπονται για τα οικόσιτα πουλερικά.

1. Οικόσιτα πουλερικά

1.1 Απαγορεύεται η διατήρηση οικοσίτων πουλερικών:

α) σε ανοιχτούς χώρους (προαύλια, αυλές, αγρούς κ.λπ.) εκτροφών σε περιοχές της χώρας που βρίσκονται σε απόσταση μικρότερη των 2 χιλιομέτρων από υγροβιότοπους, ποταμούς, λίμνες και κάθε είδους υδατοσυλλογές.

β) σε μη περιφραγμένους χώρους σε όλη την επικράτεια της χώρας.

1.2 Τα οικόσιτα πουλερικά της παραγράφου 1.1 πρέπει να διατηρούνται αποκλειστικά σε κλειστούς χώρους, τα ανοίγματα των οποίων πρέπει να καλύπτονται από κατάλληλα προστατευτικά καλύμματα που θα αποκλείουν την επαφή τους με άγρια πτηνά.

1.3 Τα οικόσιτα πουλερικά που βρίσκονται στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας συνιστάται να διατηρούνται σε κλειστούς χώρους, τα ανοίγματα των οποίων πρέπει να καλύπτονται από κατάλληλα προστατευτικά καλύμματα που θα αποκλείουν την επαφή των οικόσιτων πουλερικών με άγρια πτηνά

1.4 Οι τυχόν εκτρεφόμενες πάπιες και χήνες των οικοσίτων εκτροφών πρέπει να διατηρούνται ξεχωριστά από άλλα είδη πουλερικών.

Ανάλογα μέτρα προτείνονται για τα πουλερικά συστηματικών εκμεταλλεύσεων, για τα πουλερικά ελευθέρας βοσκής-βιολογικής εκτροφής, για τα άγρια πτηνά και για τα πτηνά που δεν προορίζονται για διατροφή, με τη χρήση του κρέατος και των αυγών, όπως τα πτηνά των ζωολογικών κήπων.

Ενώ, λοιπόν, τονίζεται η μεγάλη σημασία της εφαρμογής μέτρων βιοασφάλειας για τη γρίπη των πτηνών, ο γενικός διευθυντής δεν κάνει τίποτα για την εφαρμογή αυτών των μέτρων. Ψάξαμε και στις 13 περιφέρειες της χώρας και διαπιστώσαμε ότι μόνο ο αντιπεριφερειάρχης Κορίνθου, με απόφασή του, προτείνει τη λήψη κάποιων μέτρων βιοσφάλειας. Οσο για την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, την τριπλέτα Αποστόλου-Τσιρώνη-Κόκκαλη, «σφυρίζει κλέφτικα» και ασχολείται με επισκέψεις και φωτογραφίσεις (ο αποπεμφθείς Μπόλαρης δημιούργησε «σχολή» στο εν λόγω υπουργείο). Αλλωστε, το «βλέποντας και κάνοντας» (ή αλλιώς «πετάω τη μπάλα στην κερκίδα») είναι ίδιον όλων των αστικών κυβερνήσεων, ενώ η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ το έχει αποθεώσει ως σύστημα.

Η υπόθεση με τη γρίπη των πτηνών είναι πολύ σοβαρή και αν δε ληφθούν άμεσα τα αναγκαία μέτρα βιοασφάλειας θα προκύψουν πολύ σοβαρά προβλήματα, τόσο στις πτηνοτροφικές μονάδες όσο και στη Δημόσια Υγεία. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να συνεχίσει την επικίνδυνη πολιτική της.

Γεράσιμος Λιόντος

Εχουν υπογράψει Μνημόνιο «εις το διηνεκές»

Ας ξεκαθαρίσουμε, καταρχάς, το τυπικό (που δεν είναι και τόσο τυπικό). Τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο τρίτο Μνημόνιο την έχει συμφωνήσει ο Τσίπρας σ' εκείνο το περιβόητο Eurosummit της 12ης προς 13η Ιούλη του 2015. Την ψήφισε η Βουλή (όχι μόνο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και τα υπόλοιπα μνημονιακά αστικά κόμματα), τη ζήτησε ο Τσακαλώτος με επιστολή προς τη Λαγκάρντ στις 24 Ιούλη του 2015. Μπορεί κάποιοι να καμώνονται πως αυτό το ανακάλυψαν τώρα (όπως ο γνωστός Αλέξης Μητρόπουλος και ο αρθρογράφος των «Νέων» Γ. Παπαχρήστος), όμως εμείς το έχουμε επισημάνει από τότε και το έχουμε επαναλάβει αρκετές φορές στην αρθρογραφία μας. Δεν κάναμε και καμιά ανακάλυψη, άλλωστε, για επίσημα κείμενα πρόκειται.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος επέλεξε να μισοπαραδεχτεί αυτό το γεγονός, την περασμένη Τρίτη, προκειμένου να ξεκινήσει μια διαδικασία «ευθυγράμμισης» με τις δηλώσεις Σόιμπλε. Προηγουμένως, όμως, είτε γιατί ήθελαν να παίξουν πολιτικά παιχνίδια είτε γιατί διάβασαν λάθος τις δηλώσεις Σόιμπλε ότι η ΕΕ μπορεί να προχωρήσει και χωρίς το ΔΝΤ, έσπευσαν να σπεκουλάρουν με ένα non paper του Τσακαλώτου, που έλεγε να προχωρήσει η ΕΕ χωρίς το ΔΝΤ και να το κάνει γρήγορα.

Ο Σόιμπλε, που προφανώς ενημερώνεται για ό,τι γίνεται ή λέγεται στην Ελλάδα, έσπευσε να διευκρινίσει δύο φορές σε συνεντεύξεις του, ότι δε θα είναι καθόλου συμφέρον για την ελληνική κυβέρνηση να πάει σε διαπραγμάτευση για ένα άλλο «πρόγραμμα», χωρίς το ΔΝΤ, που θα περάσει μετά από τη γερμανική Βουλή. Εβαλε και τον Ρέγκλινγκ να πει το ίδιο. Οτι, δηλαδή, αν ο ESM αναλάβει το ρόλο που τώρα παίζει το ΔΝΤ, θα ζητήσει τα ίδια που ζητάει το ΔΝΤ, προκειμένου να έχει τη σιγουριά ότι το πρόγραμμα θα «βγαίνει» και μετά το 2018.

Ο Τζανακόπουλος, γνωρίζοντας πως ό,τι πει θα σχολιαστεί πλατιά, προσπάθησε να το παίξει «άνετος», λέγοντας ότι αυτό είναι πρόβλημα της Γερμανίας και πως δεν υπάρχει περίπτωση, αν φύγει το ΔΝΤ, να αλλάξει οτιδήποτε στους όρους του τρίτου Μνημονίου. Θα είναι ακριβώς το ίδιο, χωρίς το ΔΝΤ, και είναι δουλειά του Σόιμπλε να το περάσει από τη γερμανική Βουλή. Ο Σόιμπλε του απάντησε ότι άμα φύγει το ΔΝΤ «πρόγραμμα» δε θα υφίσταται πλέον και πως δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι η γερμανική Βουλή θα εγκρίνει ένα «πρόγραμμα» χωρίς το ΔΝΤ.

Τι είναι όλ' αυτά; Ενα παιχνίδι εντυπώσεων και προπαγάνδας. Και ταυτόχρονα μια μάχη οπισθοφυλακών από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με στόχο όχι να εκβιάσει τον Σόιμπλε, αλλά να καλλιεργήσει στον ελληνικό λαό την ψευδαίσθηση της σκληρής μάχης (μέχρι να παραδοθούν άνευ όρων, όπως έκαναν τον Ιούλη του 2015).

Το ότι πρόκειται καθαρά για μάχη οπισθοφυλακών φάνηκε στη διάρκεια του «μπρίφινγκ» του Τζανακόπουλου την Τρίτη. Από τη μια έλεγε πως «αυτό είναι πρόβλημα του Σόιμπλε και της γερμανικής Βουλής» και από την άλλη πρόσφερε τον «μηχανισμό αυξημένων εγγυήσεων» (γράφουμε στη σελίδα 16) που τον παρουσίαζε ως «σημείο ισορροπίας», για να... καθησυχαστούν οι ανησυχίες του ΔΝΤ. Το μήνυμα ήταν σαφές: να δεχτούμε παράταση του «κόφτη» μετά το 2018, να δεχτούμε να περιγράψουμε τα μέτρα που θα περιλάβει ο «κόφτης» αν ενεργοποιηθεί, αλλά μη μας ζητάτε να νομοθετήσουμε προληπτικά μέτρα, που καμιά κυβέρνηση με συνταγματικό καθεστώς δεν μπορεί να νομοθετήσει.

Ο Σόιμπλε δε θα έχει καμιά αντίρρηση να γίνει έτσι, όπως έγινε και όταν θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά ο «κόφτης», χωρίς να νομοθετηθούν προληπτικά μέτρα. Το πρόβλημά του είναι ότι -όπως φαίνεται- δεν έχει βρει ακόμα συμφωνία με το ΔΝΤ, πράγμα που δεν έχει να κάνει με την Ελλάδα, αλλά με τις γενικότερες οικονομικές σχέσεις ανάμεσα στο ΔΝΤ (τις ΗΠΑ, δηλαδή) και τη Γερμανία. Δεν πρέπει να αποκλείουμε, όμως, το παιχνίδι να είναι και στημένο ανάμεσα στο ΔΝΤ και τον Σόιμπλε, για να σύρουν σιδηροδέσμιους τους Τσιπροκαμμένους σ' αυτό που θέλουν.

Ολο αυτό είναι ένα πολιτικό παιχνίδι, που το μεγαλύτερο «ατύχημα» που μπορεί να προκαλέσει είναι να μην αντέξουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και να πάνε σε εκλογές. Είτε οι ίδιοι, όμως, είτε το επόμενο κυβερνητικό σχήμα, θα υπογράψουν και τυπικά την παράταση του Μνημόνιου, που ήδη την έχουν περιγράψει και αποτελεί νόμο του ελληνικού κράτους.

Ολα τα κείμενα συμφωνιών του Ιούλη-Αυγούστου 2015 έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη. Τα έχουν ψηφίσει σε νομοσχέδια! Τι λένε αυτά τα κείμενα; Πρώτον, ότι αποκλείεται ονομαστική μείωση του χρέους. Δεύτερον, ότι οι δανειστές θα έχουν λόγο στην Ελλάδα μέχρι να αποπληρωθεί το χρέος.

Πέρα από αυτό το γενικό πλαίσιο, υπάρχει πιο συγκεκριμένο πλαίσιο, που περιλαμβάνεται στο Μνημόνιο. Σύμφωνα με αυτό, το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα (αυτό το πλασματικό μέγεθος, που προορίζεται για να μειώνει το χρέος) θα πρέπει να φτάσει το 3,5% το 2018 και να διατηρηθεί σ' αυτό το ύψος «και μεσοπρόθεσμα». Πόσο είναι το «μεσοπρόθεσμα»; Δέκα χρόνια έχουν πει ο Σόιμπλε και ο Ντεϊσελμπλούμ. Δε θα έχουν κανένα πρόβλημα, όμως, να μειώσουν αυτόν τον χρόνο στα πέντε, ακόμα και στα τρία χρόνια. Αλλωστε, το 2021 θα έχουν όλη την άνεση να επεκτείνουν και άλλο τη μνημονιακή επιτροπεία. Πώς; Με τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα αναδιάρθρωσης του χρέους, που θα έχουν ως σκοπό να ρυθμίσουν τις τοκοχρεολυτικές δόσεις σε επίπεδα που το ελληνικό κράτος να μην κινδυνεύει με χρεοκοπία. Ε, δε θα δώσουν αυτή την αναδιάρθρωση χωρίς να διατηρήσουν την επιτροπεία και χωρίς να εξασφαλίζεται η συνέχιση της σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής και της επιτροπείας.

Επομένως, η όλη συζήτηση γίνεται για το ποια κυβέρνηση θα σηκώσει το βάρος αυτής της υπογραφής. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές, κρατώντας το «σταγονόμετρο» που ρυθμίζει το μέγεθος των τοκοχρεολυτικών δόσεων, έχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίζουν την επιτροπεία. Για τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όμως, είναι άλλο πράγμα να ψηφίσουν την επέκταση του «κόφτη» για τρία χρόνια και άλλο για δέκα. Στην πρώτη περίπτωση θα μπορούν να πουν διάφορες μπούρδες, ενώ στη δεύτερη θα ψάχνουν τρύπες να κρυφτούν.

Από τη στιγμή που όλο το μνημονιακό τόξο έχει αποδεχτεί το πλαίσιο του δανεισμού και τα δικαιώματα των δανειστών, από τη στιγμή που η ελληνική κεφαλαιοκρατία έχει δέσει τις τύχες της με την ΕΕ, γιατί αυτό της εξασφαλίζει τα κέρδη της, είναι δεδομένο πως ό,τι κερδήθηκε για λογαριασμό του κεφαλαίου τα τελευταία εφτά χρόνια δεν πρόκειται να εγκαταληφθεί. Αλλο οι πολιτικές ανάγκες των αστικών κομμάτων (που έχουν το ένα μάτι στραμμένο στις επόμενες εκλογές) και άλλο η ουσία. Ο,τι λέγαμε το 2015 το επαναλαμβάνουμε και τώρα: ο ΣΥΡΙΖΑ δε διαπραγματεύεται με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, αλλά με τον ελληνικό λαό, χάριν της πολιτικής του επιβίωσης.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Θα ολοκληρώσουν τη διχοτομική συμφωνία;

«Η Τουρκία πήρε με αίμα των μαρτύρων την Κύπρο και θα την επιστρέψει μονάχα με αίμα. Πώς πήραμε πίσω την Κύπρο; Με τα αίματα των μαρτύρων. Αν στις χώρες της ΕΕ, στην Αγγλία ή στην Γερμανία υπάρχουν κάποιοι που επιθυμούν την επιστροφή της Κύπρου, θα πρέπει να πληρώσουν το αντίτιμο. Αν υπάρχουν κάποιοι που νομίζουν ότι είναι δυνατόν να αφαιρεθεί από την χώρα του Τούρκου η Κύπρος που πήραμε με τα αίματα των μαρτύρων, και είναι έτοιμοι να πληρώσουν το ίδιο αντίτιμο, η Κύπρος στέκεται εκεί, ορίστε!».

Αφρούς από το πάθος έβγαζε ο σύμβουλος του Ερντογάν για το Κυπριακό, Γιγίτ Μπουλούτ, που συμμετείχε σε εκπομπή του καναλιού TRT HABER, τη μέρα που στο Μον Πελεράν της Ελβετίας άρχισε ο τριήμερος γύρος διαπραγματεύσεων της «τεχνικής ομάδας», στην οποία η πενταμερής διάσκεψη της Γενεύης ανέθεσε να καταλήξει σε προτάσεις πάνω στο ακανθώδες ζήτημα «ασφάλεια-εγγυήσεις». Μια μέρα πριν, ο παρουσιαζόμενος σαν μετριοπαθής τουρκοκύπριος ηγέτης, Μουσταφά Ακιντζί, έλεγε τα ίδια πράγματα με τυπική διπλωματική γλώσσα: δεν μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς τουρκική εγγυοδοσία για την τουρκοκυπριακή κοινότητα, όπως επίσης δεν μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς τη θεσμοθέτηση εκ περιτροπής προεδρίας.

Θα μπορούσε να αποδώσει κανείς τις δηλώσεις του Μπουλούτ και του Ακιντζί σε ανάγκες «εσωτερικής κατανάλωσης». Οταν αυτές οι ανάγκες, όμως, εκδηλώνονται στο πλαίσιο μιας κρίσιμης εκλογικής περιόδου, τότε οφείλει να τις πάρει κανείς στα σοβαρά. Ο Ερντογάν έχει βάλει μπροστά τις διαδικασίες τροποποίησης του τουρκικού συντάγματος, που αλλάζουν ριζικά το πολιτειακό στάτους που είχε εγκαθιδρύσει ο Μουσταφά Κεμάλ (Ατατούρκ) το 1923. Ηδη, την προηγούμενη Κυριακή, σε συνεργασία με το εθνικιστικό ΜΗΡ, το ΑΚΡ κατάφερε να υπερψηφιστεί σε πρώτη ανάγνωση η τροποποίηση 18 άρθρων του Συντάγματος, που «θα επιστρέψει στο Παλάτι τις εξουσίες που αφαιρέθηκαν από τον οθωμανό σουλτάνο», όπως καταγγέλλει το κεμαλικό CHP.

Το πολίτευμα γίνεται προεδρική δικτατορία. Ο πρόεδρος θα διορίζει και θα παύει τους υπουργούς (πρωθυπουργός δε θα υπάρχει), θα επιλέγει τα 12 από τα 15 μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου, θα μπορεί να παρακάμπτει τη Βουλή και να κυβερνά με προεδρικά διατάγματα, θα μπορεί να διαλύει τη Βουλή και να προκηρύσσει εκλογές, ενώ θα μπορεί να παραμένει αρχηγός του κόμματός του ακόμα και μετά την εκλογή του στην προεδρία της Δημοκρατίας.

Μόλις ολοκληρωθεί η κοινοβουλευτική διαδικασία (μπουνιές έπαιξαν πάλι την Κυριακή οι βουλευτές), το καινούργιο Σύνταγμα, το κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του Ερντογάν, θα τεθεί σε δημοψήφισμα, που τοποθετείται περί τον Απρίλη με Μάη. Αναρωτιόμαστε, λοιπόν, τι θα ήταν αυτό που θα έκανε τον Ερντογάν να υπογράψει μια συμφωνία για το Κυπριακό, που δε θα προβλέπει «εγγυήσεις» με τη μορφή της παρουσίας τουρκικών στρατευμάτων στο νησί. Αντιλαμβανόμαστε ότι μπορεί να διαπραγματευθεί το μέγεθος της στρατιωτικής παρουσίας, όχι όμως αυτή καθαυτή την παρουσία. Γιατί σε μια τέτοια περίπτωση, το μεν κεμαλικό CHP θα τον κατηγορούσε για προδοσία, το δε εθνικιστικό ΜΗΡ θα δυσκολευόταν να συνεχίσει τη συμμαχία με το ΑΚΡ επί της συνταγματικής μεταρρύθμισης. Και τότε, ο Ερντογάν μπορεί να έχανε και το δημοψήφισμα.

Σ' αυτό το πολιτικό φόντο, δηλώσεις σαν αυτές του Μπουλούτ δεν επιτρέπεται να θεωρούνται «για εσωτερική κατανάλωση» και δηλώσεις σαν αυτές του Ακιντζί δεν μπορούν να θεωρηθούν «διαπραγματευτική μπλόφα». Μάλλον εκφράζουν τις «κόκκινες γραμμές» του τουρκικού καθεστώτος, από τις οποίες δεν έχει ανάγκη να υποχωρήσει και μάλλον οι ιμπεριαλιστές δεν του ζητούν να υποχωρήσει. Γιατί το τουρκικό καθεστώς έχει ως σύμμαχό του την κατάσταση που ισχύει de facto εδώ και 42 χρόνια. Κατάσταση που το ίδιο διαμόρφωσε με πολεμικά μέσα και την οποία οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν κάθε λόγο να σεβαστούν, δεδομένου και του σημαντικού γεωστρατηγικού ρόλου της Τουρκίας στη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή.

Το ερώτημα είναι αν η ελληνοκυπριακή-ελληνική πλευρά είναι διατεθειμένη να αναγνωρίσει τις «νόμιμες αξιώσεις» της Τουρκίας, πασπαλισμένες με κάποια χρυσόσκονη και με αντάλλαγμα μια συμφωνία επιστροφής κάποιου ποσοστού από τα υπό κατοχήν εδάφη, που θα επιτρέψει την επιστροφή μερικών δεκάδων χιλιάδων ελληνοκύπριων προσφύγων στις εστίες τους. Το ερώτημα είναι «μέχρι πού μπορεί να φτάσει η κατρακύλα του Αναστασιάδη και του Τσίπρα;».

Αν κρίνουμε από το «χώσιμο» που έγινε στον Κοτζιά, ο οποίος υποδείχτηκε περίπου ως υπεύθυνος για τη μη ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων στην πολυμερή της Γενεύης, μάλλον ο Αναστασιάδης είναι έτοιμος να κάνει το «βήμα παραπάνω». Δεν ξέρουμε αν ισχύει το ίδιο για τον Τσίπρα. Το βέβαιο είναι πως οι κατηγορίες περί «εθνικιστικής εμμονής» του Κοτζιά προήλθαν από μεγαλόσχημους του ΔΗΣΥ και του ΑΚΕΛ. Και δεν ήταν δυνατό να μη «μαζευτούν». Διαφορετικά, ο Κοτζιάς θα έπρεπε να σπρωχτεί προς την έξοδο και τότε θα άνοιγε το στόμα του και θα τους έπαιρνε όλους η μπάλα. Ο ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ ψάχνουν κάποιον αποδιοπομπαίο τράγο για να του φορτώσουν την ευθύνη και ο Κοτζιάς έχει αυτό το προφίλ. Με το διαφαινόμενο ναυάγιο, το οποίο θα φορτώσουν (και) στον Κοτζιά, ευελπιστούν ότι θα δημιουργήσουν ένα κλίμα «εθνικής απελπισίας» στην Κύπρο, ώστε σε επόμενη φάση να μπορέσουν να περάσουν την ανοιχτά διχοτομική λύση, με τη συνομοσπονδία των δύο «συνιστώντων κρατών», με την εκ περιτροπής προεδρία και με την παραμονή τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν υπάρχουν επίσημες ανακοινώσεις από το Μον Πελεράν. Υπάρχουν μόνο πληροφορίες, ότι και η Τουρκία και η τουρκοκυπριακή πλευρά θεωρούν εκ των ων ουκ άνευ το ζήτημα της παραμονής τουρκικών στρατευμάτων στα εδάφη της τουρκοκυπριακής κοινότητας, αποδεχόμενες την παρουσία και αντίστοιχων ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στα εδάφη της ελληνοκυπριακής κοινότητας. Την ελληνική πρόταση για έλεγχο των εγγυήσεων από το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ την απέρριψαν με συνοπτικές διαδικασίες ΗΠΑ και Βρετανία, που δε θέλουν να δώσουν λόγο στη Ρωσία και την Κίνα. Είναι προφανές ότι οι δύο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμπλέκονται στις συνομιλίες (η Βρετανία επίσημα, ως παλιά εγγυήτρια δύναμη, και οι ΗΠΑ ανεπίσημα, ελέγχοντας μάλιστα το γενικό γραμματέα του ΟΗΕ) θα ήθελαν κάποιο «σουλούπωμα» της τουρκικής πρότασης, έτσι που να μπορέσουν Αναστασιάδης και Τσίπρας να την «πουλήσουν» σε Κύπρο και Ελλάδα. Οι επόμενες μέρες θα δείξουν αν μπορεί να υπάρξει ένα «σουλουπωμένο» τερατούργημα.

Πρόταση ΙΕΠ για τις αλλαγές στο Λύκειο

Η «σούπα» των πορισμάτων του «εθνικού διαλόγου»

Ένα διετές ουσιαστικά Λύκειο, ελιτίστικο, ένα Λύκειο-φροντιστήριο, πλήρως υποταγμένο στην προσπάθεια εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο, απόλυτα εξειδικευμένο, με έντονους ταξικούς φραγμούς και μια Α΄ Λυκείου που προστίθεται στην υποχρεωτική εκπαίδευση με πολυκλαδικό «άρωμα»-τάξη που θα διαμορφώνει την «πεποίθηση» του μαθητή για το ποιο δρόμο θα ακολουθήσει στη συνέχεια (τριτοβάθμια εκπαίδευση ή τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση) είναι η πρόταση της επιτροπής του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Η πρόταση, που αποτελεί «σούπα» των πορισμάτων των επιτροπών του «διαλόγου» (Λιάκου και Γαβρόγλου), δεν έχει δημοσιοποιηθεί επίσημα, έχει όμως, κατά τον συνήθη τρόπο, «διαρρεύσει» στα αστικά ΜΜΕ. Θα συζητηθεί δε, την ερχόμενη εβδομάδα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

Αποτελεί παραλλαγή ειδικά της πρότασης του Αντώνη Λιάκου. Πλην, όμως, πατάει σε πιο «ρεαλιστικά» δεδομένα, καθώς τα μέλη της επιτροπής του ΙΕΠ έκριναν ότι στην εποχή των μνημονίων και των ατελείωτων «κοφτών» στις κοινωνικές δαπάνες δεν είναι καιρός για επιλογές, όπως αυτή του πορίσματος Λιάκου για τετραετές Γυμνάσιο (η εκ νέου χωροταξική κατανομή των μαθητών θα είχε, εκτός των άλλων, αναπόφευκτα και επιπτώσεις στις δαπάνες) ή αυτή για «αναμόρφωση του πρώτου έτους των ΑΕΙ» (π.χ. «προπαρασκευαστικό» πρώτο έτος, ή δυνατότητα κινητικότητας των φοιτητών, κ.λπ.).

Με προκαθορισμένο το στρατηγικό στόχο, το Λύκειο να αποτελέσει αυστηρά πύλη εισόδου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έδαφος στο οποίο θα γίνεται το τελειωτικό ξεσκαρτάρισμα για την είσοδο στα Πανεπιστήμια, με πρόγραμμα που θα απευθύνεται σε λίγους κι εκλεκτούς, κατά τα πρότυπα του International Baccalaureate, το ΙΕΠ επέλεξε μια «μεσοβέζικη» λύση: Το Γυμνάσιο δε γίνεται τετραετές, αλλά η Α΄ Λυκείου εντάσσεται στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Μέχρις εκεί διατηρείται ο ενιαίος χαρακτήρας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (κοινή τάξη για τα Γενικά και Επαγγελματικά Λύκεια με πολυκλαδικό «άρωμα»). Από κει κι ύστερα χωρίζουν οι δρόμοι των μαθητών (Γενικό Λύκειο ή Επαγγελματικό Λύκειο) και τα χαρακτηριστικά της ταξικής προέλευσής τους έρχονται πεντακάθαρα στο προσκήνιο και βάζουν τη σφραγίδα τους στην επιλογή τους.

Η πρόταση του ΙΕΠ

* Επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης: 1 χρόνος Νηπιαγωγείο, 6 χρόνια Δημοτικό, 3 χρόνια Γυμνάσιο, 1 χρόνος Λύκειο (εξετάζεται το 2ετές Νηπιαγωγείο).

* Πολυκλαδική Α' Λυκείου: κοινή Α' τάξη στα Γενικά και Επαγγελματικά Λύκεια, ως προς τη δομή αρχικά, ώστε «να εξοικειωθούν (οι μαθητές) με τα γνωστικά αντικείμενα και των δύο υφιστάμενων σήμερα τύπων εκπαίδευσης και να επιλέξουν αυτόν που ταιριάζει καλύτερα σε αυτούς».

* Κανένα «φίλτρο» για τη μετάβαση από την Α' Λυκείου στη Β' Λυκείου.

* Ανάδειξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, ώστε «να επιτυγχάνεται η σύνδεσή της με την εθνική οικονομία και τις αναπτυξιακές ανάγκες και δυνατότητες της χώρας».

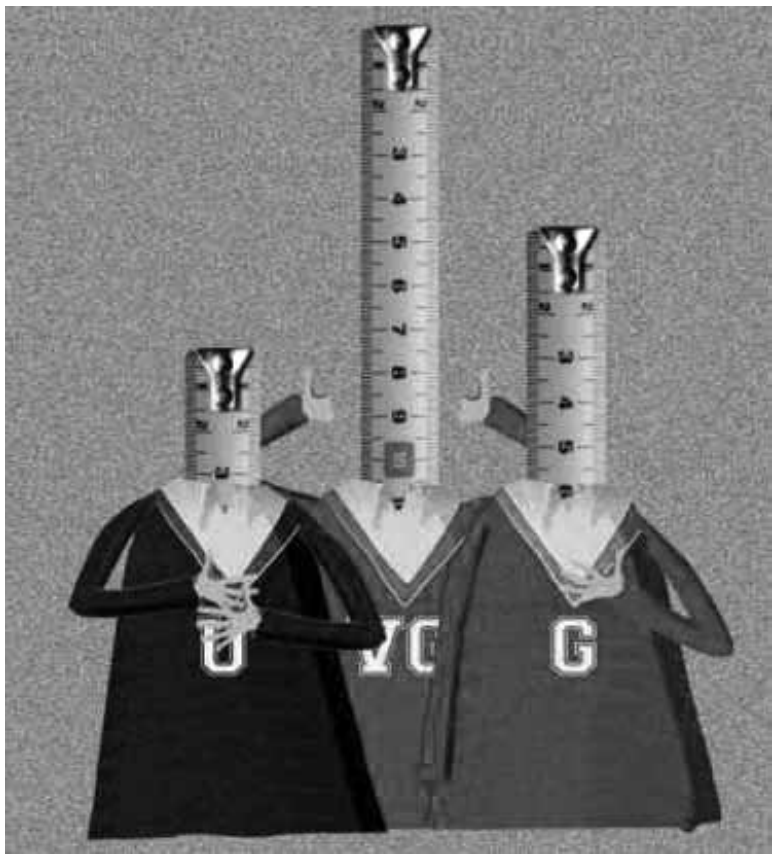

Προνομιακή είσοδος των αποφοίτων των ΕΠΑΛ σε συγκεκριμένα τμήματα ΤΕΙ.

* Δραστικός περιορισμός των μαθημάτων στην Β' και Γ' Λυκείου. Κατεύθυνση γίνονται οι «επιλογές».

* Ενα ενιαίο μάθημα στη Γ' Λυκείου και μια ενότητα επιλογών 3 μαθημάτων (2 + 1 ελεύθερης επιλογής) που δίνει τη δυνατότητα προσανατολισμού στους μαθητές (εναλλακτικά, επιλογή 4 μαθημάτων, αν προχωρήσουν οι αλλαγές στην κατεύθυνση της πολυκλαδικότητας).

* 4 επιστημονικά πεδία: φιλοσοφία και ανθρωπιστικές σπουδές, φυσικές επιστήμες και μαθηματικά, κοινωνικές επιστήμες, τεχνική / τεχνολογική κατεύθυνση (συν πληροφορική, συν οικονομικά).

* Αύξηση των χρονικών ενοτήτων διδασκαλίας: Κατάργηση μονόωρων μαθημάτων. Προτείνεται να αυξηθούν οι ώρες διδασκαλίας των μαθημάτων στη Β΄ και Γ΄ Λυκείου. Το πρόγραμμα σπουδών θα διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε τα διδακτικά αντικείμενα να εντάσσονται σε ευρύτερες επιστημονικές περιοχές. Γι' αυτό το λόγο τα ενοποιημένα πεδία θα διδάσκονται σε μεγαλύτερες χρονικές ενότητες, (π.χ. ένα συνεχές δίωρο αντί για μία σχολική ώρα των 45 λεπτών).

* Αλλαγές στην αξιολόγηση των μαθητών: υιοθέτηση της περιγραφικής αξιολόγησης. Εκπόνηση μιας εκτεταμένης εργασίας, ένταξη των ελεύθερων δραστηριοτήτων στο πρόγραμμα σπουδών.

* Η Γ' Λυκείου μετατρέπεται σε κατεξοχήν «τάξη επιλογής». Τα μαθήματα που θα διδάσκονται συνολικά θα είναι 6, εκ των οποίων τα επιλογής θα είναι τα 3 εξάωρα. Οι μαθητές θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ διαφορετικών κατευθύνσεων. Τα μαθήματα κορμού (κοινά για όλους) θα είναι η Νεοελληνική Γλώσσα, η Φυσική Αγωγή και οι Ελεύθερες Δραστηριότητες. Τα δύο τελευταία δεν θα εξετάζονται.

* Το Εθνικό Απολυτήριο θα λαμβάνεται ύστερα από την επιτυχή ολοκλήρωση της φοίτησης στο Λύκειο. Ο βαθμός διαμορφώνεται από δύο παράγοντες: τον προφορικό βαθμό στα δύο τετράμηνα της Γ' Λυκείου (80%) και τη βαθμολογία στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα (20%).

* Η εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα επιτυγχάνεται με τον μέσο όρο της βαθμολογίας στα 4 πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, για τα οποία δεν θα υπάρχουν συντελεστές βαρύτητας.

Κατά την επιτροπή του ΙΕΠ «Οι τελικές εξετάσεις θα συνεχίσουν να οργανώνονται πανελλαδικά με κοινά θέματα ώστε στα μάτια των πολιτών να διατηρήσουν τα χαρακτηριστικά της αντικειμενικότητας και του αδιάβλητου και εν τέλει την εμπιστοσύνη των πολιτών. Η μετάβαση σε μία άλλη μορφή, αμιγώς ενδοσχολικών εξετάσεων πρέπει να γίνει με προσεκτικά, καλά σχεδιασμένα βήματα».

Κοινή για όλους θα είναι η εξέταση στη Νεοελληνική Γλώσσα. Οι μαθητές θα εξετάζονται και σε δύο μαθήματα ειδίκευσης, συν ένα πλήρως ελεύθερης επιλογής που θα μετράει μόνο βαθμολογικά στον μέσο όρο για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια (το περιεχόμενό του δεν θα αποτελεί παράγοντα για την εισαγωγή σε κάποιο τμήμα).

Τα μαθήματα ειδίκευσης θα καθορίζονται με απόφαση του υπουργού Παιδείας, με βάση τα αντίστοιχα τμήματα των ΑΕΙ.

Δεν έχει προχωρήσει η επεξεργασία που αφορά το σκέλος της αναμόρφωσης του πρώτου έτους της φοίτησης σε ΑΕΙ, προκειμένου η εισαγωγή στην τριτοβάθμια να γίνεται σε επίπεδο Σχολής.

(πηγές: Η Αυγή, Το Βήμα, Η Ημερησία)

Τραγικά αποτελέσματα – επικοινωνιακή πολιτική

◆ **Το αίτημα για ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο πετιέται στα σκουπίδια.**

Διατηρούνται οι δυο τύποι Λυκείου, ώστε να ξεχωρίζει η ήρα από το σιτάρι, να λειτουργεί ο αυστηρός κανόνας του ταξικού διαχωρισμού. Η συντριπτική πλειοψηφία (με λίγες εξαιρέσεις) των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων οδηγείται στη λεγόμενη «τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση». Η έξοδος οδηγεί είτε στη μεγάλη στρατιά των ανέργων, είτε στα καπιταλιστικά κάτεργα της αγοράς εργασίας, είτε στη μαθητεία -τη σύγχρονη μορφή εκμετάλλευσης της εργασίας των νέων-, είτε στην καλύτερη περίπτωση, στον μείζονα στόχο, που είναι μια θέση σε κάποια επιλεγμένα ΤΕΙ για μια μικρή μειοψηφία αυτής της νεολαίας.

◆ **Το Λύκειο, παρά τη δημαγωγία περί του αντιθέτου, δεν αποκτά κανέναν αυτόνομο μορφωτικό ρόλο.**

Ο υπουργός Παιδείας στα λόγια διατείνεται ότι θέλει να θεραπεύσει τις παθογένειες του σημερινού Λυκείου, ότι δηλαδή οι μαθητές έχουν απαξιώσει πλήρως το σχολείο και στρέφονται στα φροντιστήρια, ενδιαφερόμενοι μόνο για τα μαθήματα που απαιτούνται για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση («στη Β΄ Λυκείου κάτι γίνεται, στη Γ΄ δε γίνεται τίποτε»), ενώ στην πράξη κάνει το ακριβώς αντίθετο.

Το Λύκειο παύει και τυπικά να είναι σχολείο γενικής παιδείας και μετατρέπεται, με το νόμο, σε κανονικό φροντιστήριο. Το βάρος πέφτει στα μαθήματα επιλογής, που θα έχουν το περιεχόμενο που απαιτεί η καπιταλιστική αγορά εργασίας και οι περιστασιακές ανάγκες του κεφαλαίου. Εχουμε, δηλαδή, αποκλειστική στροφή στην πρόωρη ειδίκευση.

Οι αξιολογικές διαδικασίες (μέτρηση προφορικού βαθμού, εκπόνηση εκτεταμένων εργασιών, πανελλαδικές εξετάσεις) εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς και αυξάνουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των μαθητών.

◆ **Είναι ψευδές ότι το Εθνικό Απολυτήριο θα αποτελεί το μοναδικό κριτήριο εισαγωγής στην τριτοβάθμια.** Για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ θα μετράει μόνο ο μέσος όρος της βαθμολογίας στα 4 πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα (χωρίς συντελεστές βαρύτητας). Διαχωρίζεται, δηλαδή, η απόκτηση του Εθνικού Απολυτήριου (προφορικός βαθμός Β΄ και Γ΄ τάξης του Λυκείου σε ποσοστό 80% συν βαθμολογία στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα σε ποσοστό 20%), από την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που κρίνεται αποκλειστικά από το μέσο όρο της βαθμολογίας στα 4 εξεταζόμενα μαθήματα σε πανελλαδικό επίπεδο.

◆ **Καταρρέει ο μύθος της «ελεύθερης πρόσβασης»**, που συντηρούνταν εσκεμμένα από τους συριζαίους, για λόγους κοινωνικής δημαγωγίας (πρόσφατα αναζωπυρώθηκε από τον ίδιο τον Τσίπρα στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του).

◆ **Η μη υιοθέτηση από την επιτροπή του ΙΕΠ των συντελεστών βαρύτητας στα μαθήματα επιλογής για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, όπως και η μη υιοθέτηση πρόσθετου «κόφτη» στην Α΄ Λυκείου για τη συνέχιση ή μη στις δυο επόμενες τάξεις (και τα δύο αποτελούσαν πρόταση της επιτροπής Λιάκου), γίνεται για λόγους κοινωνικής δημαγωγίας**. Το ΙΕΠ έκρινε ότι δε χρειάζονται σ' αυτή τη φάση τόσο άγρια νεοφιλελεύθερα μέτρα, που «βγάζουν μάτι» και θα προκαλέσουν αναταράξεις στην εφαρμογή της εκπαιδευτικής «μεταρρύθμισης», όταν τη δουλειά τους κάνουν μια χαρά οι πανελλαδικές εξετάσεις, που είναι και «καθιερωμένες» και «αποδεκτές» από την εργαζόμενη κοινωνία. Η οποία, μάλιστα, σήμερα (δυστυχώς) πόρρω απέχει από τη διεκδίκηση του αιτήματος της ελεύθερης πρόσβασης, ενώ πάνω της βαραίνουν καταθλιπτικά τα ιδεολογήματα της «αξιοκρατίας», της αναντιστοιχίας μεταξύ των πτυχιούχων και των «αναγκών της εθνικής οικονομίας», που αναπτύσσονται στο έδαφος των στενών ορίων του καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας και της άποψης που υπάρχει για τις δυνατότητες της «ψωρωκώσταινας».

◆ **Η μείωση των μαθημάτων, η διδασκαλία τους σε μεγαλύτερες χρονικές ενότητες, η ένταξή τους σε ευρύτερες επιστημονικές περιοχές δεν έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο από τη στιγμή που δεν αμφισβητείται ο ρόλος του αστικού σχολείου** (διαμόρφωση και εκπαίδευση «χεριών» για την καπιταλιστική μηχανή και όχι ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων με κριτική σκέψη, εμπέδωση της κυρίαρχης ιδεολογίας), που λειτουργεί μέσα στο συγκεκριμένο σύστημα, τον καπιταλισμό.

Εξ ου και η καθιέρωση «θεματικής εβδομάδας», η εκπόνηση εκτεταμένων εργασιών συνδέονται με αξιολογικούς μηχανισμούς και θα αποτελέσουν στο εγγύς μέλλον κριτήρια αυτοαξιολόγησης και αξιολόγησης σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών.

◆ **Η ανάδειξη των ΕΠΑΛ σε «ισότιμο πυλώνα» της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι η αναπαραγωγή με νέο ιλουστρασιόν περιτύλιγμα μιας πολύ παλιάς συνταγής**. Στοχεύει στη δραστική μείωση της ροής προς τα Πανεπιστήμια των παιδιών της εργατικής τάξης, που αποτελούν και τους προνομιακούς «πελάτες» της «τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης» και δεν έχει σχέση με τις ανάγκες που απαιτεί το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού.

Γιούλα Γκεσούλη

Ποιος αποθρασύνει τους νεοναζί;

Όλα τα χαρακτηριστικά του τάγματος εφόδου είχαν οι νεοναζί που με επικεφαλής τον Λαγό εισέβαλαν σε σχολείο στο Πέραμα, προκειμένου να ακυρώσουν διαδικασία ενημέρωσης δασκάλων και γονιών από υπεύθυνους του υπουργείου για τη χρήση του σχολείου τις απογευματινές ώρες για τη διδασκαλία προσφυγόπουλων. Η μόνη διαφορά με ανάλογες εμφανίσεις τους στο παρελθόν ήταν ότι δε φορούσαν τις γνωστές στολές που πουλάει ο Παναγιώταρος και ότι δεν έχυσαν αίμα. Στο τέλος, μάλιστα, ο Λαγός βγήκε έξω και έστησε κουβεντούλα, για να τον τραβήξουν βίντεο και να ισχυριστεί ότι αυτός πήγε στο σχολείο σαν... πολιτισμένος άνθρωπος, γεννημένος στο Πέραμα και βουλευτής.

Φυσικά, υπήρξαν εικόνες που έδειχναν τους τραμπούκους με τα ξυρισμένα κεφάλια να προσπαθούν να σπάσουν την πόρτα και να μπουν στο σχολείο. Υπήρξαν και οι μαρτυρίες των εκπαιδευτικών και γονιών που ήταν παρόντες.

Υπήρξαν και μπάτσοι, οι οποίοι είτε παρακολουθούσαν απαθώς τους νεοναζί να εκδηλώνουν την επίθεσή τους είτε κινούνταν με αμηχανία γύρω τους, προσέχοντας μη τυχόν και τους ακουμπήσουν.

Ποιος αποθρασύνει τους νεοναζί; Αυτό είναι το μόνο ερώτημα που υπάρχει, μετά τη νέα προκλητική ενέργειά τους. Γιατί ως προς το ποιόν τους δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Αυτή η συμμορία έχει ξεπεράσει τους ακροδεξιούς τραμπούκους παλαιότερων δεκαετιών, αφού χρεώνεται ήδη με τουλάχιστον δύο φόνους (Π. Φύσσας και Σ. Λουκμάν) και δεκάδες απόπειρες ανθρωποκτονίας (οι αιγύπτιοι αλιεργάτες και τα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ είναι μόνο οι περιπτώσεις που έφτασαν στο δικαστήριο).

Η απάντηση είναι προφανής. Είναι το χάιδεμα από το υπόλοιπο αστικό πολιτικό σύστημα και από το αστικό κράτος που τους αποθρασύνει. Είναι ο κοινωνικός εκφασισμός, οι εκατοντάδες χιλιάδες ψήφοι που μαζεύουν, ο διάχυτος κοινωνικός ρατσισμός, η λυσσασμένη αντιμεταναστευτική προπαγάνδα των αστικών ΜΜΕ, η άνοδος του φασισμού και της ακροδεξιάς σε διεθνές επίπεδο, που αποθρασύνουν τους νεοναζί. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει το δικό του μερίδιο ευθύνης, που κάθε άλλο παρά αμελητέο είναι. Οταν ο Βούτσης τους έκλεινε το μάτι, μπας και ψηφίσουν το νομοσχέδιο για τον εκλογικό νόμο, όταν μέσα στη Βουλή δεν έχουν πάρει ούτε ένα μέτρο σε βάρος τους (ενώ μπορούσαν να τους γονατίσουν οικονομικά, τιμωρώντας βάσει του Κανονισμού κάθε πρόκληση που κάνουν), όταν ο Παρασκευόπουλος έκανε τα πάντα για να παραμείνει η δίκη στον Κορυδαλλό (μεταφέρθηκε στο Εφετείο μετά από πολύ καιρό, όταν το ενδιαφέρον είχε αρχίσει να πέφτει), όταν δεν έχουν κάνει καμιά εκκαθάριση στους νεοναζιστικούς θυλάκους μέσα στην Αστυνομία (ενώ τους γνωρίζουν πολύ καλά), όταν επιτρέπουν στην ηγεσία της μπατσαρίας να προσφέρει πλήρη κάλυψη σ' εκείνους που κάλυψαν τα νώτα των νεοναζί σε όλες τις δολοφονικές τους επιθέσεις (τόσα έχουμε αποκαλύψει στα ρεπορτάζ μας από τη δίκη), πώς να μην αποθρασύνονται οι νεοναζί και να μη μπουκάρουν ακόμα και σε σχολεία, σκορπώντας τον τρόμο;

Μόνος τα λέει, μόνος τ' ακούει

Ποιον δικαίωσε το ΣτΕ με την απόφασή του για το ζήτημα των τηλεοπτικών αδειών, που δημοσιεύτηκε; Τον... Παππά! Ο τύπος, εξαφανισμένος από την επαύριο του ανασχηματισμού, βγήκε ξαφνικά στη δημοσιότητα, για να μας πει ότι το ΣτΕ τον δικαίωσε!

Στην περίπτωση Παππά ταιριάζει το «πόσα θες να μας τρελάνεις;», όμως μπορεί κανείς να τον δικαιολογήσει. Από το Μαξίμου έχει «εξοριστεί» στη Συγγρού, στο κτίριο της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, χωρίς να βρίσκεται πλέον στο κέντρο της κυβερνητικής λειτουργίας. Δεν ξέρουμε αν έχει διασαλευτεί ή όχι η προσωπική του σχέση με τον Τσίπρα, όμως η απόσυρσή του από το κέντρο της επικαιρότητας ήταν επιβεβλημένη για τον Τσίπρα. Ε, αυτό δεν μπορεί να το χωνέψει ο Παππάς, γι' αυτό και αναζητά την ευκαιρία να επανέλθει. Πλέον, όμως, μόνος του τα λέει και μόνος του τ' ακούει. Οι καπιταλιστές των μίντια δε συνομιλούν μαζί του. Αλλωστε, τις ρυθμίσεις σε κοινοβουλευτικό επίπεδο τις ανέλαβε ο Βούτσης και αυτός αποτελεί το σύνδεσμο ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Οχι ο απαξιωμένος Παππάς.

Ο Παππάς, που τώρα δηλώνει ότι το ΣτΕ τον δικαίωσε, ήταν αυτός που όταν έγινε γνωστή (άτυπα) η απόφαση του ΣτΕ, δήλωνε ότι αυτή «δικαίως σε μεγάλο κομμάτι του λαού μας δημιουργεί ένα αίσθημα αδικίας», γιατί η δική του πολιτική «έβαζε τέρμα σ' ένα καθεστώς ανομίας και ασυδοσίας το οποίο υπήρχε για 27 χρόνια κι εκτός αυτού μετέφερε πόρους από πλούσιους συμπολίτες μας που είχαν την υποχρέωση να τους καταβάλλουν σε συμπολίτες μας που είχαν ανάγκη την αξιοποίηση αυτών των πόρων. Είτε αυτό αφορούσε τους παιδικούς σταθμούς, είτε τα νοσοκομεία μας, είτε τους νέους επιστήμονες». Με αποφασιστικό ύφος, δε, ανήγγειλε ότι «η κυβέρνηση είναι προετοιμασμένη και θα νομοθετήσει άμεσα, τη Δευτέρα θα φέρει στη Βουλή νέα ρύθμιση η οποία θα είναι η ρύθμιση γέφυρα από τώρα μέχρι την ώρα που θα διεξαχθεί κι ο διαγωνισμός κατά το σκεπτικό το οποίο δεν έχουμε δει βεβαίως του ΣτΕ». Ολοι γνωρίζουμε ότι αυτά ήταν άσφαιροι λεονταρισμοί που ποτέ δεν έγιναν πράξη. Το ΕΣΡ συγκροτήθηκε όπως απαιτούσαν οι καναλάρχες, με συμφωνία Βούτση-αντιπολίτευσης. Οπότε γιατί να δώσουν οι καναλάρχες οποιαδήποτε σημασία στα τωρινά «νιαουρίσματα» του Παππά;

Η απόφαση του ΣτΕ δεν επεφύλαξε κάποια έκπληξη. Περιλαμβάνει τρία θέματα που ήταν ήδη γνωστά. Πρώτο, δέχεται ότι πρέπει να υπάρχει άμεσος κρατικός έλεγχος επί των ραδιοτηλεοπτικών μέσων, που περιλαμβάνει και τη διαδικασία αδειοδότησης. Δεύτερο, δέχεται ότι η διενέργεια διαγωνισμού για τη χορήγηση τηλεοπτικών αδειών γίνεται αποκλειστικά από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ). Τρίτο, δέχεται ότι η αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε άλλα όργανα, ακόμα και στην περίπτωση που το ΕΣΡ δεν είναι συγκροτημένο. Κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ευθεία παραβίαση του συντάγματος.

Τι έκανε ο Παππάς; Παραβίασε το τελευταίο. Ξεκινώντας από την αδυναμία συγκρότησης του ΕΣΡ (λόγω σκόπιμης κωλυσιεργίας της αντιπολίτευσης), πήρε την αρμοδιότητα από το ΕΣΡ και την έδωσε στον εαυτό του. Και μάλιστα, δεν περίμενε να αποφανθεί πρώτα το ΣτΕ, στο οποίο είχαν προσφύγει οι καναλάρχες, αλλά οργάνωσε το γνωστό διαγωνισμό, που είναι πλέον άκυρος και με τη βούλα. Διαγωνισμό πλέον μπορεί να κάνει μόνο το ΕΣΡ, το οποίο είναι αρμόδιο να καθορίσει και τον αριθμό των αδειών. Κι ας λέει ό,τι θέλει ο Παππάς.

Ο Παππάς προσπαθεί να ξαναμπεί στο παιχνίδι πατώντας σε δύο ζητήματα που θέτει η απόφαση του ΣτΕ. Πρώτο, ότι δε νοούνται τηλεοπτικοί σταθμοί χωρίς άδεια και δεύτερο ότι δε νοείται λειτουργία σταθμών χωρίς να πληρώνουν για την εκπομπή. Αφού έκανε μια αυτοκρατορικού τύπου δήλωση («Κυβέρνηση, κόμματα και ανεξάρτητη αρχή πρέπει να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων. Γρήγορα η αδειοδότηση και τέλος στη δωρεάν εκπομπή. Αυτό επιτάσσει το δημόσιο συμφέρον, αυτό απαιτεί η κοινωνία»), κάλεσε την ηγεσία του ΕΣΡ σε συνάντηση και μετά διέρρευσε ότι συμφώνησαν ότι πρέπει να δρομολογηθούν άμεσα οι διαδικασίες για την αδειοδότηση των τηλεοπτικών σταθμών.

Από πλευράς προεδρείου ΕΣΡ δεν έγινε καμιά δήλωση, γεγονός δηλωτικό του ότι δε θέλουν να φανούν ότι παίρνουν «γραμμή» από τον Παππά. Φυσικά, είναι υποχρεωμένοι να κάνουν το διαγωνισμό. Προηγουμένως, όμως, θα πρέπει να γίνει το παρασκηνιακό παζάρι για το πόσες θα είναι οι άδειες. Ο Παππάς παρενέβη και σ' αυτό, δηλώνοντας ότι αποδέχεται μια «εύλογη αύξηση» του αριθμού των αδειών, όμως και πάλι δεν του έδωσαν σημασία, γιατί δεν του πέφτει λόγος. Και ο αριθμός των αδειών είναι αρμοδιότητας ΕΣΡ.

Δεν ξέρουμε αν το νέο ΕΣΡ θα κινήσει γρήγορα τις διαδικασίες ή θα τις αφήσει να σέρνονται. Ξέρουμε, όμως, ότι σ' αυτές τις διαδικασίες θα είναι κυρίαρχος ο ρόλος των καναλαρχών, που έχουν πια τον τρόπο να επηρεάζουν τη διαδικασία λήψης των σχετικών αποφάσεων.

Πολιτισμός ο ναζισμός;

Παραθέτουμε ανακοίνωση του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής, που αφορά το ξέπλυμα ναζιστών από την «αλυσίδα πολιτισμού» Ιανός. Είναι τόσο «εύγλωττη» που δε χρειάζεται εμείς να προσθέσουμε τίποτα:

Ξέπλυμα ναζιστών στην «αλυσίδα πολιτισμού» Ιανός

Είναι γνωστή, εδώ και χρόνια, η στάση της εργοδοσίας του Ιανού στα ζητήματα των δικαιωμάτων των εργαζομένων, η επιλογή ***βίαιων μέσων (ΜΑΤ και συλλήψεις)*** *απέναντι στο σωματείο μας και ο γενικότερος κυνισμός που την διακατέχει και αντανακλάται τόσο στα* ***μηχανάκια-μετρητές στους λαιμούς των εργαζομένων,*** *όσο και στη γνωστή (ως και στο δεύτερο βαθμό)* ***καταδίκη για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου****. Θα έλεγε κανείς πως αυτά είναι αρκετά για να σχηματίσουν την εικόνα της «εστίας πολιτισμού», όπως την εννοεί ο συγκεκριμένος χώρος. Ωστόσο οι «εκπλήξεις» δε φαίνεται να σταματούν εδώ...*

Στις 19 Οκτωβρίου 2016 στη Θεσσαλονίκη και στις 22 και 26 Νοεμβρίου στην Αθήνα, οι χώροι εκδηλώσεων της «αλυσίδας πολιτισμού» παραχωρήθηκαν για ***βιβλιοπαρουσιάσεις*** *των* ***ναζιστικών εκδόσεων Ηλεκτρον****, γνωστών κυρίως από την έκδοση των* ***"απάντων"*** *του* ***Κωνσταντίνου Πλεύρη****. Η συγκεκριμένη κίνηση αποτελεί το σπάσιμο ενός ταμπού για τα μεγάλα (και γενικά για τα μη ακροδεξιά) βιβλιοπωλεία, καθώς είναι πρώτη φορά που συμβαίνει ένας τέτοιος χώρος να φιλοξενεί τους ομοϊδεάτες αυτών που κάποτε* ***έκαιγαν τα βιβλία*** *και όσων* ***κατασκεύασαν στρατόπεδα συγκέντρωσης και κρεματόρια*** *για την εξόντωση 6 εκατομμυρίων Εβραίων και εκατοντάδων χιλιάδων Ρομά, Σλάβων, κομμουνιστών, ομοφυλόφιλων, ανάπηρων, μαρτύρων του Ιεχωβά, και ευρύτερα δημοκρατικών ανθρώπων. Θα γίνει αυτή η συνεργασία άραγε η αρχή για ένα ευρύτερο ξέπλυμα αυτού του είδους του «πολιτισμού» και από άλλα βιβλιοπωλεία; Θέλουμε και πρέπει να το σταματήσουμε.*

Ποιο είναι το κίνητρο του «Ιανού»; Μπορούμε μόνο να υποθέσουμε ανάμεσα στο απλό κέρδος από την παραχώρηση της αίθουσας και στις ***«δημόσιες σχέσεις»*** *με ένα* ***ακροδεξιό χώρο*** *που ενδεχομένως τον θεωρεί «πολλά υποσχόμενο». Αλλωστε, όπως είχαμε ήδη παρατηρήσει, αυτά τα ανοίγματα είχαν ξεκινήσει νωρίτερα, τουλάχιστον από την* ***επιλογή δικηγόρου υπερασπιστή της Χρυσής Αυγής*** *στη δίκη κατά των αλληλέγγυων συναδέλφων μας συγκεντρωμένων έξω από τον ΙΑΝΟ για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης Αργίας.*

Γιατί να απασχολεί ένα σωματείο εργαζομένων αυτή η «άσκηση» στην «ελευθερία του λόγου» και του ***μίσους των νεοναζί****; Οι καιροί είναι* ***επικίνδυνοι*** *για τους εργαζόμενους και τα κεκτημένα τους, όπως είναι και άμεσα επικίνδυνοι για όλες τις ομάδες που βρίσκονται στο στόχαστρο, σα* ***θύματα ρατσισμού και βίας****. Η επίκληση στον πλουραλισμό και στην διακίνηση ιδεών δεν πρέπει να συγχέεται με την* ***προβολή από βιβλιοπωλεία ναζιστικών ιδεών****. Ως εργαζόμενοι/ες στο χώρο του βιβλίου θεωρούμε ανεπίτρεπτο και εξαιρετικά επικίνδυνο να διακινούνται και να προβάλλονται με τέτοιο τρόπο βιβλία που προτρέπουν σε* ***εγκλήματα μίσους*** *εις βάρος κοινωνικών ομάδων. Το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ, ως πρωτοπόρος στην εργοδοτική τρομοκρατία, φροντίζει, για μια ακόμα φορά, να είναι πρωτοπόρος στη διακίνηση φασιστικών εκδόσεων που προτρέπουν σε πράξεις βίας και ρατσισμού χωρίς καμία ντροπή.*

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής.

Προσπάθεια ξεπλύματος

Ολα όσα καταγγέλλει ο ΣΥΒΧΑ ενδεχομένως να μην είναι άσχετα με ευρύτερες διεργασίες στον ακροδεξιό χώρο και την προσπάθεια να δημιουργηθεί «μια σοβαρή Χρυσή Αυγή». Οπως έγραψε η κυριακάτικη του ομίλου Κουρή-Χατζηνικολάου, τμήμα της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής έχει αποφασίσει να παραμερίσει τις «ακρότητες» και τα ναζιστικά σύμβολα και να μετατραπεί σε ένα αμιγώς «εθνικοπατριωτικό» κόμμα, με στόχο «να αυξήσει το κόμμα τα ποσοστά του και να ανέβει ακόμη και στο βάθρο της αξιωματικής αντιπολίτευσης! Οι ιθύνοντες μάλιστα προσβλέπουν ακόμη και στη συμμετοχή της ΧΑ σε ένα κυβερνητικό σχήμα»!

Ο Καρατζαφέρης, που έχει κάνει σεμπριά με τον Μπαλτάκο, προσφέρεται να παίξει το ρόλο του πλυντηριάρχη. «Εγώ ως Καρατζαφέρης θα μπορούσα να συνομιλήσω μαζί τους και να τους πείσω για την αναγκαιότητα υπεράσπισης της ιδεολογίας τους με άλλη πολιτική», δηλώνει. Και συμπληρώνει: «Προτείνω στην ΧΑ να γίνει ελκυστική. Αν παραμείνει στην πολιτική έκφραση που σήμερα περιφέρει, είναι καταδικασμένη να μείνει στα ίδια ποσοστά. Αν θέλει ο εθνικοπατριωτικός παράγοντας να γίνει πρωταγωνιστής στο πολιτικό σκηνικό πρέπει να ακολουθήσει ό,τι έκανε ο Τζιανφράνκο Φίνι στην Ιταλία και η Μαρίν Λεπέν στη Γαλλία». Ο Μπαλτάκος, όμως, φέρεται να αντιδρά στις πρωτοβουλίες του συνεταίρου του και να δηλώνει πως αν ο Καρατζαφέρης το προχωρήσει, αυτός θα αποχωρήσει από την «Εθνική Ενότητα». Ισως όλ' αυτά να συνδέονται και με την εν εξελίξει δίκη των νεοναζί.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Πιστή (piss tea) στη γραμμή Αυλωνίτη (του Βασίλη) η βουλευτίνα του κυβερνητικού θιάσου Αυλωνίτου: πνεύμα και ηθική! Μπουζούκια, ώπα-ώπα και ευτυχισμένες στιγμές τύπου «είμαι άνετη, είμαι και η πρώτη», ευθυγραμμισμένα όλα στη γραμμή Γεροβασίλη, στα... πνευματικά κέντρα όπου τραγουδούν οι χρυσαυγίτες φίλοι του εξουσιαστικού σιναφιού τους. «Βίοι παράλληλοι» όπως έλεγε κι ένας άλλος Πλούταρχος.

«Ο εργάτης είναι πτωχός και ουδένα λόγον έχει να είναι ευχαριστημένος εκ της καταστάσεώς του. Συναισθάνεται ότι είναι αδικημένος από την κοινωνίαν και αν δεν το συναισθάνεται, η αναισθησία αύτη είναι κακόν έτι χειρότερον από την πτωχείαν. Ο εργάτης οφείλει να γνωρίζει ότι μόνη η εργασία του είναι οπού παράγει όλα τα αγαθά του βίου και οφείλει προσέτι να γνωρίζει ότι άλλος χαίρεται και απολαμβάνει τα αγαθά ταύτα. Ας το είπωμεν καθαρά: Η τάξις των κεφαλαιούχων εξουσιάζει τα μέσα της παραγωγής του πλούτου της χώρας -δηλαδή τα εργοστάσια, τα ατμόπλοια, τους σιδηροδρόμους, τας τραπέζας και το έδαφος. Δια να προμηθευθείς ενδύματα, τροφάς και στέγην πρέπει να γίνει χρήσις και του εδάφους και των μηχανών. Εάν λοιπόν μία τάξις εξουσιάζει αυτά τα απαραίτητα μέσα της παραγωγής, είναι προφανές ότι η τάξις αύτη ημπορεί ν' απαιτήση παρά σού του εργάτου (παρά της τάξεως δηλαδή η οποία δεν τα εξουσιάζει) οσονδήποτε ενοίκιον ευαρεστείται δια την χρήσιν αυτών. Και τι ευαρεστείται να απαιτεί; Παν ό,τι παράγεις, εκτός μόνον του ολίγου εκείνου το οποίον καλείται "μισθός" και το οποίον σου επιτρέπει να κρατείς, τόσον μόνον όσον αρκεί να συντηρείς την απλήν ύπαρξίν σου» (Πλάτων Δρακούλης).

Τα εκκολαπτήρια του φασισμού, του ναζισμού και του ρατσισμού δεν είναι τίποτε σκοτεινά γραφεία αρχιερέων και αρχιδιακόνων (αρχή δια κώνων) του καπιταλισμού που μετράνε πώς να τη βγάλουν λίγο ακόμα. Εδώ και καιρό είναι πια οι φτωχογειτονιές και οι εργατουπόλεις, που σαν... ψεκασμένες από υδροχλωρικό οξύ σιγοβράζουν και σιγολιώνουν κάτω του. Το δηλητήριο απλώνεται παντού σ' αυτούς τους σκοτεινούς καιρούς. Και θα γίνεται όλο και χειρότερο ως την ύστατη στιγμή...

«Στην αργατιά, στη χωριατιά, το χιόνι, η γρίπη, η πείνα, οι λύκοι, ποτάμια, πέλαγα, στεριές, ξολοθρεμός και φρίκη. Χειμώνας άγριος κι η φωτιά καλοκαιριά στην κάμαρά μου. Ντρέπομαι για τη ζέστα μου και για την ανθρωπιά μου» (Κωστής Παλαμάς - «Ο δωδεκάλογος του γύφτου»).

«Στον "Δωδεκάλογο του γύφτου" καθρεπτίζεται όλη η αγανάχτηση και το ξεσήκωμα του ποιητή ενάντια στην εθνικιστική αρχαιοκαπηλεία και τη βυζαντινή αποτελμάτωση, ενάντια στους πατριδέμπορους αφανιστές, που στο όνομα της "λατρείας" και της συνέχισης των αρχαίων και βυζαντινών ξεπουλούσαν και κατάστρεφαν το έθνος. Μα ο ποιητής δεν σταματά εδώ. Γκρεμίζοντας τα είδωλα και μαστιγώνοντας αλύπητα τους τυμβωρύχους σαλπίζει ένα καινούργιο, όχι εθνικιστικό μα λαϊκό, ξεσήκωμα για κάτι το καινούργιο και το άφταστο, που ξεπερνά ακόμα και τα τοπικά σύνορα και ανυψώνεται σε κάτι το πιο γενικό, σε κάτι το καθολικό, το διεθνιστικό. Και δεν είναι μονάχα αυτό. Ο ποιητής, όσο φυσικά του το επέτρεπαν οι κοινωνικές συνθήκες και το νεοελληνικό ξετύλιγμα στα τέλη του περασμένου αιώνα, έψαξε να βρει τις καινούργιες κοινωνικές δυνάμεις, ένα άλλο πρωτοποριακό ανθρώπινο υλικό, για να χτίσει μ' αυτό το καινούριο οικοδόμημα που οραματίστηκε στο πονεμένο και ξυπνημένο απ' τον εξευτελισμό μυαλό του. Η λυρική σκέψη στον "Δωδεκάλογο του γύφτου" δεν στέκεται ήσυχη. Περπατάει παραδέρνοντας και παίρνει τρόπους διαφορετικούς και πάει από της πικρής άρνησης τα πειράγματα και τα μοιρολόγια, στα θριαμβευτικά σαλπίσματα της πίστης κι από την αμφιβολία και τον μηδενισμό, στο διαλάλημα της ενέργειας, της προκοπής, της αντρίκιας αγάπης, της πεποίθησης προς το ωραίο, κάτι που μέλλεται. "Ο ήρωας μου χαλαστής και πλάστης, με την αράδα"... Ο Παλαμάς δεν λιβανίζει, μα χτυπά αμείλιχτα τους κάθε λογής εκμεταλλευτές πατριδέμπορους και όλο το οικοδόμημά τους και δείχνει στο έθνος έναν καινούργιο δρόμο» (Νίκος Ζαχαριάδης).

Κοκκινοσκουφίτσα

Να κλείσει άμεσα η αξιολόγηση ζητά τώρα ο ΣΕΒ

Μια στο καρφί και μια στο πέταλο

Τον περασμένο Δεκέμβρη, στο μηνιαίο Δελτίο Οικονομικής Δραστηριότητας, ο ΣΕΒ εξέφραζε την ανησυχία του για τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής και μετά το 2018. Υπό το χαρακτηριστικό τίτλο «Το μετέωρο βήμα προς την ανάπτυξη», το συνδικάτο των καπιταλιστών προειδοποιούσε: *«Πέρα από τις παραπάνω εξελίξεις, η χώρα εφαρμόζει ένα αυστηρό πλαίσιο δημοσιονομικής πολιτικής, το οποίο, σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup της 5/12/2016, πρόκειται να συνεχιστεί και μετά το 2018, δημιουργώντας ανησυχίες στην αγορά για περαιτέρω αύξηση της υπερφορολόγησης και εξασθένιση της αναπτυξιακής δυναμικής που διαμορφώνεται».*

Αυτό, όμως, ήταν περισσότερο ένας καπνός παραλλαγής, προκειμένου να περάσουν στην ουσία: *«Σίγουρα, η επίτευξη των στόχων του προγράμματος προσαρμογής είναι αναγκαία για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της οικονομικής πολιτικής. Στο πλαίσιο αυτό, η εξαγγελία του Πρωθυπουργού στις 8/12/16 για εφάπαξ παροχές, ύψους €617 εκατ., κυρίως προς χαμηλοσυνταξιούχους, συνιστά -εν μέσω της διαπραγμάτευσης- πράξη υψηλού πολιτικού ρίσκου και αμφίβολης οικονομικής αποτελεσματικότητας. Οι παροχές αυτές χρηματοδοτούνται από την προσωρινή υπεραπόδοση των εσόδων του προϋπολογισμού, λόγω της εφαρμογής διοικητικών μέτρων είσπραξης φόρων μέσω μαζικών κατασχέσεων και άλλων μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, σε μία φορολογική βάση που στενάζει από την υπερφορολόγηση και που, ως εκ τούτου ωθείται στη φοροδιαφυγή και την αποδιαμεσολάβηση από το τραπεζικό σύστημα. Λαμβάνει, μάλιστα, χώρα σε μία συγκυρία όπου η μη ολοκλήρωση της 2ης αξιολόγησης καθυστερεί την εκταμίευση €6,1 δισ., οι υποχρεώσεις του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα διατηρούνται σε υψηλό επίπεδο (€6,3 δισ. στο τέλος Οκτωβρίου), και μόλις απωλέσθησαν €400 εκατ. από την ανεπιτυχή προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της ΔΕΣΦΑ. Η κυβέρνη-*

ση θα είχε πολύ μεγαλύτερα περιθώρια άσκησης κοινωνικής πολιτικής αν δρομολογούσε μια πιο φιλοαναπτυξιακή πολιτική με στοχευμένες φορολογικές ελαφρύνσεις προς την πραγματική οικονομία».

Ενα μήνα μετά, στο επόμενο Μηνιαίο Δελτίο, οι καπιταλιστές εγκαταλείπουν την υποκριτική ανησυχία για τη συνέχιση του «αυστηρού πλαισίου δημοσιονομικής πολιτικής» και μετά το 2018 και επικεντρώνονται στο στόχο τους, απαιτώντας από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση: *«Ο ρυθμός ανάπτυξης εκτιμάται σε θετικό έδαφος το 2016, όπως δείχνουν τα μέχρι σήμερα διαθέσιμα στοιχεία. Ωστόσο, αυτό από μόνο του δεν προεξοφλεί ότι η ελληνική οικονομία θα διατηρηθεί σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης, ιδίως αν σημειώνονται καθυστερήσεις στις μεταρρυθμίσεις και τη δημοσιονομική προσαρμογή. (...) Στη βάση των παραπάνω εξελίξεων, η διακοπή της 2ης αξιολόγησης στις αρχές Δεκεμβρίου 2016 και η επιστροφή της αβεβαιότητας γύρω από την ολοκλήρωσή της, υπονομεύει τη δυναμική που δημιουργήθηκε στην οικονομία κατά το 2ο εξάμηνο, άρα και τις προβλέψεις για ανάπτυξη το 2017. Κάθε καθυστέρηση επιβαρύνει τα μακροοικονομικά σενάρια -και άρα τις διαπραγματεύσεις- και λειτουργεί ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία για τον περαιτέρω εγκλωβισμό της οικονομίας στο αρνητικό σπιράλ της αβεβαιότητας και της αποεπένδυσης. Αυτό το επαναλαμβανόμενο μοτίβο δυσχεραίνει διαχρονικά την επιστροφή της οικονομίας σε σταθερή ανάπτυξη».*

Οπως αντιλαμβάνεστε, οι καπιταλιστές δε διαφωνούν καθόλου με το μνημονιακό πλαίσιο. Απλά, εκδηλώνουν για μια φορά ακόμα το φαταουλισμό τους. Θα ήθελαν ακόμα και αυτή η οριακή φιλανθρωπική πολιτική της κυβέρνησης (όπως το βοήθημα που έδωσε το Δεκέμβρη στους χαμηλοσυνταξιούχους) να μην υπάρχει, αλλά τα λεφτά να πάνε -με διάφορους τρόπους- στα δικά τους ταμεία (αυτό σημαίνει η έκφραση «στοχευμένες φορολογικές ελαφρύνσεις προς την πραγματική οικονομία»).

Από την άλλη, δείχνουν πλήρη αδιαφορία για τις πολιτικές ανάγκες που έχει μια κυβέρνηση και ένα κυβερνών κόμμα που εδώ και καιρό δε βρίσκεται σε άνοδο αλλά σε πτώση. Απαιτούν από τον Τσίπρα να υπογράψει «εδώ και τώρα» ό,τι του ζητούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές, χωρίς να παίξει το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» (που το έπαιζαν και οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις), χωρίς να προσπαθήσει να σπρώξει προς τα πίσω κάποιες ρυθμίσεις, χωρίς να επιδιώξει να σώσει κάποια προσχήματα.

Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ κάλπαζε προς την εξουσία, σημαντική μερίδα των διοικούντων το συνδικάτο των καπιταλιστών (μεταξύ των οποίων ο πρώην πρόεδρος Δασκαλόπουλος και ο νυν Φέσσας) στήριζε απροκάλυπτα τον Τσίπρα, σε βαθμό που άλλοι καπιταλιστές να δυσανασχετούν. Κάθε άλλο παρά χαμένοι βγήκαν απ' αυτή τη στήριξη. Ο Τσίπρας ολοκλήρωσε τη μνημονιακή προσαρμογή του πολιτικού συστήματος και καταδίκασε στην αφάνεια τη λεγόμενη αριστερή μερίδα του κόμματός του. Τώρα που ο Τσίπρας έχει πάρει την κατιούσα, οι καπιταλιστές ποντάρουν σε άλλο «άλογο» και γι' αυτό ανεβάζουν τους τόνους της κριτικής τους προς τη συγκυβέρνηση.

Φυλακές Πάτρας

Παγώνουν οι κρατούμενοι

Τα μεγάλα λόγια στα στόματα των συριζαίων περισσεύουν, όμως κριτήριο είναι η πράξη. Και η πράξη, ακόμα και σε τομείς που κάτι θα μπορούσε να αλλάξει, δείχνει ότι τα πάντα συνεχίζονται όπως και προηγούμενα. Εδώ και ένα μήνα διαμαρτύρονται για την παγωνιά οι κρατούμενοι στις φυλακές της Πάτρας. Δημοσιεύουμε πρόσφατο κείμενο που μας έστειλαν. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε:

«Οι κρατούμενοι της φυλακής Πατρών από 5-12-2016 αποφασίσαμε να αρνηθούμε την μεσημεριανή κατάκλιση αρχικά, αντιδρώντας στην συνθήκη που αφορούσε την παντελή έλλειψη θέρμανσης, στο κατ' επίφαση "σωφρονιστικό" κατάστημα κράτησης Πατρών. Αποφασίστηκε ο αγώνας να κλιμακώνεται κάθε εβδομάδα, έτσι ώστε να ασκηθεί επιπλέον πίεση προς τους ιθύνοντες και να λύσουν επιτέλους το πρόβλημα που μας διαφοροποιούσε από τα 32 υπόλοιπα καταστήματα της επικράτειας όπου η κεντρική θέρμανση αποτελεί κανόνα.

Από 12-12-2016 αρνηθήκαμε το κλείσιμο των προαυλίων κατά το μεσημέρι 12:00 έως 15:00.

Από 19-12-2016 αποφασίσαμε να παραμένουμε εκτός των κελιών μας έως τις 10:00 το βράδυ, παρατείνοντας για μιάμιση ώρα επιπλέον τη βραδινή κατάκλιση. Γεγονός που ώθησε το υπουργείο να στείλει τον κύριο Παύλο Δουλάμη (συντονιστή σωφρονιστικών καταστημάτων κράτησης) έπειτα βεβαίως από δικό μας αίτημα για αποστολή κλιμακίου.

Είχαμε ενημερώσει το υπουργείο για όλα όσα θα γίνονταν εξαρχής, έτσι ώστε να γνωρίζουν, ότι δεν θα υπήρχε ούτε μία των περιπτώσεων να τεθούμε ανακόλουθοι των όσων ήδη είχαμε αποφασίσει.

Στις 22-12-2016 έγινε η συνάντηση με τον κύριο Δουλάμη ο οποίος συμφώνησε και δέχτηκε τα αιτήματά μας ως αυτονόητα. Μας ζήτησε λοιπόν, σαν δείγμα καλής θελήσεως να υποχωρήσουμε σε κάτι... και αποφασίσαμε να πάρουμε πίσω την παράταση της βραδινής κατάκλισης έως τις 10 και επιπλέον να μην συνεχίσουμε την κλιμάκωση την οποία είχαμε "υποσχεθεί", όσον αφορά την παράταση του κλεισίματος του προαυλίου έως τις 19:00 μμ αντί τις 17:00 που έκλεινε και κλείνει μέχρι τώρα. Ο άνθρωπος του υπουργείου υποσχέθηκε ότι στις 22/01/2017 θα επανέρθει και θα συζητήσουμε εκ νέου την οποιαδήποτε εξέλιξη υπήρξε... αποφασίζοντας αν θα επανακλιμακώσουμε την μορφή του αγώνα.

Η αλήθεια είναι ότι εμείς δεν θα υποχωρήσουμε για κανένα λόγο, εάν δεν αποκατασταθεί η επαρκής ηλεκτροδότηση του καταστήματος, έτσι ώστε να εξισωθούμε με τους υπόλοιπους συγκρατούμενούς μας, στα υπόλοιπα καταστήματα κράτησης. Αυτά που ήδη κερδίσαμε μέχρι τώρα, είναι πέντε ώρες καλοριφέρ, τις εξής ώρες: 7:00 με 8:30 πμ / 12:00 με 13:30 το μεσημέρι / και 20:30 με 23:00 το βράδυ. Αυτό βέβαια δεν είναι αρκετό επειδή το κτίριο είναι διάτρητο.

13/1/2017».

Παρασκήνιο όζουσας διαπλοκής

Και ξαφνικά, το «κέντρο της διαπλοκής», η «φούσκα» που αναμενόταν να σκάσει, έγινε «ένα ιστορικό και έγκυρο Συγκρότημα», που πρέπει να διασωθεί. Και τη διάσωση ανέλαβε ο άνθρωπος που τρεις φορές φιλοξένησε στο σπίτι του τον εκδότη και τον υποψήφιο πρωθυπουργό, ενώ έκλεισε και το τέταρτο και τελευταίο ραντεβού, που έγινε σε σπίτι στο κέντρο της Αθήνας, παρουσία μόνο μιας εσπρεσιέρας, την οποία χειριζόταν μόνος του ο υποψήφιος πρωθυπουργός, και μιας αρχοντικής γάτας Ιμαλαΐων (το περιγραφικό σκίτσο δημοσιεύτηκε σε φυλλάδα του εκδότη, στον οποίο οφείλουμε και τις σχετικές περιγραφές).

Βράδυ Τρίτης, σε ιστοσελίδα του ΔΟΛ ο Ψυχάρης ανακοίνωσε ότι ζήτησε από τον Βασίλη Μουλόπουλο «να συμβάλει στην επίλυση των διαρθρωτικών και οικονομικών προβλημάτων του ΔΟΛ» και αυτός «απεδέχθη προθύμως την πρόταση». «Η τριαντάχρονη θητεία μου στον ΔΟΛ και η φιλία μου με τους συναδέλφους με ώθησαν να αναμειχθώ στην προσπάθεια διάσωσης του Οργανισμού και των ιστορικών του εφημερίδων» δήλωσε ο Μουλόπουλος, συμπληρώνοντας ένα σκηνικό γελοίο και εξοργιστικό συνάμα.

Γιατί, βέβαια, ο Μουλόπουλος δεν είναι ούτε οικονομολόγος, ούτε τραπεζίτης, ούτε επενδυτής. Δημοσιογράφος είναι, μεγαλοστέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ είναι (πρώην βουλευτής και πρόεδρος του ΔΣ της «Αυγής»), εξ απορρήτων της παρέας του Μαξίμου είναι (γι' αυτό και οι Τσιπραίοι τον πρότειναν για αντιπρόεδρο του ΕΣΡ, χωρίς να καταφέρουν να τον εκλέξουν, γιατί αντέδρασε η αντιπολίτευση). Επομένως, η τοποθέτησή του στον ΔΟΛ γίνεται για να ελέγξει τη γραμμή των Μέσων και όχι για να πετύχει το πέρασμά τους σε άλλα χέρια. Αυτό είναι δουλειά των τραπεζών που έχουν κηρύξει απαιτητά τα δάνεια του Ψυχάρη και θα βάλουν τον ΔΟΛ σε εκκαθάριση εν λειτουργία (σύμφωνα με πληροφορίες ήδη το έκαναν, με εκκαθαριστή την Grant Thonton).

Πόσο εύκολο είναι για ένα πολιτικό κόμμα (που βρίσκεται σε πτωτική πορεία) να μετατρέψει σε όργανό του ένα ιστορικό μιντιακό συγκρότημα, το οποίο επί έναν αιώνα ανεβοκατέβαζε κυβερνήσεις και τα τελευταία χρόνια βρισκόταν σε σκληρή σύγκρουση με το εν λόγω κόμμα; Δεν είναι καθόλου εύκολο για τον ΣΥΡΙΖΑ να μετατρέψει σε υποχείριό του το Συγκρότημα Λαμπράκη (Συγκρότημα Ψυχάρη εδώ και χρόνια). Το βέβαιο είναι πως θα το επιχειρήσει. Και το ακόμα πιο βέβαιο είναι πως αυτή η προσπάθεια έχει πίσω της ένα μαφιόζικου τύπου παρασκήνιο, τις λεπτομέρειες του οποίου μόνο η... γάτα Ιμαλαΐων είναι σε θέση να γνωρίζει.

Εκείνο που θα επιδιωχτεί σε πρώτη φάση είναι η σχετική ουδετεροποίηση των Μέσων του ΔΟΛ έναντι του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα. «Από το συγκεκριμένο συγκρότημα δεν υπήρξε άλλος πρωθυπουργός στον τόπο, που να εδέχθη τόση πολλή και άδικη κριτική. Δεν μιλάω για την πολιτική κριτική. Μιλάω για το πολιτικό bullying» είπε ο Τσίπρας στη Βουλή. «Η κριτική απέναντι στην κυβέρνηση θα συνεχιστεί, αυτός είναι ο ρόλος των δημοσιογράφων και των μέσων ενημέρωσης. Απλώς η κριτική δεν πρέπει να είναι πεζοδρομίου» δήλωσε την ίδια μέρα σε συνέντευξή του ο Μουλόπουλος.

Αυτά την Τρίτη. Για να έχουμε την Τετάρτη την πιο κωμικοτραγική εικόνα αστικής εφημερίδας. Ολα τα «βαριά ονόματα» των «Νέων» (από Πρετεντέρη μέχρι Μητσό) την έπεφταν στον Τσίπρα, τον Μουλόπουλο και τον... Ψυχάρη, ο καθένας με το προσωπικό του στιλ. «Τι εννοεί ο ποιητής; Ποιος θα ορίσει το πεζοδρόμιο; Αγνωστο. Προμηνύονται λοιπόν συγκρούσεις» έγραφε ο Μητσός, αναφερόμενος στη δήλωση Μουλόπουλου. «Είναι πολύ αργά για να μετατραπεί αυτή η εφημερίδα σε κομματικό έντυπο» έγραφε ο Δημητρολόπουλος. «Δεν είναι μόνο το ΣτΕ. Δεν είναι μόνο η επιτήρηση των δανειστών. Είναι και η ευρωπαϊκή εποπτεία στις τράπεζες που περιορίζει το βελτνεκές των κυβερνητικών παρεμβάσεων» προειδοποιούσε ο Τσιντσίνης. «Η κυβέρνηση διεκπεραιώνει ένα σχέδιο άλωσης του Τύπου», το οποίο είναι «εξ ορισμού εκτός του δημοκρατικού πλαισίου και του πολιτικού πολιτισμού μας», καθώς «στηρίζεται σε μια ολοκληρωτική αντίληψη» έγραφε ο Πρετεντέρης (που τον περασμένο Νοέμβρη έλεγε για τον Μουλόπουλο ότι ανήκει στους «τύπους που είναι για σφαλιάρες»). Ο Παπαχρήστος χαρακτήριζε «ύβριν» το «να εκμεταλλεύεσαι τη σωματική αδυναμία ενός ανθρώπου, ανεξάρτητα από τις δικές του ευθύνες που σου έδωσαν ισχυρό "πάτημα", για να υλοποιήσεις εύκολα και ανεμπόδιστα τους σχεδιασμούς σου...». Λες και ο Ψυχάρης είναι ένα αδύναμο άρρωστο ανθρωπάκι, που το εκβίασε ο ΣΥΡΙΖΑ. Λες και οι γιοι του δεν έπαιζαν κανένα ρόλο στις οικογενειακές μπίζνες.

Ολ' αυτά προαναγγέλλουν πόλεμο. Πόλεμο που δεν είναι σίγουρο ότι θα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, καθώς η μπίζνα είναι πολυπαραγοντική. Παίζουν οι τράπεζες, παίζουν αυτοί που θέλουν να πάρουν τον ΔΟΛ (ο Μπόμπολας σίγουρα, αλλά ήδη ακούγεται το όνομα του Σαββίδη και θ' ακουστούν κι άλλα), παίζουν άλλα κέντρα της αστικής τάξης, παίζουν οι μεγαλοδημοσιογράφοι του ΔΟΛ (με τις διασυνδέσεις τους με αστικά κέντρα), παίζει η ΝΔ (με τις δικές της διασυνδέσεις), παίζει η ΕΕ (που ελέγχει τις τράπεζες).

Εδώ θα είμαστε και θα παρακολουθούμε την εξέλιξη αυτού του πολέμου. Προς το παρόν μένουμε στην παράθεση δύο γεγονότων, που δείχνουν το βρόμικο, μαφιόζικου τύπου παρασκήνιο που προηγήθηκε. Την επομένη του «ντιλ» που οδήγησε στην πρόσληψη Μουλόπουλου, ο Ψυχάρης πήγε στα δικαστήρια για να απολογηθεί σε ανάκριση για κακουργήματα οικονομικού τύπου. Αφέθηκε ελεύθερος χωρίς καν εγγύηση! Μόνο απαγόρευση εξόδου από τη χώρα του επιβλήθηκε. Και λίγες ώρες πριν από την ανακοίνωση της πρόσληψης Μουλόπουλου, είχαμε στη Βουλή την απόσυρση της θεωρίας του «τριγώνου της διαπλοκής», που αποτέλεσε έναν από τους θεμέλιους λίθους της συριζαίικης προπαγάνδας.

Το... μαγικό τρίγωνο

Σύμφωνα με το αφήγημα (το παραμύθι δηλαδή) του ΣΥΡΙΖΑ, η βασική αιτία για την κακοδαιμονία της χώρας και του λαού ήταν το τρίγωνο της διαπλοκής: πολιτικοί - μιντιάρχες - τραπεζίτες. Αυτό το διεφθαρμένο τρίγωνο έθαβε την «υγιή επιχειρηματικότητα» και καταχρέωνε τη χώρα. Εφτιαξαν, λοιπόν, μια Εξεταστική Επιτροπή στη Βουλή με σκοπό -όπως έλεγαν- να σπάσει το απόστημα, να βγάλει τα πάντα στη φόρα και να στείλει τους πρωταγωνιστές του αμαρτωλού τριγώνου στη Δικαιοσύνη.

Το προσχέδιο πορίσματος που συνέταξε η κυβερνητική πλειοψηφία δόθηκε στη δημοσιότητα -όλως... τυχαίως, προφανώς- την ίδια μέρα που ο Ψυχάρης ανακοίνωσε την πρόσληψη του Μουλόπουλου ως σωτήρα. Αφού άφησαν τους κοινοβουλευτικούς συντάκτες να περιμένουν επί ώρες (για να κλείσει προηγουμένως το «ντιλ», όπως φάνηκε εκ των υστέρων), τους έδωσαν ένα πόρισμα που αποφαινόταν ότι... δεν υπάρχει τρίγωνο της διαπλοκής. Ολα ήταν μια μαγική εικόνα!

«Δεν υπάρχει κανένα αίτημα της πλειοψηφίας για προανακριτική ούτε καμία ένδειξη για ποινική ευθύνη σε πολιτικό πρόσωπο» είπε με έμφαση σε άτυπη ενημέρωση των συντακτών ο επικεφαλής των συριζαίων στην Εξεταστική Σπυρίδων Λάππας. Είχε, όμως, διαρρεύσει ένα πόρισμα, το οποίο ζητούσε να διερευνηθούν ποινικές ευθύνες σε βαθμό κακουργήματος για τον πρώην υπουργό και νυν κεντρικό τραπεζίτη Γιάννη Στουρνάρα. Οπως διευκρίνισαν με θέρμη και ο Λάππας και ο συριζαίος πρόεδρος της Εξεταστικής Αντώνης Μπαλωμενάκης, αυτό ήταν απλά μια παλιά πρόταση, που κάποιος την έκανε, αλλά διαπιστώθηκε πως όσα λέγονταν για τον Στουρνάρα ήταν ανυπόστατα και έτσι η σχετική αναφορά δεν συμπεριλήφθηκε στο πόρισμα.

Στη συνέχεια, έπεσε στην κοινοβουλευτική πιάτσα το όνομα του ανελίτη Δ. Καμμένου, ως υπαίτιου της διαρροής. Ο εν λόγω βουλευτής αντέδρασε με μια οργισμένη επιστολή, στην οποία δήλωνε κατηγορηματικά ότι δεν διέρρευσε αυτός το κείμενο και κατηγορούσε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ για τη διαρροή σε ΜΜΕ. «Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να μπει υπογραφή μου σε κείμενο που θα μιλά για ποινικές ευθύνες Στουρνάρα, αφού κάτι τέτοιο δεν στοιχειοθετείται», έλεγε ο Δ. Καμμένος. Στο φινάλε, έγινε επαφή Λάππα-Καμμένου, «λύθηκε η παρεξήγηση» και διευκρινίστηκε ότι δεν αποδίδεται καμία ευθύνη στον βουλευτή των ΑΝΕΛ για την διαρροή του αρχικού σχεδίου. Και ποιος έκανε τη διαρροή; Μυστήριο...

Νομίζουμε ότι δεν μένει καμιά αμφιβολία για το βρόμικο παρασκήνιο. Δεν ξέρουμε αν οι Τσιπραίοι θα αποκομίσουν -επιτέλους- κάποια κέρδη στον τομέα των ΜΜΕ, ξέρουμε όμως ότι θα παλέψουν μέχρις εσχάτων για να κερδίσουν, «ακουμπώντας» σε συγκεκριμένα καπιταλιστικά συμφέροντα. Θα προσπαθήσουν να στήσουν το δικό τους σύστημα διαπλοκής.

Εξι χρόνια χωρίς τον Γιώργο...

Πέρασαν έξι χρόνια από τότε που χάσαμε -στα 47 του χρόνια- το σύντροφό μας Γιώργο Μαλάμη. Η ζωή τρέχει, πιέζει, βάζει καθημερινά καινούργια καθήκοντα, όμως οι ευγενικές, αγωνιστικές μορφές δε σβήνουν από τη μνήμη όσων τις γνώρισαν και έζησαν μαζί τους. Η μορφή του Γιώργου θα είναι πάντα χαραγμένη στη δική μας μνήμη.

** Στη μνήμη του Γιώργου, ο αδερφός του Κατάκαλος Μαλάμης πρόσφερε στην Κόντρα 200 ευρώ.*

Σήμερα

ΛΑΪΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ "ΚΟΝΤΡΑΣ"
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/1
ΜΕΤΑ ΤΙΣ 21.00
ΜΕ ΤΟΥΣ
ΑΡΓΥΡΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
(κιθάρα-φωνή) - ΚΩΣΤΑ
ΤΣΙΓΩΝΙΑ (μπουζούκι-φωνή)
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΠΑΣΑΚΑΡΟΥ (φωνή)
ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΤΙΩΝΙΑ (μπαγλαμάς-φωνή)
ΚΟΝΤΡΑ
ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65 & ΑΧΑΡΝΩΝ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Την επόμενη Παρασκευή

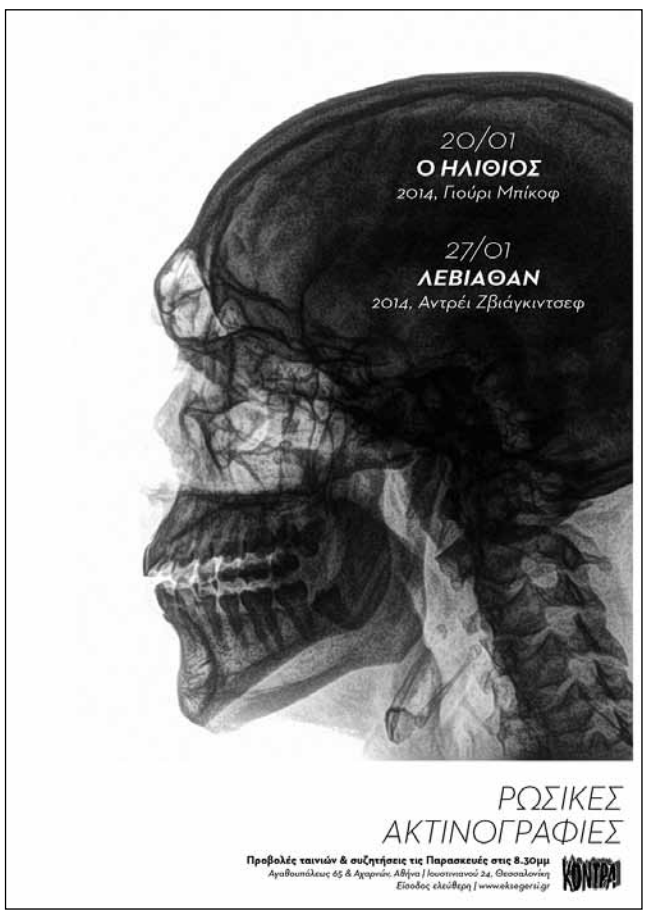

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Business as usual

Η αξιολόγηση των πρωταθλημάτων μπάσκετ, εκτός του NBA, από το αμερικανικό αθλητικό δίκτυο ESPN, που θεωρείται το μεγαλύτερο σε παγκόσμιο επίπεδο, έκρυβε μια οδυνηρή έκπληξη για το ελληνικό μπάσκετ. Το ελληνικό πρωτάθλημα βρίσκεται στην 9η θέση της κατάταξης, κάτω από την Αδριατική Λίγκα, που βρίσκεται στην 8η θέση, και με τα βίας πάνω από τα πρωταθλήματα της Αυστραλίας, της Λιθουανίας και της Κίνας.

Οσοι δεν ασχολούνται συστηματικά με το μπάσκετ είναι πολύ πιθανό να αναρωτηθούν για την «εγκυρότητα» της κατάταξης του ESPN, επικαλούμενοι το γεγονός ότι οι ελληνικές ομάδες έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο και αρκετές κατακτήσεις της πρωτιάς στην Euroleague, που βρίσκεται στην 1η θέση της κατάταξης. Οσοι όμως έχουν συστηματική ενασχόληση με το άθλημα γνωρίζουν ότι στα κριτήρια κατάταξης, εκτός από τη δυναμικότητα του πρωταθλητή, συμπεριλαμβάνονται η εμπορικότητα των ομάδων κάθε πρωταθλήματος εντός και εκτός συνόρων, η παραγωγή παικτών, ο μέσος όρος εισιτηρίων, το ύψος των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, η τηλεθέαση, το ενδιαφέρον από άλλες χώρες για την τηλεοπτική κάλυψη, η κατάσταση και η χωρητικότητα των γηπέδων, καθώς και η ύπαρξη αθλητικής βίας. Με βάση το σύνολο των κριτηρίων κατάταξης είναι απόλυτα φυσιολογικό το ελληνικό πρωτάθλημα να βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις της κατάταξης.

Τα τελευταία χρόνια, μετά από τους Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό, που μονοπωλούν τους τίτλους και το ενδιαφέρον, υπάρχει το χάος. Οι περισσότερες ομάδες είναι βουτηγμένες στα χρέη, τα κασέ των παιχτών είναι πολύ χαμηλά με αποτέλεσμα οι καλοί παίχτες να επιλέγουν άλλες χώρες (ο Mike James, πριν τον Παναθηναϊκό, αγωνιζόταν στην Α2 Ιταλίας με παραπλήσιες απολαβές), το τηλεοπτικό ενδιαφέρον είναι αντίστοιχο με των ντοκιμαντέρ του National Geographic για τον βραχώδη καβουρογαμόσαυρο και οι εξέδρες, όταν δεν υπάρχουν οι οπαδικοί στρατοί για να επιβάλουν το «δίκιο» τους, θυμίζουν τις συγκεντρώσεις της ΕΔΗΚ και του ΚΟΔΗΣΟ στο Σύνταγμα.

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και το γεγονός ότι η εθνική Ελλάδας βρίσκεται στην 13η θέση της κατάταξης με καθοδικές τάσεις, μπορούμε να καταλάβουμε ότι τα δεδομένα για το ελληνικό μπάσκετ δεν είναι τα καλύτερα και ότι σε συνθήκες οικονομικής κρίσης πολύ δύσκολα θα αντιστραφεί η σημερινή κατάσταση, αφού οι πιθανότητες να βρεθούν οικονομικά ισχυροί καπιταλιστές που θα «επενδύσουν» στο άθλημα και θα προσπαθήσουν να σπάσουν την κυριαρχία του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού είναι από ελάχιστες ως μηδενικές. Τα μεγαλεία της δεκαετίας του '90 έχουν περάσει ανεπιστρεπτί και παρά τις απέλπιδες προσπάθειες του Βασιλακόπουλου δεν υπάρχει φως στο βάθος του τούνελ.

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της ΦΙΦΑ με την οποία αυξάνονται σε 48 οι ομάδες που θα συμμετέχουν στην τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου από το 2026. Στόχος της συγκεκριμένης απόφασης είναι κατά κύριο λόγο η αύξηση των εσόδων από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και το άνοιγμα της ποδοσφαιρικής πιάτσας στην Ασία και την Αφρική, οι οποίες πήραν σημαντικό μερίδιο από την αύξηση των ομάδων. Με αφορμή την απόφαση της ΦΙΦΑ μπορούμε να διατυπώσουμε κάποιες πρώτες σκέψεις για τον τρόπο που εξελίσσεται το οικοδόμημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Τα προηγούμενα χρόνια, που χαρακτηρίζονταν από τη συνεχή αύξηση των κεφαλαίων που «επενδύονταν» στο ποδόσφαιρο, είχαμε την εκμετάλλευση της παραγωγικής διαδικασίας από το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Τα καλύτερα ταλέντα, κυρίως από τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και δευτερευόντως από την Αφρική, έφταναν στην Ευρώπη και είτε εντάσσονταν αμέσως στο ρόστερ των ευρωπαϊκών ομάδων είτε, αν ήταν σε μικρή ηλικία, επάνδρωναν αρχικά τις ποδοσφαιρικές ακαδημίες και λίγο αργότερα μεταπηδούσαν στην πρώτη ομάδα. Το μεγαλύτερο ποσοστό από τα φράγκα που «επενδύονταν» στο παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο σχετίζονταν με τις ευρωπαϊκές ομάδες, με αποτέλεσμα τα εθνικά πρωταθλήματα των προηγμένων ποδοσφαιρικά χωρών να είναι τα καλύτερα, τα πιο ανταγωνιστικά και με τον μεγαλύτερο οικονομικό τζίρο. Διαθέτοντας το αναγκαίο ρευστό, οι μεγάλες ευρωπαϊκές ομάδες είχαν επιλέξει να αντλούν την ποδοσφαιρική «πρώτη ύλη» από τις μη προηγμένες ποδοσφαιρικά χώρες, να την επεξεργάζονται στις δικές τους ακαδημίες και στη συνέχεια να τη χρησιμοποιούν στις ομάδες τους.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, τα φράγκα που τζιράρονταν στο ευρωπαϊκό ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι αυξάνονταν συνεχώς, όπως και η απαίτηση των καπιταλιστών που τα επένδυαν να αυξάνουν συνεχώς τα κέρδη τους. Και επειδή οι δυνατότητες των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων να παράγουν κέρδη ήταν πεπερασμένες, το αποτέλεσμα ήταν κάποια στιγμή να φτάσουν στο ανώτερο σημείο τους και να δημιουργηθεί η ανάγκη διοχέτευσης ενός μέρους των «επενδύσεων» σε άλλες αγορές, στις οποίες το ποσοστό του κέρδους θα ήταν μεγαλύτερο από αυτό που εξασφαλίζει το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Αυτή την ανάγκη εξυπηρετεί η απόφαση της ΦΙΦΑ, η οποία είναι η αφετηρία μιας εποχής στην οποία θα «αξιοποιηθούν» οι ποδοσφαιρικές αγορές της Ασίας και της Αφρικής για να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη των καπιταλιστών που θα δραστηριοποιηθούν σε αυτές.

Η αύξηση των εθνικών ομάδων από Ασία και Αφρική που θα συμμετέχουν στα Μουντιάλ έχει ως άμεση συνέπεια να αυξηθούν οι πιθανότητες που έχει μια χώρα να προκριθεί στην τελική φάση και αυτό είναι σίγουρο ότι θα λειτουργήσει σαν κίνητρο για να αυξηθούν σε αυτές τις περιοχές οι καπιταλιστικές «επενδύσεις» που σχετίζονται με το ποδόσφαιρο. Οι κυβερνήσεις των χωρών θα αποφασίσουν να δημιουργήσουν τις κατάλληλες υποδομές (γήπεδα, προπονητικά κέντρα), προκειμένου να βοηθήσουν την εθνική τους ομάδα να συμμετάσχει στο Μουντιάλ, χρησιμοποιώντας την τεχνογνωσία που διαθέτουν οι πολυεθνικές κατασκευαστικές εταιρίες, ένα μέρος από τα φράγκα που θα μπουν στο ταμείο της ομοσπονδίας λόγω της συμμετοχής της εθνικής ομάδας της χώρας στην κορυφαία ποδοσφαιρική διοργάνωση θα χρησιμοποιηθεί για να βελτιωθούν η ανταγωνιστικότητα του πρωταθλήματος και το αγωνιστικό επίπεδο των ομάδων της χώρας, το ενδιαφέρον των φιλάθλων για το άθλημα θα αυξηθεί και όπως συμβαίνει με κάθε καπιταλιστική μπίζνα, θα δημιουργηθούν και παράπλευρες δραστηριότητες, οι οποίες θα σχετίζονται με το ποδόσφαιρο.

Μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία θα δημιουργηθεί το κατάλληλο περιβάλλον για κερδοφόρες ποδοσφαιρικές «επενδύσεις» και θα υπάρξει διέξοδος για τα επιχειρηματικά κεφάλαια που ασφυκτιούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η επιλογή της ΦΙΦΑ για την διοργάνωση του Μουντιάλ το 2022 στο Κατάρ και μάλιστα για πρώτη φορά στα χρονικά χειμώνα (οι θερμοκρασίες το καλοκαίρι είναι απαγορευτικές για τη διεξαγωγή αγώνων), αποτυπώνει ξεκάθαρα τον τρόπο με τον οποίο τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα θα αποκομίσουν τεράστια κέρδη από τις παρθένες ποδοσφαιρικά αγορές. Οσον αφορά τις ευρωπαϊκές ομοσπονδίες και τους ευρωπαϊκούς συλλόγους, που αντιδρούν στις καινοτομίες της ΦΙΦΑ, βλέποντας ότι χάνουν κάποια από τα προνόμια που έχουν αποκτήσει στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό οικοδόμημα, όπως συμβαίνει στις μπίζνες θα σωπάσουν μόλις πάρουν το κατάλληλο αντάλλαγμα. Το φρέσκο ποδοσφαιρικό «αίμα» που θα αποκομίσουν, είτε άμεσα (με την ενσωμάτωση των ποδοσφαιριστών από τις χώρες που θα γίνουν «επενδύσεις» στο ρόστερ των ομάδων) είτε έμμεσα (από τα επιπλέον φράγκα που θα μπουν στα ταμεία τους από τα κάθε λογής τουρνουά που θα διεξαχθούν στις χώρες αυτές με τη συμμετοχή των ευρωπαϊκών ομάδων), είναι σίγουρο ότι θα αποτελέσει το κατάλληλο κίνητρο για να αλλάξουν άποψη.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο τόπος και ο τρόπος που θα διεξαχθεί ο τελικός του Κυπέλλου μπάσκετ ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Αρη αποτελεί το μείζον πρόβλημα για το ελληνικό μπάσκετ. Η ομοσπονδία θέλει να γίνει στο Ηράκλειο Κρήτης, χωρίς οργανωμένους οπαδούς, ο Αρης στη Θεσσαλονίκη ή κάπου πάνω από τα Τέμπη, με την παρουσία των οπαδών του, απειλώντας μάλιστα να μη συμμετάσχει στον τελικό, και οι πράσινοι -μέσω κύκλων της διοίκησης- συμφωνούν με το Ηράκλειο, διαφωνούν για «κάπου πάνω από τα Τέμπη» και αντιπροτείνουν Λαμία ή Λάρισα, αδιαφορώντας για το αν θα παίξουν με ή χωρίς τους οπαδούς τους. Ευτυχώς που η κατάταξη του ESPN έχει ανακοινωθεί, γιατί αλλιώς η 9η θέση θα ήταν όνειρο θερινής νυκτός.

Η φωτογραφία απεικονίζει την προπόνηση που κάνουν οι υπουργοί και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ για να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς και εξηγεί γιατί στο τέλος κάθε διαπραγμάτευσης καταλήγουν στα τέσσερα...

ΣΙΝΕΜΑ

ΛΕΙΛΑ ΜΠΟΥΖΙΝΤ

Με τα μάτια ανοιχτά

Πρόκειται για το κινηματογραφικό ντεμπούτο της συνεργάτιδας του Αμπντελατίφ Κεσίς («Κους κους με φρέσκο ψάρι», «Η ζωή της Αντέλ»).

Βρισκόμαστε στην Τυνησία το 2010, λίγους μήνες πριν από την «επανάσταση των Γιασεμιών», που αποτέλεσε την αφετηρία της Αραβικής Ανοιξης. Η 18χρονη Φάρα μόλις τελείωσε το σχολείο της και η μητέρα της ήδη τη φαντάζεται γιατρό. Ομως η ίδια έχει άλλα σχέδια. Τραγουδά σε μια μπάντα που συνδυάζει την παραδοσιακή μουσική με τη ροκ και μέσα από τον πολιτικό στίχο μιλά για τις αγωνίες της νέας γενιάς και κριτικάρει την κοινωνική πραγματικότητα της χώρας της. Ταυτόχρονα, η Φάρα ανακαλύπτει τον έρωτα και τη νυχτερινή όψη της Τύνιδας. Είναι ένα νεαρό κορίτσι παθιασμένο για ζωή. Οπως είναι αναμενόμενο, συγκρούεται με τη μητέρα της, η οποία φοβάται και προσπαθεί να την προφυλάξει, γνωρίζοντας ότι η συμπεριφορά της κόρης της προσβάλει τα πατροπαράδοτα ήθη κι έθιμα και θα την οδηγήσει σε αδιέξοδο με πολλές αρνητικές συνέπειες.

Η σκηνοθέτρια, Τυνήσια κι αυτή, αναδεικνύει τη σχέση μάνας-κόρης ως κορμό της ταινίας και μέσα από αυτή τη σχέση ξεδιπλώνει τις αγωνίες, τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις μιας νέας γενιάς που αντιστάθηκε απέναντι σε ένα δικτατορικό καθεστώς. Πρωταγωνιστικό ρόλο παίζει και η μουσική του ιρακινού συνθέτη Κιγιάμ Αλαμί.

Η ταινία έχει διαγράψει μια πολύ καλή φεστιβαλική πορεία, με πιο σημαντικά τα βραβεία Κοινού και Europa Cinemas Label στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

ΜΙΡΙΑΝΑ ΚΑΡΑΝΟΒΙΤΣ

Καλή σύζυγος

Η Καράνοβιτς είναι μια εμβληματική ηθοποιός από το Βελιγράδι, που έχει πρωταγωνιστήσει σε πάρα πολλές παραγωγές (όχι μόνο σέρβικες) και είναι γνωστή, στο ευρωπαϊκό τουλάχιστον κοινό, μέσα από τις ταινίες του Κουστουρίτσα. Σε αυτήν την ταινία, εκτός από τον πρωταγωνιστικό ρόλο, έχει και το ρόλο του σκηνοθέτη.

Η Μιλένα (η πρωταγωνίστρια) είναι μια μέσης ηλικίας τυπική σύζυγος και μητέρα τριών παιδιών, που ζει στα προάστια του Βελιγραδίου. Στο μικρόκοσμό της, που η ίδια έχει χτίσει και έχει αυταναγορευτεί σε βασίλισσά του, όλα είναι τακτοποιημένα και υπέροχα. Αφοσιωμένη στα μητρικά και συζυγικά της καθήκοντα, όταν δεν έχει πρόβα στην τοπική χορωδία κάνει το τραπέζι στους φίλους της. Φροντίζει τους πάντες και προσέχει τον εαυτό της. Μέχρι που ξαφνικά έρχεται αντιμέτωπη με ένα υλικό που θα της υπενθυμίσει ότι τα πράγματα δεν ήταν καθόλου όπως φαίνονταν. Μια βιντεοκασέτα θα αποκαλύψει αλήθειες που η ίδια δεν είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει. Φαίνεται ότι η βία είναι κάτι που δε θάφτηκε στο παρελθόν μαζί με τον πόλεμο, όπως πολύ θα ήθελε.

Με την εστίαση στο υποκειμενικό βίωμα της πρωταγωνίστριας, αυτής της τόσο ουδέτερης και «άοσμης» γυναίκας, χωρίς καταγγελτική διάθεση, η Καράνοβιτς αποτίει φόρο τιμής στους ανθρώπους-σκιές, στους ανθρώπους-θύματα, στους ανθρώπους που θα ήθελαν μια απλή και ήσυχη καθημερινότητα.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Μας λείπει ένας αρχηγός; ... πενήντα ξεφυτρώνουν,
Το ένα κόμμα χάνεται; ... θα έβγουν άλλα δέκα.
Ολοι για το αξίωμα του αρχηγού μαλλόνουν,
Κι ίσως αργότερα μας βγη 'ς τη μέση και γυναίκα.
Αλλά κι εγώ ο αφανής των Αθηνών πολίτης
Ελπίζω πως καμμιά φορά θα γίνω κυβερνήτης.
(Γ. Σουρής, «Αρχηγοί», η ορθογραφία, του ποιητή)

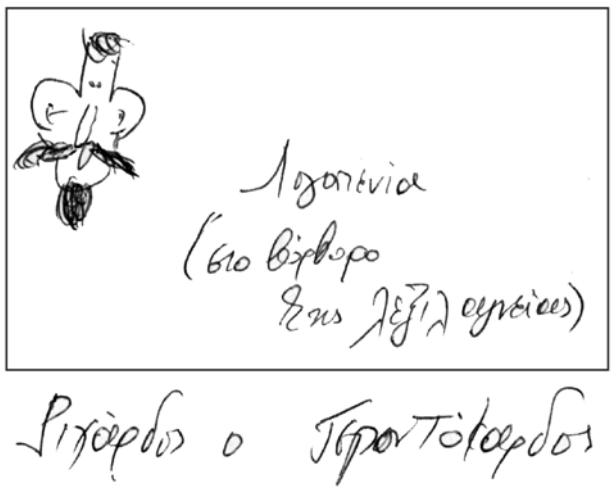

Πού ήταν αυτά «τα πρόσωπα της επιστήμης, του πολιτισμού και της τέχνης» όταν ψηφίζονταν τα μνημόνια;

Φτωχογενές πλεόνασμα

➤ Ε, αφού το δήλωσε ο Σταθάκης (δεν υπάρχει τέταρτο μνημόνιο) έτσι (δεν) θα 'ναι. Ο λόγος του λίρα (κάλπικη).

➤ Το Μ.Α.Σ. έκαμνε «συνάντηση». Το ραντεβού, ως συνήθως, στις φοιτητικές εκλογές...

➤ Οι σιωνιστές εξακολουθούν να δολοφονούν νεαρούς Παλαιστίνιους (πρόσφατο θύμα ο 17χρονος Κουσάι Χασάν Αλ Ασμούρ).

➤ Δύο χιλιάδες και δεκαεφτά, να περπατήσουμε σε μονοπάτια καφτά.

➤ Και ο... πρόεδρος Μ. Αμπάς συνδιαλέγεται (ερήμην του παλαιστινιακού λαού).

➤ Αλλος ένας εναερίτης στο «κατώφλι του θανάτου» (Κάτω Αχαΐα, 13/1/2017, 55 χρονών δούλευε σε εργολαβία του ΟΤΕ).

➤ Τριαντατριάχρονος εργάτης σκοτώθηκε (13/1/2017) στη Θεσσαλονίκη. Πτώση από τον 7ο όροφο οικοδομής.

➤ «Ο λαός να συσπειρωθεί στο δρόμο της ανατροπής με το ΚΚΕ» - προτροπή του Δ. Κουτσούμπα από τη Λιβαδειά. Κόντρα στην υπογραφή του Χαρίλαου (Οκτώβρη 1974) κύριε γενικέ;

➤ Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης στη βενζίνη (βλέπε αύξησή του από 1-1-2017) φέρνει την Ελλάδα να κάνει ... πρωταθλητισμό στην ΕΕ όσον αφορά στην τιμή της βενζίνης (στην 3η θέση μετά την Ολλανδία και την Ιταλία) ... και ξανά προς τη δόξα τραβά...

➤ Ιδού κι ένας ανοιχτός οπαδός του Ρ.Τ. Ερντογάν: «Ο Ερντογάν έχει διαβεί τον Ρουβίκωνα, αλλά η κυβέρνησή του είναι δημοκρατικά εκλεγμένη». Μ. Μητσός, www.tanea.gr/instanea/cafe-babel/. Χανουμάκι σουλτάνου...

➤ Μπορεί η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας να γνωμοδότησε ότι είναι «αντισυνταγματική η απόφαση για άνοιγμα καταστημάτων τις Κυριακές», οι καπιταλιστές, βέβαια, κάτι τέτοιες λεπτομέρειες τις γράφουν κανονικά...

➤ «Κατακόρυφη αύξηση των κρατήσεων από Γερμανία για διακοπές στην Ελλάδα» - η... βαριά βιομηχανία με τους... ελαφρούς μισθούς.

➤ Let's dance.

➤ I can't dance.

➤ Τελικά οι 4.000 προσλήψεις έγιναν «υποβολή αιτήσεων για 1.666 προσλήψεις σε νοσοκομεία και ΕΟΦ».

➤ «Υψηλότερο κατά 2,4 δισ. ευρώ του στόχου έκλεισε το πρωτογενές πλεόνασμα το 2016» - χέσε υψηλά κι αγνάντευε...

➤ Πώς «χαϊδεύει» τη Χρυσή Αυγή; Ο Λαγός ήταν σε συγκέντρωση χρυσαυγιτών έξω από το δημοτικό σχολείο Ν. Ικονίου Περάματος (αν και έχει αποφυλακιστεί με περιοριστικό όρο, μεταξύ άλλων, να μη συμμετέχει σε δημόσιες συναθροίσεις...).

➤ Αχτσιόγλου: «Αγωνιζόμαστε σκληρά για να κλείσει η αξιολόγηση χωρίς υποχωρήσεις αρχής» - άρα οι «υποχωρήσεις» μπορεί να μην ονομαστούν «αρχής» αρχηςιδίας... χωρίς το σ.

➤ Ο Γιώργος, η Φώφη και όλα (;) τα «κεντροαριστερά» παιδιά.

➤ Φράου Ανγγέλα.

➤ Φράου Αννα.

➤ Smoke on the water.

➤ Είπε η Παπανάτσιου: «Καμμία μείωση στο αφορολόγητο, είναι δέσμευσή μας» - όπως και όλες οι άλλες... δεσμεύσεις, βεβαίως – βεβαίως.

➤ Λυσσάρα η ΑΥΓΗ: αν και τον Οκτώβριο (του 2016) μειώθηκε κατά 5,7% ο αριθμός των αδειών οικοδόμησης, η εφημερίδα όμως προβάλλει στον τίτλο του άρθρου της την «αύξηση 14,8% στον όγκο της οικοδομικής δραστηριότητας τον Οκτώβριο» - έτσι, για να υπάρχει ένα «άρωμα» οικονομικής ανάκαμψης...

➤ Ο Συριζαίος Β. Μουλόπουλος κλήθηκε (από την ΔΟΛ ΑΕ) να «συμβάλει στην επίλυση των διαρθρωτικών και οικονομικών προβλημάτων του ΔΟΛ». Σνιφ...

➤ Κωλοσφίγματα Τσίπρα, Θ. Καρτερός έγραψε: «Αν ο Τσίπρας έφτανε στο αμήν» (www.avgi.gr/article/10811/7809632).

➤ Νάτος κι ο Μοσκοβισί με τα περί «ελάφρυνσης του χρέους». Αλλη μια φορά, άλλη μια φούσκα.

➤ Ο, mio signore.

➤ Σαρκάζει την Πόλα Ρούπα το ΕΘΝΟΣ – www.ethnos.gr/koinonia/arthro/politiko-manifesto-apo-tin-pola-roupa. Στον εσμό των σκουληκιών εξέχουν τα σκατά.

➤ Την παράβαση του περιοριστικού όρου για την συμμετοχή του Γ. Λαγού σε συναθροίσεις «ξέχασε» η Καθημερινή (www.kathimerini.gr/892116/article/epikairothta/politikh/prophlakismoi-apo-melh-ths-xryshs-ayghs-se-goneis-kai-daskaloys-sto-perama).

➤ Riders on the storm.

➤ Την έκανε την... τραμπιά του ο Ντόναλντ.

➤ Χαστούκι στον Ε. Βαλς. Πολύ λίγο, considering...

➤ ΚΑΙ το γραφείο Τύπου της Νου-Δου «ξέχασε» την παραβίαση περιοριστικού όρου από τον χρυσαύγουλο βουλευτή Λαγό στην ανακοίνωσή της για τον τσαμπουκά της Χ. Αυγής στο Πέραμα.

➤ Αποτάσσεται την «απόλυτα απλή αναλογική» η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (www.kathimerini.gr/892088/opinion/epikairothta/politikh/akraios-taktikismos). Στην κοινοβουλευτική (της) δικτατορία αποτελεί πηγή κινδύνων: «Ενας τόσο ακραίος τακτικισμός δεν θα εξυπηρετήσει παρά μόνον όσους θέλουν να οδηγήσουν την Ελλάδα στα βράχια».

➤ Και τώρα τι θα κάνουμε χωρίς τις γιγαντοοθόνες στο Piccadilly Circus του Λονδίνου; Απώλεια...

Βασίλης

➢ Είν' ένα δάσος γύρω μας συρματοπλέγματα ψηλά
Κι έχουν απ' έξω κλείσει
Την ανοιξιάτικια χαρά που μας χαμογελά.
Πίσω απ' το σύρμα βλέπουμε την όμορφη τη δύση
Και τη γλυκιάν Αυγή,
Εμείς που τόσον είχαμε τη Λευτεριά αγαπήσει.
Αραγε, από το σύρμα αυτό, που το 'χουμε ποτίσει
Με τόσα δάκρυα κι αίματα, αν κάποια μέρα ανθίσει,
Τι λούλουδο θα βγει;
(Φώτης Αγγουλές, «Αν»)

Για το σοσιαλισμό, ρε γαμώτο...

Μπίζνες και πολιτική σπέκουλα με το δράμα των προσφύγων

Τα «μεγάλα μέσα» μπήκαν και πάλι μπροστά, προκειμένου να διασκεδαστούν οι εντυπώσεις από την άθλια μεταχείριση των προσφύγων, που έκαναν το γύρο του κόσμου μετά το χιονιά και το κύμα κακοκαιρίας, κυρίως στα νησιά. Αφίχθη, λοιπόν, για μια ακόμα φορά ο Αβραμόπουλος και πετάχτηκε μέχρι τα νησιά, παρέα με τον Μουζάλα, για να βγάλουν φωτογραφίες με προσφυγόπουλα και να μοιράσουν υποσχέσεις οικονομικής στήριξης στις τοπικές δημοτικές αρχές, προκειμένου αυτές να ενταχθούν χωρίς διαμαρτυρίες στο σύνολο του ευρωενωσίτικου και κυβερνητικού σχεδιασμού, που προβλέπει την κατασκευή νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης, ώστε να λειτουργούν ως «ζωντανοί» αποτρεπτικοί παράγοντες για πρόσφυγες και μετανάστες που σχεδιάζουν να περάσουν στην Ελλάδα.

Το μήνυμα που θέλει να περάσει η ΕΕ είναι: μη διανοηθείτε να περάσετε από τα τουρκικά παράλια σε κάποιο ελληνικό νησί, γιατί εκεί θα μείνετε φυλακισμένοι, μέχρι να έρθει η ώρα να απελαθείτε στην Τουρκία. Ακόμα κι αν είστε πρόσφυγες από τη Συρία, ίδια θα είναι η τύχη σας.

«Πρέπει να βρεθούν λύσεις σήμερα, τώρα, όχι αύριο, όχι την επόμενη εβδομάδα. Ολοι μας, Ελληνες και Ευρωπαίοι, έχουμε το ανθρωπιστικό καθήκον να συμβάλουμε στην άμεση βελτίωση της κατάστασης στα νησιά, τόσο για τους μετανάστες όσο και για τους κατοίκους» δήλωσε ο Αβραμόπουλος, που δεν παρέλειψε να απευθύνει «έκκληση προς όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ να συνεχίσουν να αυξάνουν τον ρυθμό μετεγκαταστάσεων από την Ελλάδα και να παρέχουν ασφαλές καταφύγιο για τους πρόσφυγες στις χώρες τους»! Μιλάμε για εξοργιστικό δούλεμα. Αρκεί να σημειώσουμε ότι ο ίδιος ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (δικό τους «μαγαζί» είναι) αναφέρει ότι από τους 66.400 πρόσφυγες που έπρεπε να έχουν μετεγκατασταθεί σε ευρωπαϊκές χώρες έχουν αναχωρήσει μόνο 7.800!

Δεν ξέρουμε τι τους έταξε ο Αβραμόπουλος, πάντως ο δήμαρχος Λέσβου Σ. Γαληνός (δεξιός, της επιρροής Καμμένου), που πριν από μερικές μέρες είχε «σφαχτεί» με τον Μουζάλα (οι φωνές τους ακούγονταν έξω από το κτίριο του δημαρχείου) δήλωσε: «Νομίζω ότι η επίσκεψη του κ. Αβραμόπουλου στη Λέσβο δίνει ένα ισχυρό μήνυμα τόσο στις τοπικές κοινωνίες όσο και στο εξωτερικό και στην ίδια την Ευρώπη»! Λεφτά θέλουν, κονδύλια για να τα διαχειριστούν απευθείας και όχι μέσω του Μουζάλα και των διάφορων ΜΚΟ.

Στο μεταξύ, ο Μουζάλας έδωσε ένα ακόμα σόου στη Βουλή, απαντώντας σε ερώτηση του βουλευτή του Περισσού, Χρ. Κατσώτη, που αφορούσε όχι το γενικότερο πρόβλημα, αλλά τις άθλιες συνθήκες στις οποίες έχουν καταδικάσει τους πρόσφυγες που έχουν εγκλωβίσει στην Ελλάδα. «Καμιά φορά λάθη λεκτικά οδηγούν σε λάθος εντυπώσεις», είπε αναφερόμενος στην ιταμή δήλωση του Κυρίτση, ότι δεν τρέχει και τίποτα που αφέθηκαν στο έλεος του χιονιά χίλιοι από τους δέκα χιλιάδες πρόσφυγες. Σύμφωνα με τον Μουζάλα, «ανταποκριθήκαμε με πολύ μεγάλη ευθύνη στην προσπάθεια του ξεχειμωνιάσματος» και «αισθανόμαστε βαρύτατη την ευθύνη για τους υπόλοιπους που δεν μπορέσαμε να τα καταφέρουμε». Ενώ είναι αυτός που είχε πει «κερδίσαμε το στοίχημα του ξεχειμωνιάσματος», τώρα λέει ότι «ποτέ δεν είπα ότι όλα βαίνουν καλώς» και ισχυρίζεται ότι διαστρεβλώνονται οι θέσεις του («θα σας παρακαλούσα να διαβάζετε εμένα και όχι για εμένα»).

Με το γνωστό ύφος της ποντικομαμής των ΜΚΟ, που αισθάνεται «ικανοποίηση για όσα κατάφερε» και «συντριβή για όσα δεν κατάφερε», ο Μουζάλας ασκεί μια χαμηλών τόνων διαχείριση ενός προβλήματος που συνιστά έγκλημα σε βάρος ανυπεράσπιστων ανθρώπων. Κι έχει εν πολλοίς καταφέρει να νομιμοποιήσει ακόμα και στις συνειδήσεις προοδευτικών ανθρώπων τη γκετοποίηση των προσφύγων και την αποκοπή τους από την ελληνική κοινωνία.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

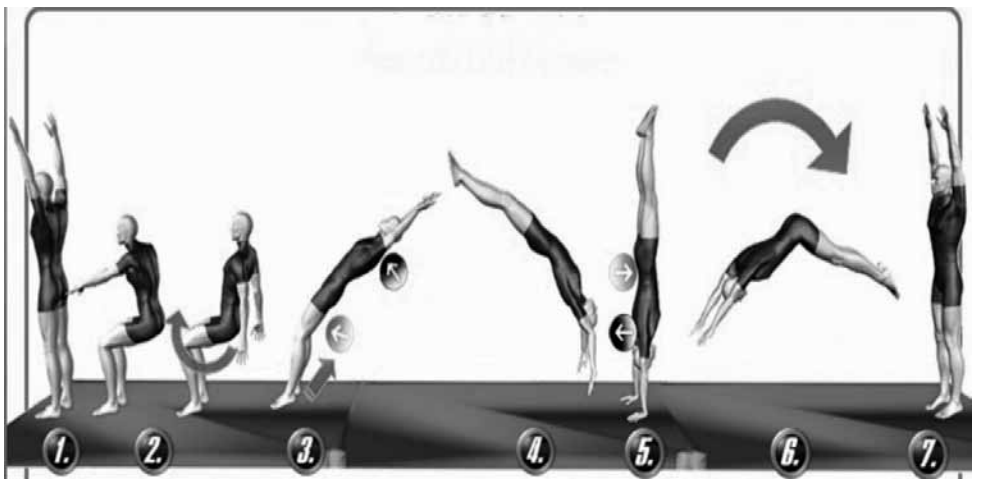

Μηχανισμός Αυξημένων Εγγυήσεων

Η ονομασία του νέου Μνημόνιου

«*Εχουμε κάνει ξεκάθαρο ότι δεν νομοθετούμε τώρα τέτοια μέτρα για μετά το 2018. Στην εξαιρετικά απίθανη περίπτωση που το ΔΝΤ σπάσει το εντυπωσιακό σερί του και μια από τις προβλέψεις του επαληθευτεί, έχουμε πει ότι* ***μπορεί να περιγράψουμε τα μέτρα*** *που εν δυνάμει σε αυτή την περίπτωση θα χρειαστούν. Στο πλαίσιο αυτό* ***συζητάμε και έναν μηχανισμό δέσμευσης όπως η επέκταση του Αυτόματου Μηχανισμού Δημοσιονομικής Προσαρμογής*** *του Προϋπολογισμού*». Αυτά δήλωσε ο Τσακαλώτος και δημοσιεύτηκαν στο πρωτοχρονιάτικο φύλλο της «Καθημερινής».

Βλέπετε καμιά διαφορά σε σχέση με όσα δήλωσε ο Τζανακόπουλος την περασμένη Τρίτη; Ιδού το σχετικό απόσπασμα: «*Εχουμε δηλώσει με κατηγορηματικό και σαφή τρόπο, ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να αποδεχθούμε νομοθέτηση νέων μέτρων. Ωστόσο, αν όλα τα υπόλοιπα ζητήματα συμφωνηθούν, δηλαδή συμφωνηθούν τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος, συμφωνηθεί το δημοσιονομικό μονοπάτι που θα πρέπει να ακολουθήσει η ελληνική οικονομία μετά το 2018 και το μόνο το οποίο μένει είναι μια αυξημένη εγγύηση προς το ΔΝΤ για την επίτευξη των στόχων, τότε εμείς* ***είμαστε διατεθειμένοι να μπούμε ενδεχομένως σε μια συζήτηση γι' αυτόν τον μηχανισμό αυξημένων εγγυήσεων***».

Φαινομενικά, φαίνεται να υπάρχει κάποια διαφορά ανάμεσα στις δυο δηλώσεις, που τις χωρίζουν δυο βδομάδες: ο Τζανακόπουλος φαίνεται να προτείνει λύση-πακέτο (σας δίνουμε την επέκταση του «κόφτη», αλλά και σεις θα μας δώσετε τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος), ενώ ο Τσακαλώτος δεν είχε κάνει τέτοια αναφορά. Με δεδομένες, όμως, τις αποφάσεις του Eurogroup στις 24 Μάη και στις 5 Δεκέμβρη του 2016, που έκλεισαν το θέμα των λεγόμενων μεσοπρόθεσμων μέτρων, παραπέμποντας τη σχετική συζήτηση στα μέσα του 2018, όταν θα έχει ολοκληρωθεί το τρίτο Μνημόνιο, το «πακέτο» του Τζανακόπουλου είναι ένα προπαγανδιστικό περιτύλιγμα για να συνηθίσει σιγά-σιγά στην ιδέα ο ελληνικός λαός. Είναι σαν το γλυκό περίβλημα ενός πικρού χαπιού.

Η μόνη διαφορά ανάμεσα στη συνέντευξη Τσακαλώτου και στη δήλωση Τζανακόπουλου έχει να κάνει με τις πολιτικές συνθήκες. Πλέον, η περιβόητη «πολιτική διαπραγμάτευση» έχει ολοκληρωθεί (γι' αυτό ο Τζανακόπουλος δεν είπε κάτι σχετικό). Ο Τσίπρας έκανε μια βόλτα σε Βρυξέλλες και Βερολίνο (τα είπε με τον Ολάντ και τη Μέρκελ), ο Τσακαλώτος έκανε τη δική του βόλτα σε Παρίσι και Βρυξέλλες (τα είπε με Σαπέν και Μοσκοβισί), οπότε οι απαντήσεις από πλευράς ιμπεριαλιστών δανειστών έχουν δοθεί. Ασε που το όποιο «διαπραγματευτικό κεφάλαιο» (αν υπήρχε τέτοιο) το είχαν σπαταλήσει για να διαπραγματευθούν τη «συγγνώμη» (που έστειλε με τη γνωστή επιστολή ο Τσακαλώτος), ώστε να ξεπαγώσουν τα «βραχυπρόθεσμα μέτρα».

Τα «ψέματα» τελείωσαν, ο Τσίπρας πρέπει να εξαφανιστεί από το κάδρο (γι' αυτό ο Τζανακόπουλος έσπευσε να διευκρινίσει ότι δεν υπάρχει ζήτημα «πρωτοβουλίας του πρωθυπουργού») και ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη ν' αναλάβουν να κλείσουν τη συμφωνία με τον Σόιμπλε. Και για πρώτη φορά -όπως είπεθα πάνε στο Eurogroup στις 26 Γενάρη και θα καταθέσουν επίσημα την πρόταση-πακέτο: «μηχανισμός αυξημένων εγγυήσεων» μετά το 2018 και «μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος».

Δε χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι το δεύτερο αποκλείεται. Οχι γιατί το Eurogroup αποφάσισε δύο φορές μέσα στο 2016 ότι μ' αυτό το θέμα θα ασχοληθεί μετά την ολοκλήρωση του τρέχοντος «προγράμματος» (αυτό θα μπορούσε να αλλάξει με μια νέα απόφαση), αλλά γιατί η γερμανική κυβέρνηση δε θέλει με τίποτα ν' ανοίξει τέτοιο ζήτημα κατά την προεκλογική περίοδο και να δεχτεί πυρά από την ακροδεξιά, ότι κάνει αβάντες στους «τεμπέληδες του Νότου». Το μόνο στο οποίο μπορούν να ελπίζουν είναι μια επανάληψη της γνωστής διατύπωσης ότι, αν χρειαστεί, το 2018 το Eurogroup θα μελετήσει μεσοπρόθεσμα μέτρα αναδιάρθρωσης του χρέους.

Επομένως, το καινούργιο είναι πως η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα πάει στις 26 Γενάρη στο Eurogroup και θα καταθέσει πρόταση επέκτασης του «κόφτη» (άγνωστο για πόσα χρόνια ακόμα), περιγράφοντας και τους τομείς από τους οποίους θα μπορούσαν να αντληθούν πρόσθετα έσοδα και να γίνουν πρόσθετες περικοπές δαπανών. Ο Τσακαλώτος είχε πει ότι «μπορεί να περιγράψουμε τα μέτρα», ενώ ο Τζανακόπουλος άφησε να εννοηθεί ότι η μείωση του αφορολόγητου θα μπορούσε να είναι μια πηγή άντλησης πρόσθετων εσόδων.

Αυτή τη στιγμή, οι πιθανότητες συμφωνίας στις 26 Γενάρη φαίνεται να είναι πολύ λίγες. Η συγκυβέρνηση φιλοδοξεί να ανοίξει ο δρόμος, ώστε αυτό να επιτευχθεί μέσα στο Φλεβάρη.

ΔΕΙΤΕ ΑΛΛΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

βαθύ κόκκινο

Πολιτική δράση

«Αυτοί οι άνθρωποι δρουν με δεδομένα του προηγούμενου αιώνα. Νομίζουν ότι θα αλλάξουν την κοινωνία με τέτοιες ατομικές ενέργειες. Η βάση αυτών των ενεργειών, δηλαδή η προβολή της ατομικότητας και η προβολή μιας ψευδεπίγραφης αγωνιστικότητας, έχει την ίδια ιδεολογική βάση με τον νεοφιλελευθερισμό, που προβάλλει μια άλλη ατομική βάση, σε οικονομικό επίπεδο».

Ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Νίκος Τόσκας μιλά για τον Επαναστατικό Αγώνα και ευρύτερα για το σύγχρονο αντάρτικο πόλης, απ' αφορμή τη σύλληψη της Πόλας Ρούπα. Και μιλά πολιτικά. Αναφέρεται σ' ένα πολιτικό φαινόμενο, το οποίο μάλιστα συγκρίνει με τον νεοφιλελευθερισμό.

Δε θα περιμέναμε από έναν πρώην πασόκο απόστρατο καραβανά να κάνει κάποια στοιχειωδώς σοβαρή πολιτική ανάλυση. Κάπου, κάποτε, κάτι διάβασε σε κάποιο εγχειρίδιο, το κόπιαρε τσάτρα πάτρα και το σερβίρει. Βρήκε τον ατομισμό ως κοινό στοιχείο ανάμεσα σε μια σκληρή αστική κατεύθυνση (νεοφιλελευθερισμό) και στο αντάρτικο πόλης που υπηρετεί (με το δικό του τρόπο και τα δικά του μέσα) την υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης, που προϋποθέτει τη συντριβή του καπιταλισμού!

Ομως εκείνο που κρατάμε από την τοποθέτηση Τόσκα είναι πως προσεγγίζει το φαινόμενο ως πολιτικό και όχι ως ποινικό φαινόμενο. Διαχωρίζεται από την κυρίαρχη κατεύθυνση, που αντιμετωπίζει το φαινόμενο ως εγκληματικότητα, αφαιρώντας του τον πολιτικό πυρήνα, το πολιτικό κίνητρο, και μεταφέροντάς το στη σφαίρα του ποινικού δικαίου.

Δεν ξέρουμε αν του ξέφυγε του Τόσκα ή αν συνειδητά επέλεξε την πολιτική προσέγγιση ενός φαινομένου εχθρικού προς το σύστημα που υπηρέτησε σε ολόκληρη τη ζωή του. Σημασία έχει το συμπέρασμά του, που αν το μετέφραζε κάποιος στη γλώσσα του ποινικού δικαίου θα οδηγούνταν σε δύο σταθμίσεις: πρώτο, θα παρέπεμπε όλους τους κατηγορούμενους για συμμετοχή στο αντάρτικο πόλης να δικαστούν στο Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο, που κατά το Σύνταγμα είναι αρμόδιο για να δικάζει τα πολιτικά αδικήματα. Δεύτερο, θα τους αναγνώριζε το ελαφρυντικό των μη ταπεινών κινήτρων. «Νομίζουν ότι θα αλλάξουν την κοινωνία», λέει ο Τόσκας. Αρα, στη δράση του αντάρτικου πόλης δε βρίσκει κανένα ιδιοτελές κίνητρο, παρά μόνο τον πόθο για την αλλαγή της κοινωνίας, που εξ ορισμού είναι κίνητρο ευγενές, μη ταπεινό.

Ξέρουμε, όμως, τι συμβαίνει στα τρομοδικεία. Από την πρώτη δίκη για την υπόθεση της 17Ν έως και τώρα, οι εμπεριστατωμένες εισηγήσεις των νομικών παραστατών όλων των κατηγορούμενων, με τις οποίες ζητείται να παραπεμφθούν αυτές οι υποθέσεις στο Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο, απορρίπτονται. Τα αδικήματα δεν είναι πολιτικά, αποφαίνονται τα αστικά δικαστήρια. Κάποιοι εισαγγελείς δεν έχουν διστάσει να χαρακτηρίσουν αναχρονιστικό απολίθωμα τη συνταγματική πρόβλεψη για τα πολιτικά αδικήματα.

Δεν είναι μόνο ο φόβος για απαλλακτικές αποφάσεις (τουλάχιστον για κάποιους κατηγορούμενους που αρνούνται βάσιμα τη συμμετοχή τους) από το ΜΟΔ ή για αναγνώριση του προαναφερθέντος ελαφρυντικού (ακόμα και σε κατηγορούμενους που με περηφάνεια αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους). Δεν είναι μόνο το παράθυρο σε μελλοντική αμνηστία (που προβλέπεται μόνο για τα πολιτικά αδικήματα). Περισσότερο είναι ο φόβος μπροστά στο ηθικό ανάστημα του πολιτικού αντίπαλου που προχώρησε σε ένοπλη δράση.

Θέλουν να λερώσουν αυτό με το οποίο δεν μπορούν να συγκριθούν. Την ανιδιοτέλεια, το προσωπικό ρίσκο, την ταλαιπωρία της παρανομίας, την αυτοθυσία για σκοπούς κάθε άλλο παρά προσωπικούς, δεν μπορούν να τα πολεμήσουν παρά μόνο με την ποινικοποίηση και την εγκληματοποίηση. Πάντα έτσι έκαναν και δε σκοπεύουν να αλλάξουν στάση. Γι' αυτό και είναι χρέος μας - αυτό τουλάχιστον- να το πολεμήσουμε.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση